

özgür gelecek

155 Günlük Siyasi Gazete 16-31 EKİM 1995 SAYI:61 FİYATI: 30.000 TL (KDV DAHİL)

DEPREMLERLE GELEN ÖLÜM
KADER Mİ?
SAYFA 6 - 7
YENİ BİR "SOL" ANLAYIŞ YARATILDI
SAYFA 8
DEVİRİM MAHALLESİ'NDEKİ BARİKAT
GÜÇLENİYOR
SAYFA 10
MEŞRULUĞUNU SAVUNAMAYAN
GELECEĞİNİ KURAMAZ
SAYFA 12 - 13
PROMETHEUS'UN YOLUNDAN
SAYFA 15
KAYIPLARIN SORUMLUSU DEVLETTİR
SAYFA 15
EKİM DEVRİMİ VE KADINLARIN
KAZANIMLARI
SAYFA 21
PARİS'TE
"ULUSLARARASI MARKS KONGRESİ"
SAYFA 23

15-16 HAZİRAN'I OLAN BİR ÜLKEDE

Faşizm uzun süre yaşayamaz!

► İşçi devleri egemenleri yine sarstı.. Sermaye cephesinin türlü tehdit ve oyunları grevleri engelleyemedi. Ankara mitinginin önünde cop, dayak ve gözaltı seti kuran polise rağmen, 250 bini aşkın işçi alanlara taşarak coşkulu sloganlarla taleplerini haykırdı.

► Bugünkü güncel görev; işçi ve emekçilerin haklılığını ve gücünü herkese göstermek, her türlü gerici, oyalayıcı ve aldaticı barikatın üzerine yürüyüp, deneylerden çıkarılan derslerle işçi sınıfı içerisindeki sağlıklı örgütlenmeyi yaygınlaştırmaktır.

www.pantizansiv.net

sayfa 3, 4 ve 5

ZINDANLARDAKİ
İSYANI HARLAYANLAR

Açlık grevinde

► 20 cezaevindeki binlerce devrimci tutsak bedenlerini açlığa yatırdı. Tutsaklar Buca katliamının sorumlularının yargılanmasını, hak gasplarının durdurulmasını ve Ümraniye tabutluğunun kapatılmasını istiyorlar.

sayfa 14

MGK yine saldırdı

► Atılım gazetesinin 9 çalışanı, evleri talan edilerek gözaltına alındı. Gazete çalışanları hala yoğun işkence altında bulunuyor.

sayfa 10

özgür gelecek'ten

Yazışleri müdürümüz tutuklandı!

Artık alışlagelen ama kanık-samadığımız ve asla kanık-samayacağımız bir olgu oldu, 60. sayımız da iki kez toplatıldı.

Eğer varsa bir suça bir tek yargılama yapılacağı ve birtek ceza verileceği ilkesi hiçe sayılarak, nicedir hem İstanbul DGM, hem de Asliye Ceza Mahkemesi'nin toplatma, soruşturma ve yargılamalarına muhatap oluyoruz. Her sayımıza faşizmin hukuku iki kurumdan birlikte saldırıyor. Daha matbaadan çıktığının ertesi günü iki mahkemededen de toplatma kararı çıkıyor, soruşturma açılıyor. Aynı senaryo 60. sayımız içinde uygulandı. Bu kez ayrıca, DGM savcılığına ifade vermeye giden, son iki sayıdır yazışleri müdürümüz olan Murat ARICAK arkadaşımız da tutuklandı. Faşizmin yasal yayın çıkarma ortamı işte budur, her yönden saldırı ve engel. Her türlü engeli çıkaran faşist diktatörlük, son aylardaki yazışleri müdürlerimizi tutuklayamadığı, elinden kaçırdığı için Murat ARICAK'ı hemen daha işin başında tutukladı... Yazışleri müdürlüğü için; "21 yaşını doldurmuş, askerlikle ilgisi olmayan, sabıkası bulunmayan" gibi koşullar arayan faşizm, bu tutuklamayla yayınlarımızı zora sokmanın yollarını arıyor. Ama nafi! Çeşitli milliyet ve mezheplerden halkımızın sömürüye ve zulme karşı gözü, kulağı ve haykıran sesi olan Özgür Gelecek inatla ve inançla yayını sürdürmektedir.

Son günlerde birçok yayın organına saldıran, muhalif yayınları toplatma, Kızıl Bayrak dergisine kapatma cezası veren, Atılım'dan arkadaşları gözaltına alan faşizm, şunu iyi bilmeli ki, halkın sesi susturulamaz!

Kavganın giderek daha da kızıştığı, zalim tiranlardan sorulacak hesabın daha da yaklaştığı mücadelede özgür gelecek hiçbir bedelden kaçmadan, üzerine düşeni yapmakta kararlıdır.

Yeni sayımızda bütünleşmek dileğiyle, dostlukla...

Not: 60. sayımızda, okur/serbest kürsü sayımızda "Kenan Evren neden korkuyorsun" başlıklı okur mektubunun imzası bir yanlışlık sonucu "İstanbul'dan bir Özgür Gelecek okuru" olarak çıkmıştır. Doğrusu Almanya'dan bir işçi olacaktır. Düzeltir, özür dileriz.

Serbest Kürsü

Güçlü kim?

Doğa denilen yerkürenin üzerinde insanoğlu kadar cebelleşen, zıtlarıyla boğuşan bir canlı türüne ender rastlanır. İnsanın bugünkü halini alması, milyonlarca yıllık bir zaman diliminde doğayla savaşmasının ürünüdür. İnsanlığın bugüne ulaşınca kadar verdiği kurbanların sayısı rakamlarla açıklanamaz. Bütün bu olguların temelinde emek yatar. Yani bir güç sorunudur aynı zamanda.

Bazılarına göre "böyle gelmiş böyle gider", bazılarına göre, "ne yapalım elimizden birşey gelmez, onlar güçlüdür (egemenler)", bazılarına göre "allahın taktir-i ilahisi alın yazısı", bazılarına göre bunların hiçbirini değil. O zaman tarihe bakalım, Roma, Arap, Timur, Bizans, Osmanlı imparatorlukları neden yıkıldı. Onlar da "Güçlü" idiler, neden yaşamlarını sürdürmediler. İkel toplumun bağrından çıkan köleciler toplumu, feodal sistemin tekmesiyle yıkıldı ve neden altında atı, ayağında körüklü çizmesi, elinde kırbaç, astığı astık, kestiği kestik ağalık düzeni sanayi devriminin önünde diz çöktü ve bugün insanlığın en büyük düşmanı olan kapitalist-emperyalist sisteme bırakmak zorunda kaldı yerini.

Bu saydıklarımız durup dururken olan olaylar değildi. Şartların dayatması varolan çelişkilerin (kendi alanında) çözülmesi bir ileri adım attırmasıydı. Yukarıda belirttiğimiz gibi insanlığın savaşını durmadan devam ediyor.

Burjuva ideolojilerinin överek göklerle çıkardığı "medeniyet ve güzellik", devrimcilere göre vahşi ve hayvanca bir sömürü mekanizması olan emperyalist sisteme ve onun dünya hegemonyasına karşı insanlık savaşını devam ediyor.

Çünkü onun, (emperyalistlerin) medeniliğini insanlık 1. ve 2. paylaşım savaşlarında, Nagazaki'de Hiroşima'da, Vietnam'da, Kore'de, Bosna'da, Çeçenya'da, Kürdistan'da görmüş ve tanınmıştır. Tarih kimsenin suçunu ve yanlışını saklamakla görevli değildir. O hep kendinden doğru müddetler çıkarıp, kendisini ileride yeni müddetlere aday olanları doğrulamıştır.

150 yıllık bir geçmiş olan sosyalizm gösterdi ki, diyalektik düzlük değil inişli ve çıkışlı arzuden bir olgudur, yani geçmişini araştırıp bugüne bağ kurmaktır. Açıkçası bilimi özümsemek, hayatın kanunlarını bilimin süzgecinden geçirip kavramak kavratmak ve sadece tanımak değil esas olan değiştirmek ilkesini özümsemek günümüz dünyasında olguları ele alıp ona çözüm getirmek isteyenlerin bu istekle yola çıkanların güçlü olduğunu tarih bir kere daha yazacaktır. Bunun için diyorum ki günümüzde ne tanka-topa, medyaya sahip olanlar ne kurusıkı sikanlar ne kanla kazanılan değerlerin üzerine barış örtüsü örtenler değil, tek güçlü olan işçi sınıfının bilimini kavrayıp onu akıllı ve ağırbaşlı sabırlıca hayata uygulamalarıdır.

Almanya Göttingen'den
bir işçi

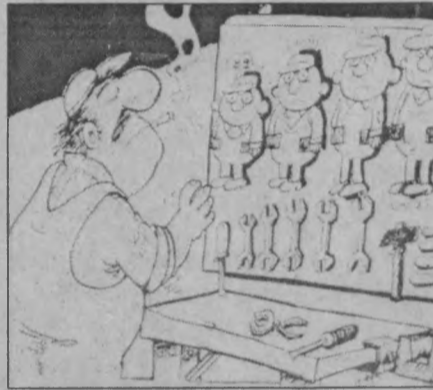
Özgür Gelecek'e dair okura!

(...)
Bizler değiş-değiştir, dönüş-dönüştür ilkesi ile maddi yaşam tarzımıza perspektif sunan gazetemize destek vermek güçlendirmek zordur. Bu "destek" üslubu uygun duyularla yapılan destek değil, pratiğe geçecek tarzda olmalıdır. Okuru ile bütünleşemeyen bir gazete-derginin güçlenip ilerleyemeyeceği ve de örgüt-

lenemeyeceği bir gerçekliktir. Aynı şekilde gazetesine bütünleşemeyen okur içinde somut gerçeklik mevcuttur. Gazetemizden her zaman için en iyisini, daha güzeli yönünde beklentimiz var ise de biz okurlar içinde gazetemize sahip çıkma, omuz verme yetisine ulaşabilmeliyiz. (...)

Yeni bir süreç başlattığımız bu dönemde yaşama, insanlığa, ve devrime olan inancımız ile görev ve sorumluluklarımızı hep birlikte yerine getirelim. Her türlü sömürüye karşı yoz, burjuva-feodal anlayışlarla toplumu şekillendirmeye çalışan egemen sınıfa karşı disiplinli, daha atak, fedakarca savaşmak zamanıdır.

Bu nedenle bizler bulunduğumuz alanda gazetemizin kitlelerle kucaklaşmasını sağlamak için ajitasyon-propaganda faaliyeti ile birlikte düzenli olarak gazetenin alınması ve okunmasını gerçekleştirmeliyiz. Bunun en iyi yollarından birisi elden dağıtım ve abonelik sistemidir. Gazetemizin şu çağrısı geçerlidir "Oku, Oku, abone ol, abone bul...!" çeşitli bahanelerle toplatma kararları karşısında maddi, manevi zarara uğradığımızın bilincinde olarak yıldırma, hapis ve para cezasına karşılık devrimci irademiz ile kararlılıkla örgütlenmeliyiz. Burjuva basınının arkasında sermaye sınıfı olmasına karşın her türlü cezalar karşısında gazetemizin biz okurlarından başka destekçisi yoktur.

Yaşamın her alanında bir şeyler yapılabileceğinin somut gerçeklik olarak gazete-okur arasındaki bütünleşme ve dayanışmaya hem örnek, hem de yaygınlaşmaya umarak ben Buca Cezaevi'nden Özgür Gelecek'e abone oluyorum. Her ne kadar abonelik sistemi gazetemiz için bir türlü tam oturma da görev bilinci ile yaygınlaştırmalıyız. Elimize düzenli, zamanında ulaşması için, ve de toplatma cezalarından etkilenmemenin yolu budur.

Ancak madalyonun diğer bir yüzüne gelelim. Abonelik, elden dağıtım vs. durumlarda üzerimize baskı geleceği düşünülüyor ise sesimiz kulağımız olan gazetemiz için her türlü baskıyı göze alamayan kişilerin devrim diye bir sorunu da olamaz.

Yapabileceğimiz diğer bir nokta da gönüllü muhabirlik olgusudur. Bizler yeteneklerimiz, bilgi deneyim ve birikimlerimizi, kazanım ve yenilgilerimizi bir uçtan bir uca kadar iletme olanağını gazetemiz aracılığı ile kavuşuyoruz. Mücadele alanlarımızdan her türlü haber-yorum yazılarını ulaştırarak gazetemizi zenginleştirebiliriz. Her şeyin en iyisini en güzeli yapabileceğimizi hiçbir zaman reddetmeyelim.

(...)
Kendi özgülümüzden bakacak olursak bürolarımızın az sayıda ve yetersiz olduğunu görüyoruz. Okurlarımızın hemen merkez ve temsilcilik büroları ile ilişkiye geçerek yeni olanaklar yaratılabilmelidir. Yeni yeni büro ve temsilciliklerin açılması sağlanmalıdır. Kitlelere ulaşma araçlarından birisi olarak görüldüğümüz bürolar ile de yaygınlaşma gerçekleştirilir. Böylece ÖG

okur potansiyelini daha aktif hale getirebiliriz. Eğer büro veya temsilcilik açma olanaklarımız yok ise gazetemizin satılması için yerel kitapçı ve gazete bayilerini bulup emekçi halkımızla buluşmasını sağlayabiliriz.

(...)
Hiçbir şey zor değildir bu dünyada, Eğer içinde dorukları fethetme cesaretin varsa..!

Osman Kaan TKP/ML dava tutsağı
Buca Cezaevi

Tencere dibin kara, seninki benden kara

8 Ekim 1995 Pazar günü DSP lideri Bülent Ecevit'in kanal D'de canlı yayında röportajı vardı. Ecevit'in azınlık hükümetine desteğinden dolayı MHP ile aynı hükümette yer aldığı için sözde halkın savunucuları CHP genel sekreteri ve başkanı Deniz Baykal tarafından eleştirilmekteydi. Bu eleştiri karşısında Ecevit, "Bugün beni anti-demokrat aydın olarak gören Deniz Baykal 70'lerde MHP ile koalisyon hükümeti kurmam için beni azmı sıkıştırdı" diye yanıtlıyordu. Yani dolaylı olarak bizim artık maskemiz düştü icraatlarımızın isimlerimize hizmet ettiği halk tarafından görülmüştür. Bizim bu maskeler altında, gelişen halk hareketini pasifize edecek bir fonksiyonumuz kalmadı, geçin bunları da artık gerçekten özümüzden kaynaklanan konulara göre sınıf kardeşlerimizle birleşip yaratılan hükümet boşluğunu dolduralım. Dipten gelen dalgayı artık gerçek kimliklerimizle bastırmaya çalışalım demek istiyordu.

Evet gerçekten de geçmişte baktığımızda halka yapılan saldırılarda diğer hükümet partilerinden fazla bunların imzası var. 78'lerde Maraş'ta yüzlerce kişinin katledilişinde Ecevit hükümeti baştaydı. Ve dört yıldır koalisyon ortağı olan CHP'nin yapılan her saldırının her katliamın ve T. Kürdistan'ında yaşanan bütün insanlık dışı uygulamaları desteklemesi geçmişlerinden beri bütün gelişen sosyal içerikli olaylarda sermaye hükümeti yanında yer alması artık öyle demokrat aydın halkın savunucusu görünümü bir parti olarak işlevsiz kalmıştır ve artık geniş kitleler tarafından desteklenmemektedir.

Değerli halkım: Çeşitli kılıflarla size yönelen bu sermaye hükümetinin sadık uşaklarını tanıyalım. Bugüne kadar bir sürü yalanla her seçim döneminde türlü türlü vaatlerle bizi kandırıp hükümette yerlerini koruyarak her seçim sonu ellerimizi kollarımızı düzenlemiş olduğu yasalarla bağlayarak kimimizi dağıtıyorlar sokak ortalarında, işkencehanelerde öldürüp kimimizi köylerimizde evleri başımıza yıkarak, çocuğumuzla ortada bırakması ve hepimizi birer ücretli köle haline getirmişlerdir. Yaşamış olduğumuz bu olaylarda bunların bizim dostumuz olmadıkları görülmüştür. Bizi kurtaracak olan kendi gücümüzdür. Bunların hükümette kalması bize zam, zulüm, ölümden başka bir şey getiremeyecek. Yaşamış olduğumuz ülke koşullarında parlamentoda kurtuluşu aramak hayaldir. Kurtuluş bugün her yönüyle kendini halka adanmış Proletarya Partisi'ndedir. Kurtuluş Proletarya Partisi önderliğinde halk ordumuz saflarında birleşip düzene karşı savaşmaktadır. Bu sömürü düzenini yıkmak için Proletarya Partisi önderliğinde işçi, köylü ve küçük burjuvaziye dayalı bir birleşik cephe kurarak yok edebiliriz. İnsanca, onurumuzla ve gelecek çocuklarımıza özgür bir dünya yaratmak için partimize sahip çıkalım. Dostluklarla.

İzmir'den ÖG okuru
Metin

PARLAMENTO MASKELİ VE CUNTA YETKİLİ FAŞİZM İŞÇİ VE EMEKÇİLERİN GÜCÜNÜ GÖRECEK!

“15-16 Haziran”ı olan bir ülkede faşizm uzun süre yaşayamaz”

70 sonrası bunu sıkça kullanırdık... Devrimci mücadelelerin gelişkin olduğu bir aşamada faşizm, örtülü yüzüyle yönetemez hale gelince Askeri Faşist Darbeyi devreye soktu. Devrimci mücadele fazlasıyla geriledi. Komünist-devrimci örgütler ağır darbeler aldılar. Faşizm ideolojik, siyasi, kültürel yozluğu ve çarpıtmalarıyla kitleler üzerinde derin bir tahakküm kurdu. 82 Anayasası, bu tahakkümün bir ürünü olarak yüzde 90'dan fazla bir oyla halka onaylatıldı.

Aynı süreçte, uluslararası ölçekte de devrim ve sosyalizm adına zaafiyet süreci yaşanıyor. Her ne kadar, revizyonist diktatörlüklerin sosyalizm maskesinden sıyrılıp çıplak olarak açığa çıkmaları ve karşı-devrimci kamptaki yerini açıkça belirtiş gelecek açısından yararlı olmuşsa da, o an açısından sosyalizm aleyhine bir atmosfer yaratılmasına hizmet ediyordu. Böyle bir konjonktürde, faşizm herşeyi hallettiğini düşünüyor, cılız olarak süren gerilla savaşı ve devrimci örgütlerin varlığını da ortadan kaldırmaya çalışıyor.

Ama süreç, eşyanın doğası gereği öyle süremezdi. Sürmedi. Haksızlığın olduğu yerde haksızlığa uğrayanlar, sömürünün olduğu yerde sömürülenler buna mutlaka isyan edeceklerdi. Ezildiği, horlandığı, sömürüldüğü halde bunlara sessiz kalmak toplumun da, tek tek insanın da doğasına aykırıdır. Yani, tek tek insanlar bugün susa da yarın isyan etmek zorundadır. Eşyanın doğası ya da eşyanın tabiatı denilen şey budur. 12 Eylül Askeri Faşist Cuntası da baskı ve şiddetle bu yasayı yok edemedi. Sadece, kaynayan tencerenin kapağını sıkı sıkı kapatma becerisi gösterebilirdi. O da bunu yaptı. Ama doğanın bir yasası daha vardı, kaynayan tencerenin ateşi kapatılmadığı sürece kapağını baskıyla uzun süre yerinde tutmak mümkün değildir. Nitekim şimdi kapak göbek atıyor, faşist tahakküm dört bir yandan sarsılıyor. Kürt ulusal sorunu, işçi ve emekçilerin, kadın ve gençliğin sorunları tencereyi sarsıyor. Ekonomik durum ortada. Yüzde 90'lardaki enflasyonla açlığı yaşıyoruz.

Parlamento maskeli ve cunta yetkili faşizm ise, açık faşizmin yasallaştırılmasıyla sürdürdüğü baskıyı hergün biraz daha artırmada görüyor çözümünü. Hem baskıyı ve şiddeti artırmak, hem de demokratikleşme görüntüsü yaratmak istiyorlar. “iki cambaz bir ipte oynamaz” sözüne inat, bunlar iki ipte birden oynamaya çalışıyorlar. Uyguladığın faşist şiddeti artır, ama demokrasiyi geliştiriyoruz de! Yöntem bu. Fakat bunu daha fazla yutturmanın olanağı kalmamıştır. Tıpkı demogojilerle işçilerin karşısına memurları ya da 60 milyonlu çıkartma olanağının kalmadığı gibi.

Hergün istatistiki veriler, araştırma verileri yayınlanıyor. Hükümet krizinin-ki bu, faşizmin halkı yönetmede düştüğü krizdir-had safhada olduğu süreci yaşıyoruz. Gazetemiz baskıya verildiği günlerde bu durum daha da aydınlığa kavuşacak; çok küçük bir olasılık olarak azınlık hükümeti belki güvenoyu alabilecek ama egemen sınıflar esasta bu krizi aşmanın yolu olarak bir erken seçimi gündeme almak zorunda kalacaklar. Ülke seçim sürecine girecek. Halkın nasıl yönetileceği sorunu, her halükarda daha bir üst düzeyde sorun olarak egemenlerin karşısına dikilecek! Seçimle mi, muhtıra ya da askeri darbeye mi; ya da azınlık hükümetiyle mi tartışmaları ve arayışları bu gerçeğin göstergesidir.

Ve bu süreçte, şu anda en canlı kesim hiç kuşkusuz devlet işletmelerinde çalışan işçilerdir, bunlara destek veren memurlardır. Bayram Meral'in, Aralık ayında yapı-

lacak Türk-İş Kongresi'nde yönetimini sürdürmek için süreçten faydalanma anlayışını bir yana bırakırsak; bu krizin ve toplumsal çıkar çelişkilerinin keskinleştiği bu süreçte işçi sınıfının önemli bir rol oynadığını görüyoruz. Toplumsal çelişkiler Bayram Meral gibi egemen sınıfların işçi sınıfı içindeki uzantılarını bile “uzlaşmaz” kılmıştır. Şu süreçte Bayram Meral'in bile uzlaşmayı göz göre göre yapması zorlaşmıştır. 4 kişilik bir ailenin sadece mutfak giderinin ayda 11 milyon olduğu, ev kiralarının kenar semtlerde ortalama 4-5 milyon olduğu; yüksek okul harçları, elektrik, su, ulaşım, yakacak, giyim, (artık emekçilerin unuttuğu) kültürel faaliyetler vb.lerini tek tek saymadan sadece, bir çocuk yuvası ücretlerinin ayda 8 ila 15 milyon arasında olduğu koşullarda, ortalama olarak aile nüfusunun 3 ya da 4 kişi olabileceğini de hesaplarsak bir işçiye 12 milyonluk maaşı fazla gören bir iktidarla uzlaşmanın zorluğunu anlayabiliriz.

Türk-İş'le hükümet arasındaki uzlaşmazlığın zeminini bu çıplak ve katı gerçeklik oluşturmaktadır.

Ama bu gerçekliğin üzerinde oynanan başka oyunlar da var.

Egemen sınıflar ve has uşaklarının şimdiki simgesi Çiller, IMF'ye verdikleri taahhütleri herşeyin üstünde tutuyor. Gerçek ülkesi ABD'ye hizmeti esas alıyor. Vergi vermeden ABD'ye taşınan mallar ve paraların hesabını henüz vermiş değildir. Sözde oluşturulan komisyonları bunları araştırmıyor. Koalisyon görüşmelerinde ANAP olmayacak duaya “amin” diyerek, prestij kazanmak için, komisyonun Çiller ve Mesut Yılmaz'a ilgili iddiayı hemen incelemesi önerisi getiriyor, Çiller kızgınlıkla reddediyor. ANAP puan topluyor.

Çiller işçilerle memurları karşı karşıya getirmeye, memurların düşük ücret almalarının günahını, sözde memurcu kesilecek işçilere yıkmaya çalışıyor. Açıkça söylemek gerekir ki, memurların ücretleri işçilerden düşüğe bu hem Çiller'in günahıdır, hem de hakkını aramayan memurların! Eğer Çiller memuru düşünüyorsa o zaman onların ücretlerini de, hakkını ısrarla isteyen ve kuruşu kuruşuna söke söke alan işçilerin seviyesine çıkarın! Memuru düşünmek demek en azından budur! Ama o demogojilerle memur ve hatta “60 milyon işçiye karşı kıskınıyor... Fakat bazı uşak kalemler dışında destek de bulamıyor. Çiller'in hizmeti esas aldığı yer ABD'dir. Bunun iç de, ne olursa olsun

hükümette kalmayı hedefliyor. Her türlü yolu denemekten çekilmeyeceği anlaşılıyor.

Düzen partilerinden özgün olarak MHP, ama esas olarak da DSP öne çıkıyor. MHP zaten Çiller'in, CHP koalisyonunda da gizli ortağıydı ve o ortaklık şu ya da bu şekilde sürecek. Ama DSP, sözde “demokratik solcu” olduğunu söylüyor. Hem DYP'nin oyunlarına alet oluyor, hem de ortamdan faydalanmaya çalışıyor. Türkçülük anlayışını söz de “sol”dan ele alan ve benimseyen Ecevit'in geldiği nokta, Türkes benzerliğidir, Türkes taslağı değildir. Ve Zaman gazetesinin patronu, tarikat lideri Fetullah Gülen'le aynı borazanı ötürmektedir. Faşizmin, topluma korku salarak teslim alma taktiğinin figüranları olarak; Fetullah Gülen, “darbe hazırlayan kesimler var” diyor, Ecevit'te “eğer hükümet güvenoyu almazsa kötü şeyler olabilir” diyor. Bir yandan böyle söyleyip kitleleri terörize ederken diğer yandan da “işçilerle anlaşıp grev sorunu çözül-

rü ve zulmün olduğu yerde; 15-16 Haziranların, Devrim (Gazi) Mahallesi direnişlerinin, boykot ve işgallerin; silahlı direniş ve hesap soruculuğun gündeme gelmesi de kaçınılmazdır. Bu toplumun yasadır. Ve bu yasanın kendini dayattığı, 15-16 Haziranlarla taçlandığı ülkemizde de faşizmin uzun süre yaşaması mümkün değildir. Çünkü; çeşitli milliyetlerden Türkiye halkları; Amerika'nın kuklası zalim diktatörlüğün tebaası olarak değil, özgür ve bağımsız bir halklar kardeşliğinin hüküm sürdüğü Türkiye'nin yurttaşları olarak yaşamaya layıktır. Ve er ya da geç, layık olduğu şekilde yönetimini de kuracaktır.

Emperyalizmin kuklası faşist diktatörlüğün çeşitli kılıklardaki partilerinin düzmece oyunlarının figüranı olmayıp, halk düşmanı bir potada ömrünü tüketmek istemeyenlerin tek çıkar yolu vardır; Halkların düşmanı üç olumsuzluğa; emperyalizme, komprador kapitalizme ve feodalizme karşı; halkların üç silahlı olan proletarya partisinde, halk ordusunda örgütlenmek ve Halkın Devrimci Birleşik Cephesi'ni oluşturarak faşizme karşı döğüşmektir. Bugünkü güncel görev ise; işçi ve emekçilerin haklılığını ve gücünü tüm herkese göstermek, her türlü gerici-oyalayıcı ve aldatıcı barikatların üzerine yürüyüp, deneylerden çıkarılan derslerle işçi sınıfı içerisinde sağlıklı örgütlenmeyi yaygınlaştırmaktır. Ancak ve ancak, güncel, ertelenemez bu tür görevleri yerine getirerek idealimize yaklaşabileceğimizi hiçbir zaman akıldan çıkarmamalıyız.

GAZETEMİZ BASKIYA GİRERKEN

15 Ekim öncesinde (zira gazetemiz 16-31 Ekim için hazırlanıyordu) durum değerlendirmemiz bu iken, 15 Ekim Pazar günü gelişmeler başta olmak üzere çok hızlı değişiklikler oldu: Bunları herkes biliyor. Öylesi gelişmeler oldu ki, günlük yorum ve değerlendirmeler bile “eskimek” zorunda kaldı. Bu süreç bize, faşizmin iğrenç oyunlarını, piyonlarını, insan cesetleri üzerinde nasıl oyunlar oynadığını ve faşist hırsı gösterdi. Faşizmin çeşitli partilerinin aslında sadece görünüşte bir çeşit olduğunu süreç kanıtladı.

Şimdi, iktidar hırsını tatmin etmeye devam eden, ama CHP karşısında burnu biraz sürtülmüş Çiller ile, sahte ve ucuz kahraman Baykal yeniden iktidar nimetlerinden yararlanma, halkın alınterinden daha fazla otlama pozisyonu yakaladılar. Oyun içinde oyun ve oyunlar ile, ortadaki posası çıkmış egemen sınıf uşakları kapladı. Kan içici zalim Menzir nasıl bir tuvalet kağıdı işlevi gördüğünü gizlemeye çalışıyor ama herşey ortadadır; o halk düşmanlarının elinde “iyi” bir halk düşmanı olarak kullanıldı, kullanıldı ve çöp sepetine atıldı... Egemen sınıfların hesabının bir bölümü böyle noktalandı ama proletaryanın ve emekçi halkın hesabı henüz boynunda asılı duruyor.

Bu dönemin altı çizilecek noktalarından birisi de; işçi sınıfının kapısının egemen sınıf politikacılarınca aşındırılması oldu. Ecevit, Yılmaz ve CHP'den sonra, Çiller'i “cesetle beslenen kabir böcekleri” olarak değerlendiren ve DYP'den ihraç edilen Cindoruk da işçi sınıfının kapısına yöneldi!

Döneminde Celal Bayar'dan hicazet almadan iş yapamayan politikacılar şimdi onun yerine işçi sınıfını oymaya çalışıyorlar. Bayram Meral bundan mutlu ama bu yol işçi sınıfının aldatıcı bir yoldur. Zira, onlar faşizmin emektarı Celal Bayar değil, faşizmin mezar kazıcılarıdır. Ve işçi sınıfı bu oyunları aşacak potansiyeli de taşımaktadır.■

mezse güvenoyu vermeyiz” diye işçilere yaranmaya çalışıyor.

Türk-İş'le hükümetin zorunlu uzlaşmazlığı şu anda en önemli halkadır. Çeşitli kesimlerin değişik şekillerde faydalanmaya çalıştıkları da ayan beyan ortadadır.

Bütün bunlar kitleler içinde deşifre-teşhir edilirken, grevlerin-yürüyüşlerin ve toplantıların aktif katılımcıları olmak; kitleler içinde bağımsız ajitasyon-propaganda ile gerçekleri açıklarken hem öncü deneyimini artırmak, grev ve protestolar okulunda eğitim almak, hem de kitlelerle geniş bağlar kurmak için zemin fazlasıyla elverişlidir. 15 Ekim Pazar günü Ankara'da yapılacak protesto yürüyüşünün, devletin korkutma-ürkütme politikasını yerle bir edeceği artık kaçınılmaz bir gereklilik olmuştur.

Türk-İş yönetiminin gövde gösterisi yapmak ve üretimden gelen güçle, sokaklardaki protestonun gücünü birleştirme ve hakkını alma noktasında dirayetli olamayacağına da şimdiden hesap etmek gerekir. Bu komünistlerin ve devrimcilerin şimdiden görebileceği olgudur. Kaldık, direnişler sadece sosyalistlere bağlı bir olgu da değildir. Böylesi bir hazırlık yapılmassa da işçi sınıfının yaşanan grev ve direniş okullarından kendiliğinden aldığı derslerle, Türk-İş'in sendika ağalarının barikatını aşabileceği potansiyeli de tasıdığına altını çizmek ve belki de bir olasılık olarak, yeni bir 15-16 Haziran direnişini yaşamak gündeme gelebilecektir.

Bunca yoksulluğun, haksızlığın, sömür-

DİSK sattı

Ankara/Özgür Gelecek: Bugün yükselen işçi sınıfı grevlerine dört bir yandan saldırı yağmuru yağmaktadır. Bir yandan ülkeyi yöneten egemen sınıflar ve onların gizli/açık kolluk güçleri yani sınıf düşmanları, öte yandan sınıf içindeki gizli düşmanları. Özcesi; işçi sınıfı uzlaşmaz çelişiklere sahip olduğu burjuvaziden/egemen sınıflardan aldığı darbeler kadar, kendisine sınıfın haklarını savunduğunu söyleyen burjuvazinin has uşakları sarı sendikalarcada darbeler yemektedir. Kendisine sınıf sendikası diyen DİSK bunun bir örneğidir. Bu sarı sendika hem kabanar işçi eylemlerinde, hak alma mücadelesinde, caddeleri "İşten Çıkarmalara Hayır, Haydi Sendikalaşmaya!" gibi sahte, demagogik söylemlerini afişlerle süsleyerek kitleyi aldatmakta, hem de sudan kılıflarla işçileri sokağa atmaktadır. Ankara'da DİSK'e bağlı OLEY-İş'te (otel, lokanta, eğlence işçileri) çalışan 12 işçi en doğal hakları olan sendikalaşma istemlerinden dolayı sendika ağaları tarafından işlerine son verildi. Bunun üzerine 30 Eylül'de OLEY-İş Genel Merkezi önünde biraraya gelen 12 işçi basın açıklaması yaparak son bir yıl içinde OLEY-İş çalışanlarının üçte birinin işten çıkarıldığı ifade ettiler. İşlerinden atılan işçiler, "Koltuklarını korumak için kimsenin gözünün yaşına bakmayan bu sendikacıardan işçi sınıfına ne hayır gelir?" diyerek, "Kahrolsun Sendika Ağaları!", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız!" sloganlarını haykırarak eylemlerini bitirdiler.

Memurlar ayakta

Ankara/Özgür Gelecek: Kamu çalışanları, grevli-toplusözleşmeli sendikal haklarının kullanılması, cezaların durdurulması, baskılara, sürgünlere, kapatılmalara son verilmesi, insanca, onurluca yaşayacak bir ücret alma ve geleceklere hakkında söz ve karar sahibi olmak için yine alanları doldurdu. 5 Eylül'de Ankara'da Yeni Karamürsel'in önünde **Kamu Çalışanları Sendikaları** Ankara Şb. ler Platformuna bağlı yaklaşık 1500 memur basın açıklaması yaptı. Kamu çalışanları Sendikaları Ankara Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü **Alper Öztürk** tarafından okunan basın açıklamasında "Bugüne kadar binlerce sendika üyesi hakkında soruşturmalar açılmış, cezalar verilmiş, yönetici ve üyelerimiz sürgüne gönderilmiştir. Ancak bizler haklı ve meşru temelde örgütlendiğimiz bilinmelidir. Tüm bu baskılar bizi mücadelemizden ahkoyamaz. Her geçen gün mücadelemizi yükselterek sürdüreceğimizi bilinmelidir." dedi. Memurlar, "İşçi, Memur Elele Genel Greve!", "Sadaka Değil Toplusözleşme!", "Devlet Güdümü Sendikaya Hayır!", "Tüm Haber-Sen Kapatılmaz!" sloganlarını atarak etkinliklerini bitirdiler.

İşçi mitingi Türk

Haber Merkezi- 15 ekim pazartesi... Bugün Türkiye kamuoyunun gündemini meşgul eden iki önemli olay yaşanıyor. Ankara'da... Birbiri üzerinde önemli oranda etkide bulunan bu iki olay, sonuçlanış biçimiyle de, birbirini üzerinde önemli etkide bulunacaktı... Olaylardan biri, Türkiye'nin, grevdeki işçilerin, Çiller-Türkeş azınlık hükümetini ve esas olarak da Çiller'in kaderini belirleyecek olan TBMM'de yapılan "güvenoylaması"; diğeri ise "güvenoylaması"nın kaderini belirleyecek olan, daha doğrusu belirleyen, işçi grevleri, büyük işçi mitingi...

İşçi sınıfının üretimden gelen gücünün en büyük güç olduğunu, 20 Eylül'de dalga dalga yayılan işçi grevleri bir kez daha gösterdi. Hemen tüm işçi düşmanı, halk düşmanı siyasi partiler, bu gücün karşısında secdeye durmak zorunda kalarak, bir anda işçi-emekçi dostu, hamisi kesilmeye başladılar... Çiller, kapı kapı dolaşıp, tüm siyasi partilerin kapısını çalarak kendisine destek aramaya başladı... İşçi grevleri el yakıyordu... Çiller'e tek destek tescilli halk düşmanı faşist Türkeş ve Ecevit'ten geldi. Türkeş dahi ilk başta grevlerin çözüm şartını koyarken, daha sonra "memleketin grevlere tahammülü yok" diyerek bu şartını çekti ve Çiller'le 5 ekimde Türkiye'nin 51. hükümetini kurdu. Ecevit ise, ilk başlarda ülkenin "menfaati" açısından 51. hükümet içerisinde yer almayı, ancak güvenoyu vereceğini söylerken, daha sonra işçi sınıfının yoğun tepkisi karşısında faşist yüzünün daha fazla açığa çıkarmaması için güvenoyu'nu işçi grevlerinin çözülmesi için şartına bağladı.

ANAP lideri **Mesut Yılmaz**, birden bire işçi-emekçi dostu savunucusu kesildi. Ufukta erken seçimi gören, erken seçim olmazsa bile 1 yıl sonra seçime gidileceğinden, Yılmaz, oy kaygısıyla Çiller'le aynı anlayışın savunucusu olduğu halde Çiller'le uzlaşmaya girmeyerek işçilerin yanında göründü ve Türk-İş'in yanında yer aldı, onların savunuculuğunu yaptı. İşçiler bu aldatmacaya kanmamalıdır. Bunların işçi düşmanlıkları ANAP'lı **Eminönü Belediyesi**'nde yüzlerce işçinin işlerinden atılmasıyla bilinmektedir. Yılmaz, neden işten atılan **Eminönü Belediyesi** işçilerinin yanında değil? Bu bir aldatmacadır. Bunlar hiçbir zaman işçi dostu olamaz. Yılmaz da başa geçse IMF ve Dünya Bankası'nın direktiflerine uyacak; işçi sınıfı ve tüm emekçi halk üzerindeki baskılar devam edecektir. Çünkü, bunların dün ortada olduğu gibi, bunlar da Türk hakim sınıflarının parlamentodaki temsilcileridir. Çünkü, Yılmaz da işçidir. Aynı bir davranış eşyanın tabiatına aykırıdır.

Yönetimde buldukları belediyelerde yoğun bir şekilde işçi kıyımına girişen RP'liler, grevler üzerine birşey diyebilme cesaretini kendilerinde bulamadıklarından olsa gerek, suskun kaldılar. Ancak, "işçiler haklı" demeyi de ihmal etmediler.

MGK-Çiller ikilisinin oyunları

Egemenler ve onların parlamentodaki uşağı Çiller, işçi grevlerini bastırabilmek için türlü yöntemler denedi. İlk 5.4'lük zamdan kesinlikle geri adım atmayacağını, gerekirse "ülkenin çıkarı" için grevleri erteleyeceği tehditinde bulundu; tutmayınca MGK devreye girdi: İşçi grevlerinin "ülke çıkarı" ve "kamu güvenliği"ni tehlikeye soktuğunu, grevlerin alanlara taşınması halinde soruşturma başlatılacağını dile getirerek işçileri ve Türk-İş'i tehdit etti. Bu da tutmadı... Bu kez ünlü tarikat lideri **Fethullah Gülen** aracılığıyla muhtıra söylentileri yayarak başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi halk üzerinde baskı unsuru ve gözdağı vermeye çalıştılar. İşçi sınıfının kararlılığı karşısında bu tehdit de etkisiz kaldı. Bu kez, Çiller, hukukçularını devreye soktu. YÖK hukukçularınca basına yapılan açıklamalarda, 51. hükümetin güvenoyu alması için aldatmacaya giderek "güvenoyu almamış hükümet, toplusözleşmelerde imza yetkisine sahip olmadığı için, işçiler boşa çaba gösteriyor." derken bir yandan grevi kırmaya çalıp diğer yandan güvenoyunu toplusözleşme şartına bağlayan diğer partilere de "önce güvenoyu verin, yetkili bir hükümet, sözleşme imzalsın" diyerek Çiller'i kurtarmaya çalıştılar.

Çeşitli tehditlerle, grevleri erteleme girişimleriyle işçileri ve Türk-İş'i uzlaşmaya, teslim almaya çalışan Çiller, bu da tutmayınca, 5 bakan, 11 müsteşar, 2 YÖK temsilcisi, 2 TOBB temsilcisi, 1 TİSK temsilcisi, 1 Ziraat Odaları temsilcisi, 1 Esnaf Konfederasyonu temsilcisi ve 2 Türk-İş temsilciliğinden oluşan Eko-

nomik ve Sosyal Konsey'i devreye soktu. Plana göre, Ekonomik Konsey toplanıp inceleme ve araştırma yaparak bir uzlaşmaya varılacak. İçerisinde iki sendika temsilcisinin bulunduğu Konsey'in geri kalanı sermayenin temsilcileri konumunda. Bu da doğal olarak, egemenlerin talebinin kabul edilmesi demek olacaktı ki, Türk-İş bu oyuna gelmeyecek Konsey toplantısına katılmadı. Böylece bu oyun da boşa çıkarılmış oldu.

Bu arada Çiller, korsanlığa da başvurmayı elden bırakmadı. **Resmî Gazete'nin basıldığı Başbakanlık Matbaası çalışanları** 3 ekim günü greve başlayınca kanun, kararname Bakanlar Kurulu Kararları vb. yayımlanamaz oldu. Böyle olunca da tabii ki alınan kararlar yürürlüğe giremez hale geldi. Çiller, ilk önce korsan bir Resmî Gazete çıkararak alınan kararları yayımlattı. Ardından bunun pek fayda getirmeyeceğini anlayınca Demirel'in de onayını alarak Başbakanlık Basımevi'ndeki grevi erteledi.

Sendika ağaları faşist partilere yağ çekiyor

Peki, egemenler cephesinde grevlerin sabote edilmesi için bu yönlü çabalar sürerken işçi ve Türk-İş cephesi ne yapıyordu? İşçiler, haklarını alana kadar kararlılıklarını devam ettirirken; Türk-İş kurmayları, işçi sınıfından aldığı güçle ve Aralık'ta yapılacak olan Kongre hesaplarıyla bir yandan kararlılık gösterileri yaparken, diğer yandan egemenlerin tehditlerinin karşısında yalpaladı; sorunun çözümünü için çeşitli siyasi partiler ve Çiller arasında mekik dokudu. **Bayram Meral**, bu mekik diplomasisinde tescilli halk düşmanı ve hala ellerinde halkın kanı bulunan **MHP lideri Türkeş'in**, azınlık hükümetine destek vermemesi için, ellerini sıkımdan hiçbir rahatsızlık duymadı.

Bayram Meral, daha önce 7 ekimde Ankara'da yapılması planlanan mitingle ilgili olarak 2 ekim günü yaptığı açıklamada mitingten vazgeçmeyeceklerini belirtmesine rağmen, bir gün sonra ise esasta sınıf uzlaşmacı karakteri ge-

reği ve MGK'nın tehditi (MGK'nın tehditi TOBB başkanı **Yalım Erez** tarafından iletildi.) karşısında gerileyerek, Dinar depremi ve hükümetin kurulamamış olmasını bahane edip 7 ekimde yapılacak mitingi ertelediklerini açıkladı.

5 ekim günü, Türk-İş'e yönelik yaptığı çağrıda "Bizler, kararlılık içinde Türk-İş Başkanlar Kurulu'nun sonuç bildirgesinde de olduğu gibi grevlerimizin ertelenmesi durumunda süresiz çalışmama eylemini gerçekleştireceğiz" diye kararlılık belirten İstanbul II Grev Komitesi, İstanbul'da yapmayı kararlaştırdığı hemen tüm mitingleri çeşitli gerekçelerle iptal etti.

10 ekim günü olağanüstü toplanan Türk-İş Başkanlar Kurulu, 15 ekimde Ankara Güvenpark'ta miting yapma kararı aldı. Ayrıca, "Tek bir işkolunda bile grev ertelenirse Türk-İş üyesi bütün işçiler çalışmayacak." kararı alan Türk-İş, işçiler ve sendika aleyhine yayın yapan **Sabah**, **Yeni Yüzyıl**, **Takvim**, **Bugün**, **Yeni Asır**, **Türkiye** gazeteleri ile **ATV** ve **TGRT**'yi uyararak bu yönlü yayınlarına devam ettikleri takdirde okunmamasını ve izlenmemesini dile getirdi.

Adı geçen gazete ve TV'lerin uyarılması üzerine, bu besleme basın kuruluşları, bu güne kadar dile getirmedikleri konuları, sendika liderlerinin malvarlıklarını araştırıp ortaya koyarak hedef şaşırtmaya çalıştı. Elbette, Türk-İş'in başına çöreklenmiş bulunan sendika liderleri, işçi sınıfının emeği üzerinden saltanat sürüyorlardı; elbetteki, işçi sınıfının önderleri değil, hakim sınıfların işçi sınıfı içerisindeki ajanlarıdır. Ancak bunları daha önceden bilen burjuva basının bu gerçekleri dün değil bugün dile getirmeleri işçi düşmanlığıdır; grevlerin kırılması için hedef sapıtmaktır.

Türk-İş'in 140 trilyonluk zam istediğini dile getiren burjuva basın, fazla gördüğü 100 trilyonla Türkiye'de neler yapılacağını sıralarken, neden, Kürt halkına karşı yürütülen kirli savaşa heryıl 400 trilyonu aşkın para aktarıldığından, bunlarla nelerin, nelerin yapılabileceğinden bahsetmiyor? Neden, hükümetin, çıkar uğruna üretimi değil rantiyeciliği geliştirmesine, neden İSO'nun 500 büyük şirket araştırmasında yer alan kuruluşların üretim dışı (rant geliri) gelirlerinin 1992'de yüzde 38.9 iken, 1993'te yüzde 40.7'ye, 1994'te ise yüzde 54'e tırmanmasından bahsetmiyor; neden bu şekilde iç borç ödeme faiz tutarının yaklaşık 800 trilyon tutarında olmasından ve 800 trilyonla nelerin yapılabileceğinden bahsetmiyor? Neden, 1991'de koalisyon kurulduğunda kişi başına düşen milli gelir 2620 dolar iken, 1994'de 2184 dolara gerilemesinden bahsetmiyor? Bahsetmez, üzerinde gidemez. Çünkü emekçilerin emeğinden alınan paydan kendileri de otlanıyor. Bahsedemez, çünkü ağababaları öyle emrediyor.

İşçileri sarıya sarıya sarıya

... Ve 15 ekim ... Ve işçi sınıfının görkemi

Grevin başladığı dönemde I. altı ay için % 40, II. altı ay için % 30 zam talebinde bulunan ve bu oranda kararlı olduklarını savunan Türk-İş kurmayları, gelinen süreçte uzlaşmacı yüzünü göstererek, oranı düşüre düşüre en son I. altı ay için % 20, II. altı ay için % 19'a indirdi. Ancak, Çiller hükümeti, IMF'nin "% 15'in üzerine çıkmayın" önerisine uyararak uzlaşmaya yatmayınca anlaşma sağlanamadı.

Çiller, grevleri engelleyemeyince, bölerek etkisizleştirme çabalarına başladı. Hükümet, şeker, liman ve demiryollarında örgütlü olan üç sendikaya Türk-İş'e ilettiği genel öneriyi aşan ücret zammı önerisinde bulundu. Ancak bu işkollarında başarılı olmadı. Kurulan 51. hükümet, bu planını MHP aracılığıyla, MHP'ye yakınlığıyla bilinen sendikalarla yaşama geçirmeye başladı. Bu doğrultuda, hükümet yetkilileri grevde olan ve olmayan sendikalarla görüşmeye başladı. Bunun sonucunda Haber-İş ve TEKSİF'le anlaşma imzalandı. Hükümet esas olarak ücret düzeyi 16 milyon altındaki sendikalarla pazarlık girişimlerini yoğunlaştırdı.

Türk Harb-İş Sendikası tarafından yapılan araştırmaya göre, grevler nedeniyle bugüne değin katma değer ve üretimde; 10 trilyonu aşkın zarar söz konusu. Grevler ekim ayı sonuna kadar devam ettiği takdirde katma değer ve üretimdeki zarar 26 trilyona ulaşacak.

15 ekimde yapılan miting öncesi, egemenler ve kolluk güçleri çeşitli tehditler yağdırarak, miting engellemeye çalıştılar. Emniyet Genel Müdürü Mehmet Açar, miting kararıyla ilgili olarak yaptığı açıklamada "Toplumsal olayların kontrolünden çıkması halinde neler olacağını 15-16 Haziran 1970'de yaşadık. Akıllar başa devşirilmeli" diyerek işçileri tehdit etti. Ancak işçiler gereken cevabı vermekte geçikmedi: "Fazla ileri giderlerse işte o zaman 15-16 Haziran olur."

Çiller'in işçilerle memurları karşı karşıya getirme çabalarına karşılık, kamu emekçileri işçilerin yanında olduklarını açıkladılar.

KÇSKK dönemi söz konusu Orhan Altuğ, Türk-İş Genel Merkezi'ne yaptığı ziyarette, işçi grevlerini ve 15 ekimde yapılacak olan mitingini desteklediklerini, siyasi iktidarın kamu işçilerinin toplu sözleşmelerini bilinçli olarak çıkarmaya soktuğunu, kamu çalışanlarıyla kamu işçilerinin bilinçli olarak karşı karşıya getirilmeye çalışıldığını belirterek, hükümete de gereken cevabı vermiş oldu.

Ve gün geldi çatı. Bir yandan TBMM'de 51. hükümetin güvenoylaması sürerken, diğer yandan 300 metre ileride Kızılay Meydanı'nda büyük işçi mitingi toplanmaya başlıyordu. Miting alanı ve Ankara giriş-çıkışları panzerlerle, çevre illerden de getirilen takviye polis gücüyle adeta polis kuşatması altındaydı.

Mitinge katılmak için Türkiye'nin dört bir tarafından onbinlerce işçi arabalarla bir gün önceden Ankara'ya gitmek üzere yola çıktı. Ancak, Ankara'ya gelmek için yola çıkmaya çalışan İzmir ve Adana'da işçiler polisin engeliyle karşılaştı. Bunun üzerine İzmir'den gelecek olan işçiler, Ankara'ya gelemezken, Adana'da da engellemeden dolayı önemli oranda azalma oldu.

İstanbul ve İzmit'ten miting gelmek için yola çıkan 20 bini aşkın işçi, Ankara'ya gelene kadar polis ve jandarma barikatlarıyla karşılaştı. 5 kez barikatla karşılaşan işçiler hemen her barikatı çatışarak aşmayı başardılar. Ancak, bu arada polisin saldırısı sonucu çıkan taşlı sopalı ve polis silah da kullandığı çatışmada İnter Star kameramanı ve çok sayıda işçi yaralandı. Barikatları birer birer aşan işçiler, miting alanına, saat 13:00 civarlarında "Barikatları Aştık, İşte Geldik Ankara!" sloganıyla girdiler.

Her türlü engellemeye rağmen, miting alanına ulaşan işçilerin de katılımıyla 250 bini aşan bir kitle sellige ulaşan miting alanı işçilerin coşku seline tanık oluyordu.

Miting alanında sendika liderleri tarafından konuşmalar yapılırken, işçiler, "Ekme Yoksa Barış da Yok!", "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek!", "Ölme Var, Dönme Yok!", "Yar Saçların Lüle Lüle, Tansu Sana Güle Güle!", "Silkele Başkan Düşecekler!" sloganlarıyla Ankara'yı inlettiler.

Mecliste güven oylaması başladığı esnada Çiller, B. Meral'le görüşme talebinde bulundu. Çiller'in talebini

işçilere açıklayıp gitmek isteyen Meral'e işçiler engel olarak, Çiller'in işçilerin ayağına gelmesini, kendisinin

gitmemesi gerektiğini belirttiler. Bunun üzerine Meral, Türk-İş Genel Merkezi'ne giderek Devlet Bakanı Cevheri ile telefon görüşmesi yaptı. Görüşme sonrası tekrar miting alanına dönen Meral, hükümetin yeni bir teklif getirmedigini, sadece önceki tekliften 1 puan artış önerisiyle geldiğini bu nedenle kabul etmediklerini belirtti.

Coşkulu geçen mitingde, 100'ü aşkın insan polis tarafından tartaklanıp gözaltına alınırken, TBMM'de güven oylamasını izleyen dönemin DYP'liler tarafından küfürlü saldırıya uğradı.

İşçinin fendi hükümeti devirdi

Ve işçiler, üretimden gelen güçleriyle, DYP-CHP koalisyonunu yıkarken, 5 ekimde kurulan DYP-MHP 51. hükümetini de yıktı. Yapılan güven oylamasında 51. hükümet olan DYP-MHP azınlık hükümeti; 191 oya karşılık 230 oyla güvenoyu alamadı. İşçiler silkeledi hükümet düştü. Böylece 51. hükümet olan DYP-MHP azınlık hükümeti işçilerin gücü karşısında tarihe en kısa ömürlü (10 günlük) hükümet olarak geçmiş oldu.

Gazetemiz başkaya girdiği sırada Demiryol-İş, Şeker-İş, Liman-İş, Tük Metal-İş ve Seluloz-İş grevlerinin 60 gün ertelenmesine ilişkin kararname Bakanlar Kurulu'nda imzaya açıldı ve ertelendi. Bu arada güvenoyu alamayan 4.MC hükümetinin ardından DYP-CHP ittifakının yeniden gündeme gelmesi ve el sıkıştıkları andan itibaren icraatlarının ilk örneğini sergilemeleri önümüzdeki süreçte işçi ve emekçilere yönelik politikalarının ilk ürünüydü. Öte yandan, CHP'nin dayatmasıyla Menziri'nin istifa etmesi, devlet kademelerindeki şahısların değişebileceğini ancak faşist icraatların değişmeyeceğini bir kez daha gösterdi. ■

İleri adım

Ozan Can Bakış

Yazarımızın yazısı elimize ulaşmadığı için yayımlanmamıştır.

Muhabirimizden izlenimler

İşçiler, 5 yüzü aşkın otobüsle farklı saatlerde mitingde katılmak üzere İstanbul'dan Ankara'ya yola çıktılar. Biz de, barikat aşma ustası olan, Türkiye'de önemli bir direniş geleneği yaratan Tuzla- Deri işçilerinin bindiği arabaya binerek miting izlemek üzere Ankara'ya doğru yola koyulduk.

Otobüsle Bolu-Gümüşova kavşağına geldiğimizde, saat 2:30'da polis ve jandarma barikatlarıyla durdurulduk. Arabalardan indirilen işçiler yolun açılması ve Ankara'ya gitmelerinin sağlanması için polis ve jandarmalarla konuşmaya başladılar. Kimi işçi seyahat özgürlüğünün olduğunu, kimisi demokratik bir hakkı olan miting yapma hakkını kullanmaya gittiğini, bunun da engellenemeyeceğini belirtiyordu. Bir başkası da Necdet Menziri'nin bile kendilerine izin verdiğini, Bolu polislerinin niye izin vermediğini soruyordu. Jandarma komutanı ise buna karşamayacağını kendilerinin işçileri bırakmamakla görevli olduğunu belirtiyordu. İşçiler bu uygulamayı protesto etmek ve Ankara'ya gidebilmek için E-4'ü trafiğe kapattılar. Direnişçi Tuzla işçileri de "Birlik-Mücadele-Zafer!", "Gelecek Ellerimizdedir!", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız!", "Yaşasın İşçilerin Birliği!", "Aga-Patron Devletini Yıkacağız Halk İktidarı Kuracağız!" sloganları eşliğinde halaylar çekmeye başladı.

Daha sonra işçiler yolu kapatmakla barikatları aşamayacaklarını düşündüklerinden dolayı "Yürüyüş Hakkımız Engellenemez!" sloganlarıyla polis ve jandarma barikatlarını zorlayarak açmaya çalıştılar. İşçilerin baskısı sonucu dağılan polis barikatlarının 30-40 m. arkasına asker barikatları kuruluyordu. Bir süre sonra polisler geri çekilerek olay yerini terk ettiler. Jandarmalarla işçiler karşı karşıya kaldı. Bazı işçiler için siyasi boyutunu kavrayamamış olduklarından dolayı Komutana "Ben de askerlik yaptım, benim de kardeşim asker; barikatları açın geçelim, kötü birşey olmasını istemiyoruz" diyerek barikatların açılmasını sağlamaya çalışıyorlardı. Bazı işçiler ise "Yakalım, yakalım gerekirse Ankara'ya kadar yürüyelim" nidalarıyla ortaya çıkıyorlardı. Bir kısım işçi elini ne suya ne sabuna dokunduruyordu. Bazı işçiler ise olayı soğukkanlılıkla değerlendirerek koşullara göre davranmaya çalışıyor ve diğer işçilere önderlik ediyorlardı. Jandarma barikat kurdukları, işçi yükleniyor ve barikatları aşılıyor. Yaklaşık 1 km boyunca bu olaylar tekrarlandı. Saat 5'de jandarmalarda geri çekildi. İşçiler elde ettikleri başarıyı "Zafer Direnen Emekçinin Olacak!", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız!", "Birlik Mücadele Zafer!" sloganlarıyla kutladılar.

Saat 8'e doğru Ankara girişindeki ücretli otoböl gişelerinin önünde, jandarmalar işçileri taşıyan otobüs konvoyunun önünü tekrar çevirdiler. 10 dakikalık bir aradan sonra işçiler arabalarına binerek tekrar yola çıktılar. Saat 8:30 da Bolu, Trabzon, Ankara, Kırıkkale polislerinden oluşan bir grup polis, arabaların önünü keserek Ankara'ya giden işçilerin arabalarından inmesini istedi. Polisler işçileri parça parça gönderdiğini açıkladı. Bu teklifi işçi protesto etti. Polis barikatlarını "Baskılar Bizleri Yıldırılmaz!", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak!", "Birlik Mücadele Zafer!" sloganlarıyla zorlayarak açtı. Polis aşılın her barikatın sonra geriye koşarak barikat oluşturuyordu. Ama işçiler her seferinde sloganlar eşliğinde zorlayarak açtılar. Bu olaylar 15-20'den fazla tekrarlanarak devam etti. Sonunda polisler zorla engellemeyi başaramayacaklarını anladıklarından dolayı "Arabaları bırakmıyacağız yürüyerek gidin" demeye başladılar. Bazı işçiler gerekirse yürürüz dediler. Ama oynanan oyunu gören Tuzla işçileri ve bazı işçiler arabalarıyla gideceklerini söylediler. Ayrıca İstanbul'dan 500 arabayla çıktıklarını, 450 arabanın Ankara girişindeki gişelerde polisler tarafından engellendiğini diğer arabalar gelene kadar Ankara-İstanbul yolunu oturarak kapatacaklarını söylediler. Polisler yola 2 barikat kurdular; işçiler oturma eylemlerini devam ettirdiler. Bu sırada işçileri taşıyacak olan otobüsler gelmişti. Fakat diğer 450 araçtan hala haber yoktu. Bu ana kadar ortaklık görünmeyen Türk-İş yöneticilerinden bazıları olay yerine geldiler. Yöneticiler, 450 aracın buldukları yere gelinceye kadar oturma eylemine devam edileceğini belirttiler. Saat 10:00'a doğru gişedeki otobüslerin hareket ettiği haberi geldi. İşçiler bu haberi coşkulu sloganlarla karşıladı. Bu arada Ankara'dan gelen Çevik Kuvvet ve özel tim ekipleri işçilerin bulunduğu yere geldiler. İşçilerle polisler arasında tartışma çıktı. Çevik Kuvvet ekipleri coplara işçilere saldırdı. Fakat yol boyunca yakalım yıkalım diyen işçiler geri çekildi. Polisin coplara karşı koyanlar jandarma barikatı, copu ve dipçisine yabancı olmayan, direnişçi Tuzla-Deri ve Retrans işçileri idi. Tuzla-Deri işçileri olayların başından beri barikatların önünde yer almış ve olaylara siyasi boyutta yaklaşıyorlardı. İşçiler otobüslere binerek hızla Ankara yönüne hareket ettiler. Polisler arabaların camlarına

coplarla saldırdı. Bir çok arabanın camını kırdılar. Tuzla işçilerinin bulunduğu arabayı göstererek tehditler savurdular. Ankara'da inildiğinde saat 12:00'ye geliyordu. Ankara polisi alana gidecek her işçi grubuna birkaç polis vererek işçilerin güvenliğini sağlıyordu. ■

KATLIAMA DÖNÜŞTÜ

ler kader mi?

yerek bir yandan halkı sakinleştirmeye çalışırken, bryandanda ellerinden birşey gelmediğini, bundan sonra da bir şey yapamayacaklarının mesajını vererek fe-laketin sorumlusu olarak Allahı gösteriyor. Demirel, "Devlet bütün güç ve imkanlarıyla burada, Türkiye'nin kalbi burada atıyor" diyor. Türkiye'nin kalbinin orada atması doğrudur, ki buda doğaldır. Ancak, devletin bütün güç ve imkanlarıyla orada olması devletin bütün büyük başlarının orada olması dışında yalandır. Çünkü, deprem ardından o kadar süre geçmesine rağmen yıkıntılar arasında hala cesetler çıkarken, en zorunlu ihtiyaç olan çadırlar söz verilmesine rağmen hala yeteri oranda bölgeye ulaşabilmiş değil.

Peki neden,devletin güya icra organı olan siyasiler, bölgeye gitme noktasında son derece ilgili davranırda iş icraata-pratiğe geldiğinde aynı ilgi gösterilmez. Yoksa gerekli araştıma, bilgi birikimi ve kaynak mı yetersiz? Hayır. Bilimadamlarının yaptıkları açıklamalarda, gerekli araştırma, bilgi birikimi ve kaynak yeterli. Peki neden böyle oluyor? Gayet açık: Ülkemiz hakim sınıflarının emperyalizme komprador tarzda bağlı oluşu, dolayısıyla ekonomik ve siyasi olarak geri oluşu, yani sınıfsal çıkarları gereği bu böyledir.

Türkiye'de emperyalizme bağımlı diğer ülkelerde olduğu gibi işbaşına gelen yerel yöneticiler ve hükümetler, bir dahaki seçimde tekrar seçilebilmek için, esasta halkın sorunlarını ve ihtiyaçlarını çözebilecek uzun vadeli çalışmalar yerine, halkın sorunlarına ve ihtiyaçlarına esas olarak cevap vermeyen ama somut olarak görülebilir, biçimi güzel gösteren çalışmalar içerisine girerler. Bol bol park, cami, gökdelen, stadyumlar, yollar vb. lerinden yaparlar. Devletin bütçesinin önemli bir bölümünü buralara aktarırlar. Bu böylece görüntüyle çok iş yaptıklarını göstermeye çalışarak, halkın gözünü boyayıp aylarını çalmaya çalışırlar. Kültürel-egitim açısından halkımızın geri oluşu nedeniyle de saltanatlarını sürdürmeyi başarırlar.

Şu ana kadar 90 kişinin cesedinin çıkarıldığı Dinar'da yardımların yetersiz oluşu ve depremin olduğu 1 ekimden bu yana 125 kez daha sallanması nedeniyle halk malını mülkünü toplayarak bölgeyi terk ediyor. Halkın bölgeyi terk etmesi nedeniyle 40 bin olan nüfus 10 bin civarına düşmüş durumda. Ve hala göç devam ediyor.

Ülkemizin yaklaşık % 92'si ve nüfusun % 95'i değişik şiddetlerdeki deprem bölgelerinde yer alır. Bu genel oranın içinde yine ülkemizin % 44'ü yıkıcı depremleri oluşturan aktif fay kuşağı içindedir. Bu bölgede sanayinin % 90'ı, nüfusun % 60'ı yer almaktadır. Son 80 yılda ülkemizde 60 yıkıcı deprem olmuş, bu depremler sonucu 71.000 kişi hayatını kaybetmiş, 125.000 kişi yaralanmış, 450.000 yapı yıkılmıştır. Bir genellemeye yapıldığında ülkemizde son 60-80 yılda 16 ayda bir yıkıcı deprem yaşandığı görülür. Bu depremlerin en şiddetlilerinden bazıları kronolojik olarak şu şekilde sıralanabilir:

YER	BÜYÜKLÜK	TARİH	ÖLÜSAYISI
Erzincan	8.0	26.12.1939	40.000
Adapazarı	6.1	20.06.1943	340
Ladik	7.2	26.11.1943	4.000
Gönen	7.5	18.03.1953	250
Varto	6.2	19.08.1966	2.396
Gediz	7.1	28.03.1970	1.086
Lice	6.9	06.09.1975	2.384
Çaldıran- Muradiye	7.3	24.11.1976	3.840
Horasan- Norman	7.1	30.07.1983	1.830
Erzincan	6.8	11.03.1992	653

(*) Veriler jeoloji Mühendisleri Odası'ndan alınmıştır.

Jeoloji Mühendisleri Odası adına sekreter-üye; Yard. Doç Dr. Özkan Coruk

Özgür Gelecek- Dinar Depremi hakkındaki düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Özkan Coruk- Dinar ve yakın dolay Güneybatı Anadolu Graben tipi fay sistemi içerisinde yer alır. Bu bölgenin sismik yönden aktif, buna bağlı olarak deprem yönünden riskli olduğu bilinmektedir. Ülkemizin diğer deprem bölgelerinde olduğu gibi bu yörede de depreme karşı, deprem veya deprem öncesi bir önlem alınmamasının sonucu can ve mal kaybının yaşandığını düşünürüz.

Bugün İstanbul'da aynı şiddette bir deprem olsa ortaya çıkabilecek tablo hakkında bir bilgi veya yorumda bulunabilir misiniz?

İstanbul'da benzer bir şiddette deprem sonrası ortaya çıkabilecek tabloyu günümüz koşullarında düşünmek bile istemiyoruz. İstanbul'da kontrolsüz ve yerel zemin özellikleri dikkate alınmadan sürdürülen yapılaşma şiddetli bir deprem sonrası büyük bir afete davetiye çıkarmaktadır. İstanbul'un disiplinleri tarafından belirlenmiştir. Bu nedenle, İstanbul'un depreme hazırlıklı olması gereklidir. Bunun için bir deprem senaryosu üretilmeli, İstanbul'un depremden hangi bölgelerinin hangi derecede etkileneceği jeoloji mühendisliği ve diğer deprem mühendisliği disiplinleri ile birlikte araştırılarak belirlenmelidir. Bu saptama sonucu daha az riskli bölgeler ortaya çıkartılarak, bu bölgelerde deprem sonrası, acil müdahale gruplarının (Sivil Savunma, Sağlık, İtfaiye vb.) oluşturulması gereklidir. Yine deprem açısından ayrıtılan mikro bölgelerin zemin özelliklerine göre yapı tiplerinin oluşturulması yönetmeliklerin uy-

gulanabilmesi için gerekli kontrol ve yaptırımların artırılması şarttır.

* Bu tür her felaket sonrası parlamentodaki tüm siyasi parti temsilcilerinin bölgeye "İlgisini" nasıl değerlendirdi yorsunuz.

Yetkililerin ilgisini, deprem ve diğer doğal afetler sonrası deşilde doğal afet olmadan göstermeleri gerektiğine inanıyoruz. Deprem sonrası herşeyin unutulup üzerinin kapatılması, yeni doğal afetlerde aynı acıları tekrar yaşatacaktır. Bu nedenle testi kırdıktan sonra deşilde testi kırılmadan gerekli önlemlerin alınması yönünde yetkililerin çaba göstermesini temenni ediyoruz.

* Ülkemizin deprem bölgesinde olduğu bilindiğine göre ne gibi önlemler alınabilir, neden alınmıyor? Bu konuda Türkiye'de bilimsel araştırma ve önlem alabilmek için kaynak yetersizliği mi sözkonusu?

Ülkemizde, bilimsel yönden deprem konusunda gerekli araştırma, bilgi birikimi ve kaynak yeterlidir. Jeoloji mühendisliği ve diğer yerbilimleri disiplinleri daha öncede belirlendiği gibi ülkemizin hangi bölgelerinin deprem riski taşıdığını belirlemiştir. Yerbilimciiler depremin hangi zamanda olacağını henüz saptayamamaktadır. Bu nedenle, depreme her zaman hazırlıklı olmamız gerekmektedir. Japonya örneğinde olduğu gibi inşaatlarda altyapı ve üst yapıyı depreme dayanıklı projelendirmemiz gereklidir. En önemlisi, yapıyı oturtacağımız yerin jeolojik özelliklerini çok iyi bilmemiz, buna göre arazi kullanım haritalarını bölgeyi imara açmadan hazırlamamız gereklidir.

malar devam ediyor.

Bakalım, trilyonlarca lirayı her-yıl kirli savaşa akıtan, trilyonlarca lirayı soyguncuya, vurguncuya, tefeciye sunan ve bunun faturasını emekçi halkın sırtına yıkan egemenler, bundan böyle ortaya çıkabilecek felaketlere karşı önlem geliştirebilecek mi? sanmıyoruz. Onlar, yine her yıl trilyonlarca lirayı halkın cebinden-emeğinden çalıp savaşa, soyguncuya, vurguncuya aktarmaya devam edecekler. Ta ki, bu halk ayağa yelk-nip daha çok karı esas alan bu soygun düzenini yerlebir edip yerine Demokratik Halk İktidarını kurana kadar.

Özgürce

Bulut Çiçek

Politik bir yazı değil, okumanız da olur

Bir kişi insanlıktan mı uzaklaşıyor, vicdanını mı yitiriyor, onu alıp bir gün boyunca hastanede gezdirmek gerekiyor. Yaşamın hayhuyundan, günlük insan ilişkilerinden ve dostlarımızla olan basit, belki de çoğ/anlamsız ve değersiz ilişkilerden sıyrılmak, toplum gerçeğini görmek için bu gerekiyor. Devleti, düzeni, zengini ve yoksulu, devrimci- demokrat hümanizmle iki yüzlü burjuva "hümanizmini" ayırt etmek için bu gerekiyor. İnsanlığın kurtuluşu için savaşmanın ne kadar elzem olduğunu bir kez daha, hem de taa derinden hissetmek için bu gerekiyor.

Bir şirde "açığa ve su suzluga neyse de, soğuğa dayanamadık, bir tabut çalıp yaktık, Allah affetsin" diyordu. Oysa yoksullukta hastalık çok daha vahim. Çalacak doktorun da yok, ilacın da! Acil bir durumda da olsan paran yoksa, doktorun muayene etmesi bile sözkonusu değil! **Hipokrat yemini falan, hepsi boş!**

"Devlet hiç ödenek vermiyor, biz ne yapabiliriz?" diyor doktor **"Sizden almak zorundayız"!**... Birkaç devlet hastanesinin durumu bul Özel hastanelerden hiç söz etmiyorum. Kapıdan adımın atıyorsun karşına vezne dikiliyor, çıkıyorsun yine karşına vezne dikiliyor. Sigorta hastanelerindeki tıkanıklık, bürokrasi ve ilgisizlikle karışık saygısızlıkta **"sosyal güvencesi"** olanların olanağı!

Son hafta da hastaneye fazla içli- dışı oldum, olduk. Bir yoldaşın annesi yüksek tansiyon sonucu, beyin kanaması geçirdi. İki hastane dolaştı. İlk müdahale, teknik yetersizlik ve bürokratik uğraşlar nedeniyle gecikti. Beyin fonksiyonunu yitirmesi sonucu bitkisel hayata girdi. 30 saat kadar ciğerlere ilkel bir aletle, elle sıkıp- gevşeterek hava pompalandı ki kalp çalışmasını sürdürsün. Uykusuz ve yorgun bir şekilde insanlar sırayla umutsuzlukla boğuştu, umutsuz olduğunu bile bile... Hava pompalayan makinalardan bir tane boş bulmak mümkün olmadı. Bir hastanede; **"Yarın sabah hastalarından birisinin ölmesini bekliyoruz"** diyordu doktorlar. Eğer geoceden gidip beklersek ölen birisinin yerine, ölüm sırasına bizim anayı sürebilecektik. Ve bu çarpınışın maliyeti günlük 20-25 milyon mal olacaktı!

Önceki günde, komşunun çocuğu yüksekten düşmüş, baygınlık geçiriyor. Kaptığımız gibi hastaneye koştuk! 3-4 yaşında bir yavrucağ. İlk hastanesinin olanağı yoktu! Başka hastaneye, Çapa'ya gittik. Hemen elimize bir kağıt tutuşturdular; **"750.000 lira ödeyin kayıt yaptırın"**. Hemen peşinden birde reçete; **"şu ilaçları alın gelin!"** Eşimle gözgöze geldik ; onun cebinden 20 bin lira, benimkinden de 120 bin lira çıktı. Acıyla birbirimize baktık. Çaresizdik! **"Bakamayız"** dediler... Haseki'ye koşturduk. Bu arada yavrucağ arasına kusuyor, uyumasın diye de biz arada bir sesleniyoruz...

Aman tanrım! Doktor telefonla görüşüyor. Yandık! bir kaç kez hatırlatıyorum, **çocuk ölüyor** diye! Ne kadar sakın insanları! (Sonradan, sakın olmalarını varacakları sonuç ve verecekleri kararın öneminden dolayı hoş karşılamaya çalışıyorum ama şu telefonu hemen kesmemeyi anlayamıyorum)

Bir kez daha "aman tanrım" demek zorundayım. Herşey ağır ağır ve odalar arasında, binalar arasında çocuk kucağımızda koşuşturarak ilerliyor. Her adım, her işlem PARA!... Neyse çocuğun ailesi geliyor da, en azından "param yok, yoksulum" vb. gerekçelerle ilgililere birkaç tur gidis gelişlerle makbuzları imzalatma olanağı doğuyor.

Biz çığlık çığığayız ve kaygılıız: Çocuk elimizde böyle gide- gele ölecek, ölmesede dışarıdan soğuk ve rüzgarlı havasına gire- çıka zatürree olacak diye... O ara duvarda **Başhekim** imzalı yazıyı okuyoruz: "Acil ve sedyedeki hastaların tekkikleri buldukları yerde yapılacak" diye. Acı acı gülümsüyoruz... Uzun ve endişeli saatlerden sonra çocuğun hastanede yatması gerektiği sonucu çıkıyor. Ama bir acı gerçek daha; **yerimiz yok!** Bir süre sonra, bir başka hastanede yer bulunuyor, çocuğu oraya yatırıyoruz.

İki tane polis maceramız var. İlkinde, gece saat 4:30 sırası hastaneden evimize giderken, yorgunluk ve uykusuzluktan bir an önce eve ulaşalım diye boş olan ters yola giriyoruz. Polis peşimize takılıp bizi durduruyor. Anlatıklarımıza inanmıyor ve alay etmeye kalkıyor; **"Yani siz şimdiki gecenin bu saatinde arkadaşınızın annesi için hastaneye gittiniz öyle mi?"** diye yanıtını da alıyor; **Evet öyle!** Diğer ise; mahalle karakolundan hastaneye gelen polisler, çocuğun babasından **"taksi tutup geldik 400 bin lira ver"** diye para istiyorlar. "Arkadaşımdan alayım" diye yanımıza geliyor ve dönüp 150 bin lira veriyor. **Alyorlar.** Sonra yeniden çağırıp lade ediyor ve **"yarın akşam nöbetçiyiz, karakola uğrarsın"** diyorlar... Ve biz o polislerin gitmek için ekip arabasına bindiklerini görüyoruz... Faşizm, fazlasıyla küfürlerimizi alyor!..

Şimdi komşumuz, 2 gün hastanede kalacak çocuğu için 4 milyon nasıl bulacağını araştırıyor...

Uzun uzun bunları anlatıp ve yazının politik bir yazı olmadığını söylerken kuşkusuz birşeylere dikkat çekmek istiyorum.

Birincisi; gerçekten hastaneler, **insanın insanlığına** seslenen yerler. Buna dikkat çekmek istiyorum.

İkincisi; düzenin ne olduğunu; zengini ve yoksul ayrımının en bariz ve çok da acıtarak gözüküğü yerler. Bunun altını çizmek istiyorum.

Üçüncüsü; kuşkusuz, **doğrudan genel politik** konular üzerinde durmak da önemli ama, güncelle ve yaşama bağı koparmış **"yüksek politika"** yapmaktan birazda ve önemli oranda güncel yaşama bakmanın, onun politikasını görerek kitlelere teşhir etmenin önemini ve can alıcılığını dikkatlerinize sunmak istiyorum. Zira, **güncelle indirgenmeyen hiçbir politika ve güncelle müdahale etmeyen hiçbir toplumsal hareketin gelişemeyeceğini görmemizin zorunluluğuna inanıyoruz.** Gazetemizin 60. sayısında, **kollektif** köşesinde yayınlanan yazının önemli olduğunu düşünüyör, yazar arkadaşına da o perspektifi somutlayıcı çalışmalar yapmasını öneriyorum.

Ve yazımı Guatemalalı ozan **Otto Castillo'nun Doyum** adlı şiiriyle sonluyorum:

"Tüm yaşamını inandığı uğraşa veren için en mutlu sendir birgün,

biz insana, inandık biz yaşama inandık insanla yaşam terketmedi bizi!

demek. **Hele kazanan halk ise Ölümsüz örnekler verirdiye...**

insan ancak böyle insan olur: **Sabah- akşam kavgasını vererek insan olmanın...?**

DERİ- İŞ SENDİKASI GENEL MERKEZİ 25. OLAĞAN GENEL KURULU YAPILDI

Yeni bir "Sol" anlayış yaratıldı!

Kartal/Özgür Gelecek- Deri-İş Sendikası Genel Merkezi 25. Olağan Genel Kurulu 30 Eylül-1 Ekim tarihleri arasında yapıldı. Petrol-İş Sendikası Genel Merkez binasında gerçekleştirilen genel kurulun birinci gününde geçmiş dönemin değerlendirilmesi ve tartışmalar, ikinci gününde de seçimler yapıldı.

Genel kurulun birinci gününde ki oturum Tuzla Deri işçilerinin "Yaşasın Tuzla Direnişimiz!", "Birlik, Mücadele, Zafer!" şeklindeki sloganlarıyla açıldı. Açılış konuşmasını yapan Deri-İş Sendikası Genel Başkanı Yener Kaya konuşmasında toplumlarda siyasi krizlerin peşinden ekonomik krizlerin geldiğini, bizim gibi ülkelerde bunun yükünün emekçilerin sırtına yüklendiğini söyledi. Kaya konuşmasının sonunda işçi sınıfına savaş açmış zihniyetlere karşı hep birlikte savaş açma çağrısı yaptı.

Açılış konuşmasından sonra divan belirlendi. Faaliyet raporunun kabul edilmesinden sonra delegeler durum değerlendirmesi yaptılar. Deri-İş Tuzla Şubesi Sekreteri Cemal Taşkın genel merkeze yönelik eleştirilerinde, "Merkezdeki arkadaşlar faaliyet raporlarında Tuzla'dan övüne övüne bahsediyorlar, ancak ben şunu soruyorum: Tuzla'daki mücadele için neler yapmışlardır. Deri işkolundaki hangi alanda hangi mücadeleyi vermişlerdir. Ben şu arkadaşlara şunu söylüyorum: Lütfen şu Tuzla'dan bahsetmeyin. Çünkü Tuzla'da sendikal faaliyet başladığı zaman şu anda merkez yönetiminde olan arkadaşlar ilk icraat olarak şube başkan ve şube sekreterini görevden almak olmuştur." dedi. Faaliyet raporunu da eleştiren Taşkın genel merkezin munderde döğüş çağrısına ise "Bi-

zim Tuzla'da minderimiz ortadadır. Bizim baş pehlihanlar orada döğüşürken, siz korkak pehlihanlar diğer alanlarda acaba mindere çıktınız mı? Maalesef çıkmadınız. Biz her çıktığımız güreşten % 100 galip bir şekilde çıkmışız." şeklinde yanıt verdi.

Deri-İş İzmir Şube Başkanı İbrahim Eski ise sendika yönetimi ve üyelerinin ancak böyle toplantılarda biraraya geldiğini söyleyerek bundan sonra bütün delegelerin itibat halinde olması çağrısında bulundu.

Deri-İş Tuzla Şube Başkanı Musa Servi de; kongrenin amacının sadece birilerini seçmek olmaması gerektiğini, kulislerde ve sendikalarda kamu-özel sektör ayrımlarıyla işçi sınıfının bölünmeye çalışıldığını, sendikalarda mücadele eden insanların tecrit edilmeyle çalışıldığını söyledi. Servi konfederasyonları eleştirirken, konfederasyonların kazanılmış hakları dahi geri vermeye çalıştığını, konfederasyonların samimi olmadığını söyleyerek "Peki ne yapacağız arkadaşlar? Böyle gelmiş böyle gider mi diyeceğiz? Hayır! Biz Tuzla'da mücadelemizle böyle gelmiş böyle gitmezi yaşama geçirdik. Hak almak için belli bedeller ödemek gerekir. Hiçbir hak kendiliğinden verilmez! dedi. Mevcut yönetimin işçi sınıfını örgütleyemediğini, Deri-İş sendikasını daha da geriye götürdüğünü kaydeden Servi mücadelede kararlı, sınıfın çıkarlarından yana ve tabandaki insanların birlikteliğini sağlayıcı nitelikteki insanların yönetime gelmesi gerektiğini belirtti. Konuşması sık sık "Yaşasın İşçilerin Birliği!", "Kahrolsun Sendika Ağaları!" şeklinde sloganlarla kesilen Musa Servi "Benim dediğim olursa olur, olmazsa olmaz diye birşey olmamalı. Sını-

Tuzla Deri-İş Şube Başkanı Musa Servi "Hak almak için belli bedeller ödemek gerekir" dedi.

fın dediği olmalı. Bu anlamda her arkadaşın bu sorumluluğu taşıyarak hareket etmesi gerekir. Çünkü gün mücadele günü, gün direnme günü" dedi. İlk günkü tartışma ve konuşmalar geç saatlere kadar sürdü. Söz alan delegeler genelde merkezi eleştirdi. İkinci gün yapılan oylama sonuçları herkesi şaşkına çevirdi. Çünkü kendisine "devrimci" diyebilen Partizan Sesi, Atılım, Özgürlük Dünyası okurları oylarını faşist olduğu bilinen Genel Teşkilatlandırma ve Eğitim Sekreteri Adayı Hamza Bedirhanoglu'na vermişlerdi. Grupsal kinlerini sınıfa ihanetle ortaya koyan bu "devrimciler" önceleri bunu reddetmeye çalıştılar. Oysa

herşey ortadaydı. Daha önceki süreçte de benzer şekilde hareket eden bu kişilerin "devrimci" maskesi bu kongrede tamamen yırtıldı. Sınıf, dostunu ve düşmanını daha iyi gördü.

Tuzla'dan Genel Başkan Vekilliği'ne Ali Haydar Güven ve Zeki Süren, Genel Teşkilatlandırma ve Eğitim Sekreterliğine Cemal Taşkın, Genel Mali Sekreterlik'e Yusuf Uçar adaylıklarını koymuşlardı. Oysa Ali Haydar Güven ve Cemal Taşkın delegelerinin önseçimdeki oylarıyla belirlenmiş ve bütün delegeler onaylamıştı. Kongreye gelindiğinde ise Partizan Sesi, Atılım ve Özgürlük Dünyası okurları onay verdikleri kararı kongre salonuna geldiğinde çiğ-

neyerek kendi siyasetleri adına aday çıkardılar. Seçim sonuçlarında Ali Haydar Güven 81 oy alırken, Beykoz adayı Mehmet Albayrak 89 oyla Genel Başkan Vekilliği'ne, Van adayı Fevzi Deniz Genel Sekreterlik'i, Genel Teşkilatlandırma ve Eğitim Sekreterliği' adaylarından Cemal Taşkın 95 oy, Hamza Bedirhanoglu ise 105 oy aldı. Genel Mali Sekreterlik'e 112 oy alan İbrahim Kızıltan seçildi.

Kongre sonuçlarını değerlendiren Deri-İş Tuzla Şubesi yöneticileri şu anda seçilen yönetimin örgütlülüğü sağlayacağını ve Olağanüstü Genel Kurul'a gidilmesi gerektiğini bunun sınıfın çıkarları açısından gerekli olduğunu

İşçi sınıfına ihanetin bir versiyonu

Nesnel yaşam; düşünce, teori ve söylemlerin yegane imtihan alanıdır. Bu arenada, somuta denk düşenler hayat bulur. Aykırı özde olanlar ise, boş sözler çöplüğündeki yerlerinde sonsuzluğa doğru ikamete geçer.

Ülkemizde, egemenler hergeçen gün, biraz daha batağa saplanmaktadır. Günlük kurtarmaya yönelik politikaları, mevcut kriz'i (siyasi, ekonomik, toplumsal) daha da derinleştirmektedir.

Geniş halk yığınları, düzen dışı arayışlara girmekte, ancak rota devrimci mücadeleye kitlenememiştir.

Özellikle, iliklerine kadar ömürüye tabii olan işçi sınıfı, kendi ezilinde ve emekçi halk genelindeki zulüm politikalarını boşa çıkaracak teşhir edebilecek çıkışı, geniş ve istikrarlı bir biçimde başlatamamaktadır.

Bu durumun çeşitli nedenleri var, çelişkilerin yoğunlaşarak iç içe geçtiği yurdumuzda, devrimci mücadelenin kitleselleşebilmesi için, objektif zemin muazzam derecede verimlidir.

Fakat, küçük hesaplardan kurtulamayan, dar grup çıkarlarını, sınıf çıkarlarının önünde tutan, her çeşit hareketin odak noktasını kendi kabul eden, ben merkezçi, sektör, devrimci hareketler Marksist-Leninist normlarla subjektif önderliği şekillendirememektedir.

1992 yılında faaliyete geçen TUZLA DERİ ORGANİZE SANAYİSİ bölgesinde sendikal örgütlülük çok güç koşullarda yaratılmıştır. Kar-kış, yağmur, çamur demeden direnişler, aylar boyu sabır, çöşku, inançla sürdürülmüştür. Yasalarda yeri olmamasına rağmen, TUZLA özgünlüde Kazlıçeşme mirasçısı deri işçilerinin kararlı tutumları ile direniş çadırları meşrulaştırılmıştır. Bu süreci detaylı açmaya gerek yok, çünkü burjuva basın dahi, yaşanan eylemlilikleri zaman zaman yansıtmak zorunda kalmıştır. İlgilenen insanlar o temelde bu süreci az çok bilmektedirler.

Özellikle sendikasızlaştırmanın, işçi kıyımlarının, had safhaya ulaştığı bir dönemde, Tuzla deri işçisi, üç yıl gibi kısa bir zaman zarfında, hem stırdan ikibinlere varan sayısal bir örgütlenme yapmış, hem de işçi çıkışları başta olmak üzere her türden düzen saldırısını boşa çıkarmıştır.

Peki tüm bu mücadele kendiliğinden mi gelişip devam etmiştir? Elbeteki hayır!...

Dost ve düşmanlar çok iyi bilmektedir ki: devrimci disipline tabi, gıdasını, can bedeli bir kavga yürüten devrimci bir siyasi anlayıştan alan sınıf bilinceli önderler TUZLA'YI DİRENİŞİN SİMGESİ haline getirmişlerdir.

Böylesi bir tespit yaparken, diğer devrimci siyasetlere mensup işçile-

rin fayda ve çabası olmamıştır iddiasında değiliz, mutlaka onlarda katkıda bulunmuştur, fakat Tuzla deri işçilerinin çok iyi kavradıkları bir şeyde, bu unsurların, sınıf birliği, sınıf disiplininin pek bir şey almamış olmalarıdır. Bu unsurlar grup çıkarlarını sınıf çıkarlarının önünde tuttukları için, sorunların çözümünde kolektif ve dürüst olmadıkları için, devrimci samimiyetten uzak oldukları için, her türlü hareketi kendilerine endekslemeye çalıştıkları için, Tuzla deri işçisine önderliklerini kabul ettirememişlerdir.

Yanlışlarını tespit edip, doğru politikalar belirleyeceklerine, devrimci dayanışmayı, sınıf birliğini ve disiplini esas alacaklarına her geçen gün yanlışlarını arttırmış ve yalnızlığa mahkum olmuşlardır.

30 EYLÜL-1 EKİM 1995 tarihlerinde Türkiye, DERİ-İŞ SENDİKASININ 25. Genel Kurulu yapıldı. Sonuç, işçi sınıfı için kayıp, burjuvazi için bir kazanım oldu. Fakat burjuvazi bu başarısını kalıcılaştırmayacaktır, çünkü sendikamızın zemini, bu karşı başarıya hayat hakkı verecek nitelikte değildir.

Türkiye DERİ-İŞ'in üye sayısı 4500 civarındadır. Tuzla Deri-İş vb. bir işe yaklaşık 2000'dir. Her ne kadar henüz toplandırmış olsak da, yakın üye sayısı, Tuzla Şubesi'ndedir. Üye dağılımı böyle olmasına rağmen, genel kurul sonucunda

Tuzla'dan genel merkez adayları seçimi kazanamamıştır.

Bu sonucun çeşitli nedenleri vardır. Direnişin ve mücadelenin kalesi haline gelen Tuzla Şubesi'nin sendikal çizgisi SINIF SENDİKALİĞİ PERSPEKTİFİ'dir. Bu durum başta komprador burjuvazi ve onun kurumlarını (meclisi, mahkemeleri, askeri, polisi, mit'i, İt'i) son derece rahatsız etmektedir. Fakat bu duruma hali hazırda çözüm bulamamışlardır. Tuzla'da ki direniş ruhunun Deri-İş'in genel merkezine taşınmaması amacıyla, sendika ağaları ve komprador burjuvazi çok yönlü girişimlerde bulundu. Bu konuda Tuzla'nın iç bünyesinden dahi destek buldu. Kendilerinin dışında, kendi önderliklerini kabul etmeyen herkeşe, gerici MHP'li faşist diyerek kararlı kararlar aldı. Kendileri için de Tuzla DİRENİŞİNİ temsil edenlere karşı Türkiye DERİ-İŞ sendikasındaki, MHP'li olduğunu, polisle işbirliği içinde çalıştığını, işçilerden saklamayacak kadar işçi düşmanı faşist olan genel teşkilatlanma ve örgütlenme sekreteri Hamza Bedirhanoglu'nu desteklemişlerdir.

Sözüm ona devrimciler kimler midir? ATILIM ve P. Sesi'nin bu alandaki okurlarıdır. Eylem bu kahramanlar. Tüm Deri-İş Sendikası ve genel kuruluna katılanların huzurunda, gayet açık bir şekilde, FAŞİSTLERLE işbirliği yaparak, ge-

nel kurulu komprador burjuvazinin uşağı faşist sendikacılara törenle teslim etmişlerdir.

Bu tavırlarının ana kaynağı ve gelişim seyri nedir? Şimdi biraz bunu irdeleyelim- iyi irdeleyelim ki, bu devrimcilik maskesi takmış unsurları, başta kendi yoldaşları, diğer devrimci siyasetler ve işçi sınıfı iyi tanısın- iyi tanısınlar ki bu duruma göre yönelik belirlensin.

Bu sözüm ona cilveli, renkli, kahraman devrimcilerimizi son noktaya getiren süreci iki ayrı başlıkta değerlendirelim.

1- NİSAN 1995 KAZLIÇEŞME TUZLA DERİ-İŞ ŞUBESİNİN 25. Olağan Genel Kurulu

2- T. DERİ-İŞ SENDİKASI 25. Olağan Genel Kurul ve Öncesi

1- ŞUBE GENEL KURULU

Şube genel kurul öncesi, hayli canlı ve bir o kadar da karışık, ilkesiz bir süreç geliştirildi. Mimarları elbeteki sınıfın desteği ve güveninden yoksun Partizan Sesi ve Atılım gazetesi okurlarıdır. Şube Genel Kurulu öncesini açıklamaya en uygun düşen deyimli bir atasözü ile dile getirelim "ÇAMUR AT, YAPIŞMASADA İZİ KALIR" Şube Genel Kurulu'nda, sürecin ve sürece damgasını vuran politikayı eleştireceklerine kendileri doğru çözüm politikaları üretip sunacaklarına, adaylara ve adayları destekleyenlerin şahıslarına yönelik saldırı politi-

kalari geliştirdiler.

Ancak "NAFILE" Tuzla deri işçisi, Kazlıçesme geleneğinden gelen uyanık, cesur ve kararlı işçilerdir. Sonuçta;

Sözüm ona devrimci olan, ancak devrimciliğin asgari gereklerinden yoksun, koltuk düşkünü, ben merkezci beylerimiz, ezici bir çoğunluğun karşı oyu ile mağlup oldular.

Şube Genel Kurulu'nda, beylerimizin, ağalarımızın ağızlarına pelesenk ettikleri esas dedikodu ve sapırtmayı açalım.

Neymiş, Özgür Gelecek okurları gerici işçiler ile işbirliği yapıyor-muş!

A- Gericiden denilen işçiler, politik anlamda gerçekten geri insanlar, fakat direnişte, kavgada, örgütlenmede, yürüyüşlerde, sendika yönetiminin genel ve özgül eylemselliklerle ilgili almış olduğu kararlara sadık, yaşama geçmesinde disiplinli hareket eden nitelikte işçilerdir.

B- Oysa bu beylerimiz ise, genel kurul öncesi ve sonrası bu insanlara oldukça düzeysizce, adeta yağ çekecek davranış ve ters yüz olmuşlardır.

C- Sözüm ona devrimcilerimiz, kendilerine desteği, dayı oğlu, amca oğlu, eş, dost, hısm, akraba, yani kişaca feodal ilişkileri harekete geçirerek bulmuşlardır. Destek politik midir? Hayır, ahbab, çavuş ve feodal ilişkiler kaynaklıdır.

Fakat, siyasi çizgilerimiz, sendika yönetimlerinde esas belirleyici kabul eden, herşeylerini buna göre şekillendirmeye çalışan, özgür gelecek okuru sendikacıları, eşi, dostu, akrabası değil, aksine başka bölge asıllı olan ve koltuk düşkünü ben merkezci beylerimizin gerici işçiler dediği işçiler desteklemişlerdir.

Gerici denilen işçiler, Özgür Gelecek okuru sendikacıları neden destek vermişlerdir? Akramamı olurlar? Hemşerimi? Hayır beyler, renkli, cilveli, ele küskün, sevdaya inat hile anası kahraman beylerimiz, sizin dedikodularınız kurul sonucu ile tarihin çöplüğünde sonsuz uykularına yatmışlardır.

"GERİCİ- FAŞİST" dediğiniz işçiler, desteklerini, devrimci bir siyasetin sendikal politikalarının uygulayıcılarına, uygulamalarına sunmuşlardır.

Eğer bir parça ağızlarınıza pelesenk ettiğiniz devrimciliği kendinize samimi ve disiplinli olarak ML normlarda kılavuz edinirseniz, işçi sınıfı mutlaka sizleri destekleyeceklerdir.

Birde işçilere yaklaşım politikalarınızı iyi gözden geçirin, keza orantılamak doğru olmayabilir. Fakat ülkemizde işçi sınıfının ezici bir çoğunluğu siyasi olarak geri niteliktedir. Yoksa sizin aradığınız işçi toplumu, henüz bizim ki gibi ülkelerde mevcut değildir. Zaten olsalardı devrimcilik, sosyalistlik sıfatı sizlere kalmazdı! İşçileri örgütlemek, onlara siyasi iktidarı ele geçirme bilinci taşımak sınıf bilinçli işçilerin görevidir. Aksine onları geri diye, gerici diye dışlamak, rencide etmek sınıf mücadelesinde, işçilere değil, burjuvaziye hizmettir.

Ama üzülmeğin Tuzla deri işçisi, sizin Tuzla'da büyük bir çoğunluk oluşturulan bu arkadaşlara gerici demenizin nedenini çok iyi yakalamış bulunuyor. Herşeyde olduğu gibi bu konuda da faydacı davranıyorsunuz. Bu arkadaşlar sizi desteklemiş ve onaylamış olsalardı, onlara toz kondurmadığınız gibi, devrimci bile ilan edebilirdiniz.

Bu konuyu çok boyutlu inceleme-ye gerek yok, çünkü her yanıyla çok net biçimde orta yerde yalın gerçekliği ile duruyor.

2- T. DERİ- İŞ SENDİKASI 25. OLAĞAN GENEL KURULU ÖNCEŞİ VE GENEL KURULU:

Şube Genel Kurulu ve Genel Merkez Genel Kurulu arası yaklaşık altı aylık bir zaman dilimini içeriyor.

Bu zaman dilimi, bir çok sıkıntı, zorluklar ve problemlerle geçmiştir. Biz bu sürecin, yalnızca Tuzla cephesini değerlendirerek geçeceğiz. Şube genel kurulunda şube başkanlığı dışında tüm kurullara aday olan ve kaybeden Atılım okurları, TÜRK-İŞ Başkanı Bayram Merat'ın Tuzla Deri-İş ziyaretinde, ziyarette ilgili şb, de temsilciler düzeyinde yapılan toplantılarda bir takım ilkesel kararlar alınmıştır. Bu toplantıda Atılım okurlarında, çıkan kararlar doğrultusunda oy kullanmışlar. ancak geçmişte bir çok defa olduğu gibi, kendi katıldıkları kararlar, somuta geçerken, sektör davranmış, tutarsızca bir tavır sergilemişlerdi. Bu konu Özgür Gelecek gazetesinde çok detaylı işlenip mahkum edildi.

Ancak özellikle üzerinde durmak istediğimiz şey, ilkesizlikleri, tutarsızlıkları, oportünistlikleri kendilerinden menkul bu aymazlar şürekası, Özgür Gelecek okurlarına karşı kin ve nefret duygularıyla, aynı devletin askeri ve polisinin yaptığı gibi şiddet uygulamaya kadar ilerletebilmişlerdir.

Neys ki Özgür Gelecek okurları, kendilerini çete mensubu olmakla itham eden bu hileli kahraman Atılım okurları gibi başboş davranmış devrimci disiplin gereği, siyasetlerinin kararları dışında hareket etmemişlerdir.

Bir bütün olarak, şube genel kurulunda mağlubiyeti yaşayan P. Sesi ve Atılım okurları, tüm eforlarını genel merkez genel kuruluna seferber ettiler.

Tuzla işçisi, bu oportünistler şürekasını şube yönetimine dahi layık görmemişken, sözüm ona devrimci dostlarımız hiç utanıp sıkılmadan genel merkez genel kuruluna aday olmanın zeminini oluşturma faaliyetine soyunmuşlardır.

Şube genel kurulunda, kazanan ekibin acemiliği sayesinde, boşluktan üst kurul delegesi olmuşlardır.

Yoksa Tuzla deri işçisi, bu tayfayı genel kurul delegeliğine layık görme gâflinde bulunmamışlardır. Üst kurul delegeliğine yeterli aday bulunamayınca bu aymazlar tayfası kendi oyları ile üst kurul delegesi olmuşlardır.

Bu unsurları iyi bilen bizler genel merkez genel kurulunda da sorun çıkaracaklarını tahmin ediyorduk. O nedenle genel merkez adaylarını demokratik şekilde tespit etmek için Tuzla'da delegelerin katıldığı bir toplantıda ön seçime 4 aday katıldı. Mevcut adaylardan ikisi ön seçim sonucu elendi. CEMAL TAŞKIN ve A. HAYDAR GÜVEN isimli arkadaşlar Tuzla işçisini temsilen genel kurul yönetimine aday olmaya hak kazandılar.

Lakin darbeciliği kendilerine, siyasi ideolojik, örgütsel temelde esas yönelim belirleyen sevgili P. Sesi okurları, Tuzla işçisinin iradesi olan üst kurul delegelerinin ön seçimine katılıp kaybetmelerine rağmen ve çıkan sonucu tanıyıp ona uyacaklarına "namus sözü" verdikleri halde, genel kurulda, gerçek karakterleri olan, oportünist, sektör ve darbeci yüzlerini kendileri teşhir etmişlerdir.

Tuzla işçisi tarafından yakinen bilinen bu tutarsız grup, devrimci demokrat kamuoyuna da teşhir olmuşlardır.

Genel kurulda Tuzla adaylarının karşısında aday çıkarak, oyları bölmüş ve işbirlikçi, teslimiyetçi, sendikaları kendilerine ekme teknesi olarak gören sendika ağalarına hizmet etmiş, fiili olarak kazanmalarını sağlamışlardır.

Ayrıca bu tavırlarına, siyasetin kararlı deme şaşkınlığını dahi göstermişlerdir.

Atılım okurları ise, seçim başladıktan bir saat sonra adaylarını çektiklerini açıklayarak durumu kurtarmaya çalışmışlar ama Tuzla'da teşhir ve tespit olan seciyelerini tüm

kamuoyunda da teşhir olmaktan kurtaramamışlardır. Bu iki anlayış, "bana yar olmayını size de yar etmem" anlayışıyla hareket etmiş, Tuzla'daki seçim sonuçlarına uygun davranmamışlardır. Seçilen adaylarımıza oy vermedikleri gibi, MHP'li faşistlere oy vermişlerdir.

Bir de sevgili yasalıcılarımız (Emek Cephesi Partisi) var ki deyim yerinde ise evlere şenlik.

Tuzla'da yapılan ön seçimde kaybediyor, genel kurulda da çıkıp burjuvaziye, devrimci adayları jurnalliyor.

Kürsüde sınıfın değil şahısların sorunlarını dile getiriyor, yasalıcı dostumuz. Kürsüde diyor ki;

"Ben, birileri gibi dışarıdan güdümlü aday değilim. Ben bağımsız adayım." Kelimenin tam anlamıyla rezillik. Daha düne kadar (şube genel kurul öncesi) siyasetlerinin taraftarı olduğunu her yerde avazı çıktığı kadar beyan ve ima eden, mücadele kaçınıcı, koltuk düşkünü zat çizgiyi düşmana ihbar etme cüretini gösteriyor, sıkıntısı var çünkü. Eski taraftar olduğu ve kovulduğu anlayış, ona kapılarını geri açmadı da o yüzden, işte bu beyimizin feryadı figanı!

SONUÇ YERİNE

Sınıf mücadelesi zorlu, çetin, özveri, fedakarlık ve bedel isteyen uzun vadeli bir mücadeledir.

Ben bu mücadeleyi veriyorum demek başkardı O'nun sıra neferi olduğunu pratikte sergilemek daha başkadır.

Keskin söylemlerle sınıfın gerçekliğinin dışında düşler aleminde yol almak ne devrimcilğe ne de ilericiliğe tekabül eder olsa olsa anarşizme, burjuvaziye hizmet eder.

Devrimci disiplin, devrimci hareket, devrimci perspektifi somut koşulların somut tahlilini zorunlu kılar. Bilimselliğin yegane temeli budur, burada yöntem olarak kabul eder.

Bu yöntemler sınıf mücadelesinde, işçi sınıfının çıkarlarını savunmanın, onu iktidar olabilece bilinciyle donatmanın, ona siyasi iktidarı alma mücadelesinde önderlik etmenin OLMAZSA OLMAZLARI-DIR.

Atılım okurları, P. Sesi okurları ve yasalıcıların Tuzla taraftarları, üstte sıraladığımız devrimci ilkelere çok ters noktalarda zorunlu ikamet tabii olmuşlardır.

Yanlış çalışma yöntemleri ve esasta "bireysel çıkarlarını ve grup çıkarlarını, işçi sınıfının çıkarlarının önünde tutan ve benzeri bir çok neden ile son yıllarda ülkemizde sınıf mücadelesinin, direnişinin onurunu bayrağını dalgalandıran, Tuzla deri işçilerinin verdikleri mücadeleye büyük zararlar verenler, son keredeki bu tutumlarını sınıfa ihanete dek vadmışlardır.

Dileriz bu insanlar yanlış ve zararlı tutumlarını noktalar, işçi sınıfına samimi ve dürüst biçimde özleştirir verir, sınıf saflarında yerlerini alırlar.

Ancak, sınıfın güvenini almaları çok zor olacak. Uzun zaman dilimini kapsayacak, elbetteki güven verme, inandırma diye bir kaygıları varsa.

Biz Tuzla deri işçileri, tutumlarını, son süreçte sınıfa ihanet etme derekesine getiren, bu aymaz unsurları kendilerine ciddi şekilde çeki düzen verebilmelerine dek TEŞHİR VE TECRİT EDECEĞİZ.

KAHROLSUN OPÖTÖNİZM!
KAHROLSUN HERTÖRDEN GERİCİLİK!

YASASIN SİNİF DİSİPLİNİ,
YASASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİNİ,
PROLETER SELAMLAR

Tuzla'dan
Özgür Gelecek Okurları

Dolaysızca

Ferhat Ali

Irak- Kürdistan'ı: Herşey hareket halinde

Politik güçlerin aşım ölçüde kutuplaştığı Irak-Kürdistan'ı çelişme ve çatışmalarla kuşatılmış, coşku ile umutsuzluğun parlak paradoks oluşturduğu emperyalizmin arka bahçesi. Bu arka bahçede belli başlı güç odakları var: İçte, Talabani'nin KDP'si, Barzani'nin YNK'si, PKK; dışta, başta ABD ve Almanya olmak üzere emperyalist devletler; İran, Irak, Suriye ve Türkiye. Öne çıkan güçler bunlar. Bunlar dışında merdivenin daha alt basamaklarında bu temel kuvvet odaklarının kanatlarıyla hareket eden daha az önemle haiz güçler var. Amaçlarıyla, hedefledikleri ve kullandıkları mücadele araçlarıyla bu temel güçler arasında hem derin görüş ayrılıkları var ve hem de kaygan zemine dayalı saflaşmalar her an kendi içinde parçalanma, dağılıma ve yeniden şekillenme eğilimiyle egerlenmiş bulunmaktadırlar.

Bu temel güç odaklarına dayalı dereceli kutuplaşma kararsız bir denge üzerinde yol alıyor. Ve daha da önemlisi, bu alanda hiç bir şey yerli yerine oturmuş değil, kararlı değil, her şey kaygan zemin üzerinde ve kendi karşıtıyla ortak paydadada buluşmaya bir adımlık mesafede.

Gerilere uzanalım, körfez savaşının hemen sonrasına. Savaşta süngüsü düşmüş Saddam iktidarının en bunalımlı anını ABD emperyalistlerinin dolaylı teşvikiyle iyi kollayan KDP ve YNK önderliğindeki Irak-Kürdistan'ı emekçileri bir anda ayaklanarak "bağımsız" Kürdistan'a uzanan yolu açacaklarını umarken, bir anda Saddam'ın geleneksel katliamıyla yüz yüze kalınca çaresiz ve perişan, dünyanın gözleri önünde kuzeye akın ettiler. Ve böylece Saddam'ın, Kürtleri kolayca ezmesine seyirci kalan ABD, bölgeye tümüyle egemen olmayan meşru yolunu da bulmuş oluyordu. Plan basit ve yalındı: Kürtler önce Saddam'a ezdirilecek, bu durum uluslararası kamuoyunda yankı uyandıracak, akabinde ABD dünya jandarmalığı görevini ifa etmede gecikmeyecekti. Kürtleri Saddam'ın zulmünden kurtarmaya adına ABD bölgeye Kürtleri koruyucu meleği olarak yerleşecek ve bölgenin zengin petrol kaynakları bu vesileyle kolayca denetim altına alınacaktı.

Bölgedeki temel güç odaklarından ABD'nin asıl amacı bölgenin zengin petrol yataklarını denetim altına almaktır. Bunun yolu da bu bölgede uzun vadede bir Kürt devleti formülünü, dayanağı güçler aracılığıyla yaşama geçirmektir. Fakat bu, bugünden yarına bir anda yaşamın canlı gerçeği haline gelemiyor. Bunun önünde engeller var. Dublin toplantısı bu engelleri bertaraf etmek için ABD önderliğinde atılmış bir adımdı. Ne var ki bu adım, bölgedeki kuvvet merkezinin öfke nöbetine yakalanarak kolayca yaşam bulamıyor. Türkiye Dublin toplantısıyla atılacak olan adıma kolay kolay rıza göstermiyor. Zira, ABD'nin bu toplantıdaki planı, Türkiye'nin de korumacılığıyla Irak ve Türkiye-Kürdistan'ında "birleşik bir program paketini" birlikte yaşama geçirmektir. Bu plan, uzun vadede, Güneyde Musul ve Kerkük gibi zengin petrol bölgelerine de uzanarak kuzeydeki Kürt bölgelerini kapsayacak biçimde birleşik bir Kürt bölgesi toprak tabanına dayalı. Böylece ABD, Türkiye'nin de "korumacılığıyla" kendi emperyalist çıkar planlarını uygulama alanı bulacak ve denetlediği Kürt bölgesiyle zengin petrol yataklarına rahatlıkla ulaşabilecek. Her ne kadar plan, şimdilik Türkiye-Kürdistan'ı kapsamıyor gözüküyorsa da işin ucunun eninde-sonunda Türkiye-Kürdistan'ına uzanacağı anlaşılır bir şeydir. Pek tabii ki, "mısak-i milli" cilerin işine bu gelmiyor. Geleneksel Kemalist çizgiyle örtüşmüyor ABD'nin bu Kürt program paketi. Ne varki, Türk kıyıcı düzeni de son TOBB Raporu'na da yansdığı gibi, Kürt sorununda kendi içinde derin görüş ayrılıklarıyla cephe cepheye gelmiş bulunuyor. Bu da işin ayrı bir cehesi.

Bölgedeki diğer önemli güç PKK'ya gelince. PKK körfez savaşının sonrasındaki koşullardan yararlanmasını fevkalade becerdi. Körfez savaşının rüzgarını da arkasına alarak mevcut boşluğu ulusal hareketi ivme kazandırmak için doldurdu. Başlangıçtaki amacı Türkiye-Kürdistan'ındaki mücadeleye için Irak-Kürdistan'ını us olarak kullanmaktı ve böyle oldu. Ne varki, zaman zaman burun buruna geldiği KDP'yle mevcut gelişmeleri patlama noktasına varınca ve özellikle de Dublin toplantısıyla ABD'nin Kürt program paketinin dışında kalıp, mevcut Kürt federasyonunun dışında kalınca, Dublin planını işleyemez hale getirmek için KDP'yle silahlı çatışma yolunu seçti. Böylece PKK, başta ABD olmak üzere uluslararası burjuvaziye mesajını veriyordu: Benim olmadığım çözüm yaşayan gerçek haline gelemez. Amaç, ABD'nin bölgeye dair planının içinde yer almak ve Dublin'de bu amaçla temsil edilme, 26 Ağustos'taki Özgür Politika'da (yurtdışında yayın yapan)

Ocalan'ın "Güney'de sıcak çözüme doğru" başlıklı röportajında şu söyledikleri düşüncesini açıklıkla dile getiriyordu: **Dublin toplantısına TC'nin temsilcileri katılmıştır. Ama Kuzey'in halk temsilcileri katılmamıştır. Bu da büyük bir haksızlıktır. Düşmanı çağırıyorlar, yurtsever güçleri çağırıyorlar. Buna da son vermek için bu atılım büyük bir rol oynayacaktır.** Açıklıkla dile getirilmiş görüşler bunlar. Bu demektirki PKK, Irak-Kürdistan'ındaki son "atılımı" Dublin'in "efendiler"iyle aynı masaya çağırılmadığı için yapmış bulunuyor.

Diğer güç odakları KDP ve YNK ise, mevcut yapılanmada terzinin kefesinin kendilerinden yana ağır basması temelinde zaman zaman uzlaşma ve kirli zaman sonu gelmez çatışmalarla emperyalizme ve özellikle de ABD emperyalizmine koltuk değneği rollerinde kusur göstermiyorlar. İran ve Suriye'de hem bölgesel güç dengeleri ve hem de kendi Kürt gerçekliğinden ötürü Irak-Kürdistan'ındaki mevcut durumu dikkatlice izleyip Kürt örgütleriyle yakından ilişki içindedirler. Irak'da eli kolu bağlanıp zincirlerinden kurtulacağı anı kollayan Kürt sorununu derin bir kaygıyla izliyor. ABD dışındaki Almanya vb. batılı emperyalistlerden başka şeylerin yanında petrol alanlarına ulaşmanın dayanılmaz kıcılığıyla iştah kabartıyorlar.

Nedir ki, bunca gücün çok çeşitli ilişkisi ve çelişkileri yan yana bulunduğu bu kanayan yarada her şey henüz taptaze ve her şey henüz durulmuş değil. Ne saflaşmalar berraklaşabilmiş ve ne de Kürt örgütleri emperyalizmden bağımsız çözüm yollarını bulabilmişlerdir. PKK, Türkiye, ABD ve diğer batılı devletler ve nihayet KDP, YNK ve en nihayet bölge devletleri çokgeninde herşey hareket halindedir.

TMLGB'den eylemler

■ Haber Merkezi- Temmuz ayı içerisinde gerçekleştirilen TKP/ML 2. OPK'nın tanıtım eylemleri sürüyor. Bu eylemlerle ilgili elimize PTT kanalıyla gelen haberlere göre; TKP/ML TMLGB militanları, Sarıyer Dağevleri, Ferahevler, Şenevler, Derbent, Büyükdere, Sanayi Mahallesi'nde yazılımlar ve pullamalar yaptı. Gelen açıklamada "Savaş kaçınları suçlu gürhuna inat, partimiz TKP/ML konferans kararlarını kavra kavrat!" şiarıyla "Herşey Parti İçin, Parti Devrim İçin!", "OPK'ya Selam, Savaş Devam!", "Yaşasın 2. OPK'mız!", "Yaşasın Partimiz TKP/ML, Ordumuz TİKKO, Gençlik Örgütümüz TMLGB!", "Tuzla'nın Hesabı Sorulacak!", "Tuzla Şehitleri Ölümsüzdür!" yazılımlar ve aynı içerikli yüzlerce kuşlama yapıldığı belirtildi.

Ege Üniversitesi'nde faşist saldırı

■ İzmir/Özgür Gelecek: 5 Ekim günü akşam saatlerinde İletişim Fakültesi'nde devrimci demokrat öğrencilerin harçlara karşı başlatmış olduğu imza kampanyasının çalışmalarını sırasında Üniversite dışından gelen sivil faşistler ve üniversitede konumlandırılan ülkücü ve polis kökenli özel güvenlik birimlerinin işbirliği ile saldırı gerçekleşti. Olayda **Bülent Taşkın** ve **Serkan Tekeli** isimdeki öğrenciler yaralandı. Ertesi gün tekrar **Ziraat Fakültesi** önünde toplanan öğrencilere saldıran sivil faşistler **Uğur Hüseyin Çalkın'** ağır şekilde yaraladılar. 6 ekim de ise devrimci demokrat öğrenciler İletişim Fakültesi önünde bir basın açıklaması yaparak "**Özerk Demokratik Üniversite Mücadelesini Yükseltelim!**", "**Faşizme Karşı Tek Yumruk Tek Barikat!**", "**Kahrolsun Faşist Diktatörlük!**", "**Öğrenciler Saflara!**" sloganlarını attılar. Daha sonra öğrenciler adına konuşmada, baskıların asla kendilerini yıldıramayacağını, okullara sözde güvenlik amacıyla yerleştirilen Ö.G.B.'lerin öğrencilikle ilgisi olmayan sivil faşistlerden oluştuğunu ve dışarıdan gelen sivil faşistlerle birlikte idaresinde işbirliğiyle devrimci demokrat öğrencilere saldırdığını, üniversitede resmen terör estirdiklerini anlattı ve bu konuda demokrat kamuoyunu duyarlı olmaya davet ederek destek çağrısında bulundu.

DS'den açıklama

■ Haber Merkezi- Devrimci Sol Güçler imzasıyla Almanya'nın Köln kentinde çeşitli devrimci-demokrat kurum ve kuruluşlara dağıtılan "Emperyalistlere usaklık eden karşı- devrimci Dursun Karataş hainini lanetliyoruz" başlığını taşıyan bildiriyle ilgili olarak "Devrimci - demokrat kamuoyuna bir açıklama yapan Devrimci Sol, söz konusu bildirinin kendileri tarafından yazılmadığını, provokasyon yaratmak için MİT tarafından yazıldığını belirtti. Gazetemize PTT kanalıyla gönderilen Devrimci imzalı açıklamada "Bu bildiriye Özel Savaş taktikleri gereği çıkaran MİT'tir. MİT bildiriye çeşitli spekülasyonlara ve gerici - faşist başına sunduğu bir takım haberlere dayanarak kaleme almıştır. (...) Bu çabalara her koşulda karşı duracak, engelleyeceğiz." denildi.■

MGK KARARLARI İŞ BAŞINDA

'Başımıza geleceklerden devlet sorumludur'

✓ **Faşist diktatörlük, sosyalist basın ve okurları üzerinde uyguladığı baskı, tehdit, işkence ve imha politikasını dönem dönem dozajını artırarak sürdürüyor. Sömürü düzeninin çarpıklığını, faşizan politikalarını, çıkmazını göstererek alternatifleri sunan sosyalist ve yurtsever basın gücünü davasının haklılığından alarak direniyor. Fakat önemli olan; faşist devletin bu politikasına karşı yürütülen direnişin boyutunu yükselterek insanlarımızı duyarlı kılabilmemizdir.**

Atılım Gazetesi çalışanlarına ve okurlarına saldırı furysa

İşçi ve emekçileri günden güne daha çok sömüren faşist devlet karakteri gereği ülkede faşizm uygulayarak insanların en doğal hakkı olan yaşama hakkını ellerinden almak istiyor. Gözaltına alınıp da katledilen insanların sayısı her geçen gün artarak devam ediyor. İnsanlar sokak ortalarından, evlerinden gözaltına alınıp kaybediliyor-kaybedilmeye çalışılıyor.

26. 9. '95 Salı günü gece saat 2'de evlerinden gözaltına alınan **Atılım** okurları olduğunu öğrendiğimiz **Cafer İrencin**, **H. Hüseyin Çelik** ve nişanlısı **Aynur**, **Ali Ekber Karaman**, **Ali Kaya** ve soy isimlerini öğrenemediğimiz **Ayşe** ve **Hüseyin** çıkarıldıkları DGM tarafından serbest bırakıldı. **Ali Kaya** bize olayı anlatarak; "**Gece evime gelen polisler evin her tarafını aradılar. Beni alıp Aksaray Terörle Mücadele Şubesi'ne götürdüler. Bana işkence yaptılar. İşkence sonucu ağızımdan beş dişim döküldü**" dedi. Savcılığa suç duyurusunda bulunan **Ali Kaya** insanlık dışı muameleleri kinadığını söyledi.

7 Ekim gecesi, **Atılım** gazetesi çalışanlarının kaldığı 3 ayrı eve baskın düzenleyen faşist diktatörlüğün katil sürüleri, **Bayram Namaz**, **Sultan Seçik**, **Metin Yeşil**, **Sevil Yeşil**, **Feramız Lüle**, **Ashhan Yücesan** ve **Ramazan Başçı**'yı gözaltına alarak eve karakol kurdu. Edindiğimiz bilgilere göre çalışanların kişisel eşyalarını vs. alan polisler bunlarla da yetinmemiş olacaklar ki, pervasızlıklarını

evde poker oynarak, içki içerek sürdürmüşler ve utanmazca "**gidişatınızı beğenmiyoruz**" şeklinde mesaj bırakarak gözdağı vermeye çalışmışlardır.

Arkadaşlarının gözaltına alındığı günden itibaren açlık grevine başlayan **ATILIM** gazetesi çalışanları alınmaların serbest bırakılmasına yönelik başlattıkları açlık grevine işçi, emekçi, insan hakları savunucularını destek olmaya çağırarak, duyarlı olunması gerektiğini belirttiler.

9 ekim de ise katil sürüleri aynı yıldırma ve baskı politikasının bir parçası niteliğinde "**Ocak Ailesi'nin**" Avcılar'da ki çocuk giyimlerinin satıldığı dükkanına gelerek arama bahanesiyle terör estirdiler. Halen terörle mücadele şubesinde tutulan **Atılım** gazetesi çalışanlarının açlık grevinde olduğu ve işkence gördükleri öğrenildi. 11 Ekim günü İHD'de bir basın açıklaması yapan **Baba Ocak** "**Tehditlere, hazırlanacak komplolara boyun eğmeyeceğiz. Bize yönelik her saldırının sorumlusu devlet olacaktır**" dedi ve zorbalığı, insanları üstündeki baskıları, işkenceleri, gözaltıları kinadıklarını belirtti. **Ocak Ailesi'nin** işyerinin işgal edildiği aynı gün ve saatte **Bilge Cemakan**'ın evinde polislerce baskı. Gözaltına alınan **Bilge Cemakan**; **Hasan Ocak** davasında **Hasan Ocak**'ın parmak izini söyleyerek tanıklık yapanlardan biri. Ayrıca, tanıklık yaptığı günden beri tehdit telefonları aldığı ve bu konuya ilişkin olarak daha önce

Atılım çalışanlarının evine baskın düzenleyen katil sürüleri evi tarumar ederek karakol kurdular.

basın açıklaması yaptığı biliniyor. **Camekan**'ın babası **Mehmet Tağaç** kızıyla ilgili olarak şunları söyledi: "**3 gündür kızımı gözaltına aldılar. Gözaltında olduğunu her yere başvurmama rağmen resmen kabul etmediler. Ancak bugün 11 ekim çarşamba günü avukat aracılığıyla Kağıthane'de olduğunu öğrendim. Kızımı gözaltına aldıktan sonra eve gelen polisler 2 yaşındaki bebeği Tanya Emek Candan'ı devamlı sorup durmuşlar. Küçük bebekten ne istediklerini anlayamadım**" dedi. Öte yandan daha önce oğlu **Erdoğan Tağaç** ve kızı **Sevgi Tağaç**'in gözaltına alınması sırasında tehdit edildiğini ve polislerin kendisine "**Senide Hasan Ocak gibi kaybederiz**" diyerek tehdit ettiğini söyle-

yen **Mehmet Tağaç**, "**Ailemin ve kendimin hayatından endişeliyim. Başımıza geleceklerden başta İstanbul Emniyet Müdürü olmak üzere Bayram Kartal sorumludur**" dedi.

12 Ekim günü İzmir BSP Konak İlçe Binası'nda 13 kişilik bir grup **Atılım** gazetesinin İstanbul çalışanlarının gözaltına alınması ve yayınlarının engellenmesine yönelik olarak protesto amacıyla açlık grevine başladılar. Grevciler, eylemlerini gözaltına alınanların bırakılmasına kadar devam ettireceklerini belirttiler.

Kısa bir süre öncede Edirne'de dağıtımını yaptığı **Atılım** gazetesini Otogarda almaya giden **Dilek Yılmaz** adlı öğrenci gözaltına alınarak evine karakol kurulmuştu. Bu bağlamda gözaltına alınan "Trakya Üniversitesi'nde okuyan öğrencilerden 3'ü 12 Ekim günü tutuklanarak Edirne cezaevine gönderildi". Faşist diktatörlük dönem dönem dozajını artırarak sosyalist basın ve okurları üzerinde baskılarını, tehditlerini, işkencelerini sürdürüyor. Sömürü düzeninin çarpıklığını, faşizan politikalarını, çıkmazını kitlelere teşhir etme, çelişkilerini gösterme görev ve sorumluluğuyla hareket eden sosyalist basın gelen tehdit ve baskılara boğun eğmedi, eğmeyecek. Öte yandan hakim sınıfların bu topyekün saldırısı karşısında Türk, Kürt ve çeşitli milliyetlerden oluşan emekçi halkımızda oluşacak olan karşı koyuş platformlarında aktif yer almalı ve kendi sesine sahip çıkmalıdır. Çünkü boğulmak istenen bizim sesimizdir. ■

Devrim Mahallesi'ndeki barikat güçleniyor

İstanbul/Özgür Gelecek: Metropollerde 12-13 Mart barikat direnişleriyle tarih sayfasındaki görkemli yerine oturan, düşmana korku salan, saldırgan da faşist diktatörlüğün katil sürüleri tarafından payına düşeni fazlasıyla alan **Devrim (Gazi) Mahallesi**. Zaferle kazanılan direnişin ardından acizleşen sömürücüler yenilgilerinin intikamını alırcasına bir bütün **Devrim Mahallesi** halkına saldırıyor. Keyfi gözaltılar, tehditler ve sokaklarda pervasızca boy göstermelerıyla halkı, devrimcileri yıldırmaya çalışıyorlar.

En son, 1 Ekim salı günü **Sultan İş Merkezi** (YKM)'ni basan faşist diktatörlüğün katil sürüleri, aralarında **YKM** yöneticilerinde bulunduğu **Avukat Keleş Öztürk**, **Mert Ali Karaalp** ve **Kültür Merkezi** çalışanlarından **Vedat Bahar**'la birlikte yaklaşık 20 kişiyi herhangi bir gerekçe göstermeksizin, keyfi gözaltına aldılar. Bu da yetmemiş olacak ki, katil sürüleri bu seferde elektrikli keserek ev baskınları yapmak için hazırlığa giriştiler. Ardından futursuzca saldırarak daha önceden belirledikleri evlere girerek terör estirdiler. Gözaltına almaya çalıştıkları insanlardan ismini öğrenemediğimiz Ali Kaya ise direndikleri gerekçe göstererek kalelerinin vuruldu. Faşist diktatörlüğün **Devrim Mahallesi'ndeki** günün

bilançosu 30 gözaltı, 2 yaralı. Devrimci faaliyetler açısından küçümsenmeyecek öneme sahip olan **Devrim Mahallesi** faşist T.C.'ye korku salmaya devam ediyor. Mahalle halkı şehitler vererek yakaladığı halkı bırakmamak için direniyor. Ne tehditler, ne açılan davalar, ne gözaltılar, ne de katliamlar halkı yıldıramıyor, yıldıramayacak. Çünkü bu güzel insanlar, yüreklerinde asla kaldırılmayacak olan barikatlarını oluşturmuşlar ve kendilerinin de bulunduğu barikatın bu tarafında halkların kardeşliği, ezilen/sömürülen geniş emekçi yığınların sınıf birliği ve faşist T.C.'ye yönelik tükenmeyecek bir kin var. Barikatın öbür tarafında ise faşist diktatörlüğün patronu, ağası, paralı cellatları var. Özcesi; barikat burjuvazi ve proletarya arasındaki uzlaşmaz çelişki kadar net ve bir o kadar da kalın.

Direnişten bu yana aralarındaki bağı koparmayan halk komitesi gelen saldırı furysa karşısında yeniden bir arada. Örgütlülüğün güç olduğu bilinciyle hareket eden **Devrim Mahallesi** halkı mahalle toplantıları düzenleyerek karşı koyuş taktiklerini belirlemek üzere hareket geçtiler. "**Ölmeninde Bir Serefi Vardı!**" şiarıyla yola çıkan bir halk, ilk etapta hiç gereksiz kapatılmayan çalışan devrimci-demokrat insanların gittiği kahvehanelerin yeni-

12-13 Mart direnişinde barikatlarla yeşerttiği kavgayı sahiplenen Devrim Mahallesi halkı yeniden bir arada. Faşist diktatörlüğün intikam alırcasına saldırısı karşısında boğun eğmeyerek direnişleriyle katil sürülerine korku salmakta kararlılar.

den açılması ve yine aynı şekilde gözaltına alınan insanların serbest bırakılmasına yönelik protesto çalışmalarını içerisine girecekler. Bu bağlamda ilk olarak **Cemrevi** ölmde yaklaşık bin kişinin katılım sağladığı **Gazi** halkı imzalı bir basın açıklaması

yapıldı. Evet, **Devrim Mahallesi** yaktığı isyan ateşini her ne pahasına olursa olsun sahipliyor ve bu sahiplenişin ezilenden, sömürülenden yana olan tüm insanlar tarafından da kabul görmesini, desteklenmesini bekliyor. ■

Halkevleri başkanları toplandı

Özgür Gelecek/ Ankara- Halkevleri Küçük Kurultayı ve Genel Yönetim Toplantısı 30 Eylül- 1 Ekim tarihleri arasında Harb- İş Genel Merkezi toplantı salonunda basına kapalı olarak gerçekleştirildi. Toplantıya Türkiye çapında halkevi şube başkanları katıldı. İki gün boyunca süren görüşmelerde halkevlerinin bir sıçramanın eşiğine geldiği, genel politikasızlık sorununun çözümü için önemli adımlar atıldığı, hedeflenen kurumsallaşmada

henüz istenen düzeye ulaşılmaya da yapılanların olumlu gelişmelere açık olduğu ve bu yönde çabaların yoğunlaşması gerektiği sonucuna varıldı. Ayrıca dünyadaki son gelişmeler, özelde ülkemizde yaşananlar bağlamında "nasıl bir özgürlük, kimin için ya da kimler için özgürlük, nasıl bir kültür, nasıl bir demokrasi" soruları kurultayda net bir şekilde yanıtlanmaya çalışıldı.

Halkevleri (HE) 1932 yılında Kemalist rejim tarafından kendi siyasetinin ve kültürünün yaygınlaştırılması amacıyla kuruldu. Halk edebiyatı, halk müziği, halk oyunları,

halk gösterileri gibi çalışmalar yapılarak, Osmanlı sanat ve kültürüne karşı Cumhuriyetçi Kemalist bir kültür anlayışı yaratılmaya çalışıldı... 40'lı, 50'li yıllarda HE'lerine çeşitli saldırılar ve eleştiriler olmuştur. İrkçi kesim buraları komünist yuvaları, islami kesimde "vay efendim buralarda batı tipi toplantılar yapıyor, yok kadınlar kızlar giriyor, gavur yuvaları" olarak ilan etmişti. Bu yıllarda halkevci-ler resmi ideolojiyle çatışmamış, yapılan çalışmalar da Kemalizm'le tamamen örtüşmüştü. Fakat yine de bağımsızlık ve halkçılık söylemlerinin aracılığıyla insanları etkilemiş ve halktan yana bir kültürün oluşmasında katkıda bulunmuştu. 50'li, 60'lı yıllar ise TC'nin baskı politikalarının yoğunlaştığı bir dönemdi. HE'leri bu dönemde düzen içi muhalefete dahi tahammül edemeyen egemen güçlerin saldırısına uğrayarak kapatıldı. Suskunluk devresi 60 cuntasıyla son buldu. Bu sefer de Kemalist Halkevlerce yeni halkevciiler arasında bir tartışma süreci yaşandı. 12 Mart cuntası döneminde, radikal gençlerle düzen içi muhalifler arasında kopuş yaşandı.

70'li yıllara şöyle bir gözattığımızda petrol ve dolar kriziyle birlikte ekonominin artık eskisi gibi

KURULUŞUNDAN BUGÜNE Halkevleri

gitmez olduğu, devlete karşı kuşkuların saklanamaz oluşu dikkat çekicidir. Egemenlerle halk güçleri arasında çok yönlü bir mücadele gündeme gelmiştir.

70-80 dönemi HE içindeki devrimcilerin ülkenin dört bir yanına kök saldı, orman köylülerinin, fındık üreticilerinin, maden işçilerinin günlük yaşantılarıyla bütünleştiği bir dönemdir. Bu dönemde atılan her demokratik adıma kültürel ve sanat etkinlikleriyle katılmışlar, işçi grevlerinde seslerini yükseltmişler, faşist katliam ve saldırılara karşı ürettiklerini, evlerini ve yaşamlarını korumuşlardır. 70-80 arası emekçilerin geçekodu halkının HE'cileri bağlarına basmalarının nedeni buydu.

12 Eylül faşistlerinin en çok kinlendikleri kitle örgütlerinden biri de HE'dir. Bu dönemde HE'nin tüm örgütlülüğü yerle bir edildi, mal varlığı gasp edildi. 87-88 kışında açılarak tekrar mücadeleye atıldı.

Bugün HE'de genel bir tıkanıklık göze çarpmakta.

Bunun nedenlerini bürokratik anlayış, statükoculuk ve politikasızlık olarak sıralayabiliriz.

Bu olumsuzlukları yenebilmek için yepyeni bir yapılanmaya başlanmalı. Bu yeni oluşumun gerçekleştirilebilmesi için ilk koşul ise devrimci çalışma tarzını ve merkezi bir demokrasiyi rayına oturtmaktır.

Zirveler, raporlar ve

BASK SA

Türkiye'de bir kısım sanayi efendilerinin kurumu olan İstanbul Sanayi Odası'nın (İSO) Doğu-Güneydoğu Anadolu seferinin üstüne, ünlü işadamı Sakıp Ağa'nın durduk yerde (!) Kürt sorununu çözümüne ilişkin, bir BASK modelini tartışmayı, ülke gündemine sokması, yaşlı kurt Türkeş'in avaz avaz uluyup hidetlenmesine ve ardından da Diyarbakır DGM baş savcısının 8. maddeli silahını çekmesine neden oldu. Gerçi Sabancı sözlerinin yanlış anlaşıldığı üzerinde dururken, DGM, açtığı soruşturma neticesinde suç unsurunun bulunmadığını açıklayarak takipsizlik kararı verdi.

Hatırlanacağı gibi bundan bir süre öncede (TOBB)'n önerisiyle Prof. Doğu Ergil'e benzeri bir rapor hazırlanmış, nabız yoklanmış ve yine çeşitli kesimlerden tepkiler gelmişti.

70 yıllık T.C. inkar politikası, düşünüldüğünde, egemen komprador burjuvazinin bir kesiminin Kürt sorununa siyasal çözüm önerileriyle ortaya çıkmış olması tesadüfi bir dil sürçmesi değil. Çünkü, Kürt ulusal sorunu, salt PKK ile başlamış bir mesele değil. Kürtlerin kendi kaderlerini kendilerinin tayin etme mücadelesi 70 yıllık TC tarihinden de önceye dayanan, ulusal veya ulusal motifli isyanlarla bugüne kadar süregelmiştir.

Gelinen noktada ABD'nin iste-

miyle çeşitli kesimler tarafından (TOBB ve İSO) siyasal çözüm önerilerinin kamuoyuna yansıtılışı söz konusudur.

Bugün cezaevlerinde o ünlü 8. maddenin(!) gazabıyla yüzlerce yıl hapis ve trilyonları bulan para cezalarıyla yatmakta olan yüzlerce ilerici insan varken kompradorların ABD'nin direktifiyle böyle cesur (!) söylemlerde bulunmaları, TC'nin de bir çıkmazıdır. Devlet bütçesi sıfır tüketmiş, enflasyon yüzde yüzlere vurmuş, ülke genelinde işçiler, memurlar, kamu emekçileri, emekliler ve diğer yoksul halk kesimleri neredeyse her gün meydanlarda "açız, bu savaşa bitsin, bu savaşa bir çözüm bulunsun" diye bas bas bağıyor. Koçlar, Sabancılar ve diğerleri ihracat yapamıyor, Doğu-Güneydoğu bölgesine mallarını satamıyorlar: ABD'den bu işe el atmasını istiyorlar.

ABD ise tıpkı dün Filistin'de yaptığı gibi yavaş yavaş ısıtma politikası güdüyor.

Dikkat edilirse, TOBB raporu birinci Dublin zirvesi aşamasında; Sabancı'nın Bask modeli önerisi ikinci Dublin zirvesinden sonra gündeme getirilmiştir. Oysa Bask modelinin özü kör-topal bir kültürel özerklik. FC. şu anda bu modele dahi öcü gibi bakarken ABD'nin rotasına girmiş bulunan ulusal kurtuluş hareketinin önderliği bu modele razı!...

Filistin örneği orta yerde durmaktayken fazla söze hacet yok.

Bazı Özgür Gelecek, Yeni Demokrat Gençlik sayılarını alıp, sayfalarını "okur mektupları" sayfasına droğru çevirdiğimizde; dönem dönem kılavuz isteyen yolcuların yardım beklediklerini, bunun için de isyan çılgınlıklarını ya da imdat feryatlarını dile getiren mektuplarını görürüz. Ve o an bu çılgınlıkları yüreğimizde hissederiz. Ve çaresizliğimize lanet okuruz (!) Ya da aman sen de, senin gibi niceleri var ilişki bekleyen der, adeta mektup yazan kişiye olmadık laflar ederiz. Çünkü işimiz başımızdan aşkındır (!) Oysa ki, mektubu okuduğunuzdayazanın zemin suyuyla yıkanmış abdaldan ya da kadı kızından bile kusursuz olduğunu içimizde bir kemlik yoksa- hemen anlarız. Herşeyini mücadele verebilecek, her an her türlü göreve hazır olan bir yoldaşın açık ve saf bir yürekle "Sevgili dostlar! Biz burada (il, ilçe, kasaba, köy) bir gurup arkadaşla sürekli olarak Ö. Gelecek ve YDG gazete ve dergilerini okuyoruz. Partimizin ve kızıl ordumuzun faaliyetlerini gazete sayfalarında okuyoruz. Yüreğimizdeki kuvanç her geçen gün artarken, düşmana olan kinimiz de daha bir keskinlikle biliniyor. Fakat devlet destekli sivil faşist güçleri örgütlenerek ve bunların yanısıra devletin resmi kol- luk güçleri bulduğumuz yerde halkımıza karşı pervasızca saldırılmaktadır. BU saldırılar karşısında önderlik yok- sunluğundan dolayı bir karşı koyuş ve örgütlülük yarata- mıyoruz. Bu konuda ne yapacağımızı da bilemiyoruz. Bizlere bu konuda yardımcı olursanız seviniriz. Dosta selamlar, başarılar... ..den bir gurup Ö. Gelecek okuru" Mektup böylesi bir sıcak duyarlılıkla ve istemle yazılmış.

Bu mektubu okuyan yoldaş ne yapmalı? Sorunun çözü- mü ve mücadelenin bir alanda filizlenmesini sağlayacak olan isteme nasıl ulaşmalı? Böyle bir yoldaşa ulaşmak için evvela kişi yüreğinde mücadelenin sıcak ateşini hissetmeli ve tenin ateşe duyarlılığı gibi bir duyarlılığa sahip olma- lı savaşım konusunda. Bu duyarlılığa sahipse meseleyi yarı yarıya çözdük demektir. Yaşam içerisinde öyle tezat- lıklar vardır ki, bir yandan bir bölgede faaliyet yürütme- nin önem ve aciliyeti söz konusu olur, arar ilişki bulamaz- sın. Bir yerde de dört gözle ilişki bekleyen insanlar vardır, ilişkiye geçecek örgütlü insan yoktur. Bu gibi tezatlıkları etrafımıza ve yayınlara baktığımızda rahatlıkla görebiliriz.

Örgütlü insana düşen görev (o alanda varsa) bu çağrıya kulak verip onunla ilişkiye geçmenin yollarını bulma nok- tasında; skalburula su taşıyarak değirmen döndürmeye ça- lışan değirmencinin sabrı ve azmini taşınmalı. İnanmalıyız ki, bu azimle çalışan, araştıran birisi dört gözle ilişki be- leyen sempatzana kavuşacaktır. Bu arada bu isteme ya-

Kolektif

Çetin Kaya

Ne yapmalı?

nıp tutuşan insanlarımızın ulaşmak için araştırmalarımız körlemesine değil, bilinçli bir şekilde olmalıdır. Direkt olarak o alanda tanıdığımız birileri yoksa, mutlaka o alanı tanıyan birilerini (arkadaş, dost, akraba çevresinden) bulabiliriz. O bölge hakkında bilgi alırken o alanda yaşayan halkın devrimcilere bakış açılarını, düşmanla olan ilişkile- ri, o yörede halkevi, yardımlaşma derneği vb. demokratik kitle örgütlerinin var olup olmadığı hakkında bilgi toplama- lıyız. Buralarda varolan ve gelip-giden insanlarla diya- log kurarak bizzat ulaşmak isteyen insanlara, taraftarlara ulaşabiliriz.

Genelde örgütlenme çalışmaları içerisinde olan arkadaş- lar, bazı meselelerin çözüm noktasında bilinçli ve konumu- na uygun yapılanmalarda görevlendirilmediklerini de ken- di somutluklarında görüyorlardı. Önemli açısından bu nok- tayı açalım: Farklı alanlardan örgütlenme çalışmalarını yürütmek için farklı bir bölgeye/alana gelen insan, o bölge hakkında geniş bilgi sahibi olabilmesi için bir hayli zaman bölgede kılması, faaliyet yürütmesi gerekir. Bölge ve in- sanları yeterince tanıyamaması, faaliyet yürüten kişilerin sadece şehir merkezleriyle sınırlı kılması, o bölgede faali- yet yürüten kısır bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. Halkın gele- neklerini, göreneklerini yakından tamması, onlarla geç- mişten gelen bir örgütlenme ve hareketsizlikle eşdeğer olduğunu gösterir, göstermiştir. Bunun aksini kendi bölge- sinde (doğru, büyük, yaşadığı) faaliyet yürüten arka- daşların daha verimli oldukları görülebilir. Çünkü onlar, coğrafyanın ve o bölge halkının bir parçasıdır. H

Meşruluğunu savunamayanlar

O smanlı döneminde iki inzibat eri adamın birini yaka paça sürükleyerek Kadı'ya götürür. "Kadı efendi bu adam padişahımıza küfür etti" diye şikayet ederler. Adam yemin billah "Ben padişaha küfür etmedim, yoldan geçen birine ettim" der. Kadı öfkelenerek "Yalan söyleme; biz kime küfür edileceğini bilmez miyiz?" der.

Bu gün TC'nin içinde bulunduğu psikolojik durum bundan farklı değil. İki kişi bir araya geldiğinde mutlaka devlet aleyhine konuşulduğu, devlete karşı eylem planlandığı psikolojisine fena halde kapılan devlet, çareyi insanları örgütsüzleştirmede, yalnızlaştırmada, baskı ve denetim altına almakta aramaktadır. Bunu sağlamanın en pratik yolu da insanları örgütsüz bırakmak, devletle başa çıkılamayacağı duygusu yaratmak ve yalnızlık psikolojisine sokmaktır. Devlet bir yandan yeraltı faaliyetlerine saldırırken bir yandan da toplumsal muhalefetin kilometre taşı olan, nefes alma

DKÖ'lerden rahatsız olan egemenler Devrim Mahallesi örneğinde olduğu gibi, işi devrimci demokratların uğradığı kahvehaneleri kapatmaya kadar vardırı. Bu bir yanıla halkı sindirmeye yönelik olsa da bir yanıla da iyidir. Zira Mao yoldaş der ki "Düşman saldırıyorsa iyidir. Daha çok saldırıyorsa daha da iyidir. Bu senden ne kadar çok korktuğunu gösterir." Halkın biriken öfkesi ve örgütlenme isteği devleti oldukça rahatsız etmektedir.

borusu görevini gören ve aydınlığa açılan pencere olan Demokratik Kitle Örgütleri'ne saldırmaktadır.

DKÖ'lerden rahatsız olan egemenler Devrim Mahallesi örneğinde olduğu gibi, işi devrimci demokratların uğradığı kahvehaneleri kapatmaya kadar vardırı. Bu bir yanıla halkı sindirmeye yönelik olsa da bir yanıla da iyidir. Zira Mao yoldaş der ki "Düşman saldırıyorsa iyidir. Daha çok saldırıyorsa daha da iyidir. Bu senden ne kadar çok korktuğunu gösterir." Halkın biriken öfkesi ve örgütlenme isteği devleti oldukça rahatsız etmektedir.

DKÖ'lerin toplumsal muhalefet açısından ne kadar büyük öneme sahip olduğunu görmenin, bunu bilince çıkarmanın ve bunlara büyük bir kararlılıkla sahip çıkmanın tam zamanıdır. Özgür Gelecek 60. sayısında MGK'nın valilere tanıdığı yetkiler yazılmıştı. Devlet artık her valiye olağanüstü hal valisinin yetkisinden daha çok yetki vermektedir. Valiler istedikleri yere girip çıkabilecekler, eğitime ara verebilecek, kamu kuruluşlarını istediği gibi kullanabilecek, DKÖ'leri 3 aya kadar kapatabilecek vb. vb. TC. gündemi saptırmakta, hükümet kuruldu kurulacak senaryoları arkasında MGK'nın kararlarını uygulamaya sokmaya çalışmaktadır. Biz emekçiler tüm bu gerçeklerin farkında olmalı ve demokratik mevzilerimize her zamankinden daha fazla sahip çıkmalıyız. Bu demokratik mevziler, devletin iğrenç yüzünü açığa çıkaran muhalefetin örgütlenmesine katkıda bulunan dinamiklerdir. Ondandır böyle saldırımları, kendi yasalarını bile çiğneyecek uygulamalara girmeleri. MGK'nın son kararlarından önce; "bir dernek suçluluğu kanıtlanıncaya kadar faaliyetine devam eder" hakkı varken -ki bu mahkeme sonucu belirlenecek bir durumdur- derneği kapatıp sonra mahkemeye devam ediyorlardı. Yeni Demokratik Kadın Derneği'nde bu böyle

oldu. "Amaç dışı faaliyet var" deyip (Hasan Gülünay'ın gözaltında kaybedilmesiyle ilgili bir kampanya vardı. Tüzükte yeri vardı ve bu tüzük onaylanmıştı) kapattılar. 11 ay sonra beraat kararı verildi. Demokratik Haklar Derneği de kuruluşundan bir ay sonra kapatıldı. Bugün birçok kültür merkezi kapatıldı. Geri kalanlar da şu ya da bu gerekçeyle kapatılmaya çalışılıyor. Bizlere düşen görev bir yandan bu mevzilere ortak sahip çıkarken, diğer yandan yeni mevziler kazanma olmalıdır. Yaşam bugün bunu dayatıyor.

Toplumun içinde bulunduğu ekonomik, siyasi, kültürel sorunlar, insanları, kendilerini ifade edecek örgütlenmeler yaratmak ve insanları buralara çekme anlayışına itmektedir. Bu da çok sayıda DKÖ'lerin ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Semt dernekleri, kültür merkezleri, Pir Sultan dernekleri, yöre dernekleri, kadın dernekleri, İHD, ÇHD, YAKAD vb. vb...

Ve yine toplumsal mücadelenin içinde bulunduğu düzeyden dolayı bu DKÖ'lerin çoğu tabandan gelen bir talep ve sahiplenmeyle değil genelde duvarlı devrimci, de-

mokrat, sosyalist insanların önderliğinde oluşmaktadır. Bu nedenle bu DKÖ'leri kitleleştirmek, ete kemiğe büründürmek önemli bir görev olarak karşımızda durmaktadır. Bunu sağlamanın yolu da DKÖ'lerin perspektif ve görevlerini doğru tespitten geçer.

DKÖ'leri kitlelerin herhangi bir amaç ya da özgün sorunlarının çözümü noktasında bir araya gelerek oluşturdukları örgütlenmelerdir. DKÖ'ler seçkin insanların değil, kitlelerin örgütü olmalıdır. DKÖ'lere bakışta devrimcilerin reformistlerden farkı; reformistlerin düzen sınıırı içinde kazanılmak istenen birkaç hak kısıntısıyla yetinmesine karşın, devrimciler kitlelerin özgün sorunlarını gündeme alıp onun çözümü için uğraş vermenin yanısıra, esas olarak tüm çabalarını demokratik toplum yaratma mücadelesine tabi kılarlar.

DKÖ'lerin görevlerini kısaca şöyle özetlemek mümkündür.

a) Kitlelerin bir araya geliş amaçlarının kaynağında yatan özgün sorunların kısa ve uzun vadeli çözümü için mücadele etmek.

b) İnsanları hem teorik hem de pratik olarak eğitip, değiştirip dönüşmelerinin yolunu açmak.

c) Tek ya da diğer DKÖ'lerle birlikte toplumsal muhalefeti örgütlemek.

DKÖ'leri genel olarak politik olarak geri, haklarının ve sorumluluklarının yeterince bilincinde olmayan işçi ve emekçileri hedeflemelidir. Örgütlü mücadele içinde onların kendilerini değiştirip dönüştürmelerine olanak sağlanmalı, kolektif yaşam ve mücadele kavratılmaya çalışılmalıdır. Daha DKÖ'ye adını atar atmaz, ondan anti-emperyalist, anti-feodal, anti-kapitalist olmasını beklemek doğru değil. O insanlara bu bilinç politik mücadele içinde verilmelidir.

Faşizm koşullarında illegal çalışma esas olsa da meşruluk hakkını kullanarak kan can pahasına yara-

Yavan geleceğini kuramaz!

tilan demokratik mevzilerin önemini görmek zorundayız. Günümüz koşullarında insanların demokratik mevzilere ulaşmaları, oralarda kendilerini ifade etmeleri mümkündür. Bu mevziler insanlara direnme gücü veriyor, yalnız olmadığını, kendisi gibi düşünen, mücadele etmek isteyen ve mücadele eden insanların var olduğunu gösteriyor. İşte bundandır devletin böyle azgınca saldırması, işte bundandır en sıradan demokratik talebe bile teröristlik damgası vurması.

Kendi koyduğu yasaları kendisi uygulamayan devlet, halkın en ufak muhalefetine yasadışı damgası vurarak engellemeye çalışmaktadır. Amaç dışı faaliyet yürütüyor diyerek DKÖ'lerinin kapısına kilit vuruyor, emeğinin hakkını isteyen işçiyi memuru teröristlikle suçluyor. Bilimsel eğitim yapmak isteyen, harç adı altındaki soyguna hayır diyen öğrenciyi kapıyı gösteriyor. Oysa tüm bu istemler anamızın ak sütü gibi bizim meşru hakkımızdır. Bunları her yerde her koşulda savunma bilincinde ve kararlılığında olmalıyız. **Eğer yasalar bizim insan olma hakkımızı elimizden alıyorsa bizler de insan olduğumuzu savunma hakkımızı kullanmalıyız.** Devletin teröristlik yasadışılık saldırıları bizleri geriletmemelidir. Ben ya da biz bu düzene muhalif diyebilmeliyiz. Çünkü bu düzen tüm kurum ve kuruluşlarıyla kokuşmuş, neresini tutsan elinde kalıyor. Bir yanda açlık çeken milyonlar, diğer yanda zevki sefahat içinde dolarlarına dolar katan bir avuç azınlık. Hastahane kapılarında insan insanlığından utanır hale gelmiş, rüşvet yaşama damgasını vurmuş, insanlar ulusal kimliklerini savundukları için katlediliyor, köyleri yakılıp yıkılıyor, metropoller işsizlikten ve nüfus yoğunluğundan nefes alamaz hale gelmiştir. Böyle bir düzene muhalif olmak, böyle bir düzeni red etmek en sıradan insani bir görev olmalıdır. **Sapına kadar haklı bir zemin üzerindeyiz hiç kimse bize bu düzenin iyi bir yanını gösteremez.** Günümüzde ezici çoğunluk bu düzene muhalif, düzenden şikayetçi, ama bunu dile getirme cesareti yok, ya da başka çıkış yolu bulamıyor. **"Evet kötü ama yerine ne getirebiliriz ki"** diyor. İşte bizleri hem bu muhalefeti dile getirme cesaretine sahip olmalıyız, hem bu muhalefeti örgütlemeliyiz hem de sosyalizmin çıkış yolu olduğunu kavratmalıyız. Düzenin meşruluk mu yasallık mı dayatmasında tavırımızı meşruluktan yana koymalıyız.

Meşruluğumuz haklılığımızdır, meşruluğumuz gözaltında ifade vermeme hakkını kullanmaktır, meşruluğumuz emeğimizin hesabını sormak için en önemli silahımız olan grev hakkını

kullanmaktır, meşruluğumuz yaşama hakkımızı elimizden alan her türlü katliama karşı durmaktır, meşruluğumuz; gerici eğitime son demektir, her türlü engellemelere rağmen emekçi halkın sesi olan devrimci sosyalist basını yaşatmaktır, ulusların kendi kaderini tayin hakkını savunmaktır, taleplerimizi dile getirmek, toplumsal ve siyasal olaylarda tavır belirlemek için yaptığımız kitlesel basın açıklamalarıdır. Meşruluğumuz kadın-erkek çocuk emeğimizin sömürülmesine karşı durmak, kadınların cinsel meta olarak kullanılmasına hayır diyebilmektir. Meşruluğumuz ben devrimciyim, sosyalistim, komünistim deme hakkını kendimizde bulabilmektir. **Ve de meşruluğumuz illada illada üreten biz isek yöneten de biz olmalıyız diyerek siyasal iktidarı hedeflemek ve bu iktidarı sağlayacak olan araçları yaratmaktır.**

DKÖ'leri bugün ikili bir zorluğun kısaca altındadır. **Birincisi** devletin her türlü baskı, yasak ve terörü. **İkincisi** ise gündelik yaşamın sorunlarının insanı kendi etkisi altında bunaltmasıdır. Mevcut koşullarda insanlar bir yandan bu tür örgütlenmelere eklemek, su kadar ihtiyaç duyarken, bir yandan ise baskı, yasak ve gündelik yaşamın dayatmalarından dolayı yeterince sahiplenememektedir.

Baskı, yasak, terör devletin doğası gereğidir. Varlığını devam ettirmek için başka yolu yoktur, ondan farklı bir şey beklemek ham hayal olur. Buna karşı durmanın yolu da mücadele etmekten geçiyor. Mücadele etmek için iki şeye ihtiyaç vardır. **Birincisi haklı bir davanın insanı olma bilincini kazanmak. İkincisi ise gündelik yaşamın zorluklarına teslim olmamak.**

Bugün gündelik yaşamın sorunları devletin çok yönlü saldırısıyla birlikte bir ahtapot gibi insanları sarmıştır. İradeli olarak müdahale edilmediği müddetçe bu girdaptan çıkmak mümkün olamamaktadır. Yapılması gereken şey bir yandan gündelik yaşamın sorunlarıyla (işsizlik, pahalılık, aile sorunları, eğitim, çocuk sorunu, trafik, zamansızlık vb. vb) boğuşurken bir yandan da toplumsal mücadelede yer almaktır. Bunun için de iradi olarak zaman ve maddi olanak yaratılmalıdır. **İhtiyaçlarımızı hallettikten sonra ya da zamanım kalırsa uğraşırım dediğin an hiçbir şey yapmama kararı almış demeksin.** Ekmek, su, eğitim barınma vb. vb. için nasıl para ayırmak zorundaysak; sosyal-siyasal kültürel faaliyetlerimiz içinde para ayırmak zorundayız. Yoksa gündelik yaşama yenik düşer kendi kabuğumuzda yalnızlığa mahkum oluruz.

Unutmamalıyız ki zaman ve para ayırmadan mücadeleye omuz veremeyiz. Bu mücadele bizim emeğimiz ve bizim olanaklarımızla yapılacaktır. Bu kavgayı sürdürenlerin bizden farkları yok. Onlar da günlük yaşamın sorunlarıyla iç içeler ve onların da maddi zorlukları var. Onlar nasıl yapıyorlarsa bizler de öyle yapmalıyız ve yapabiliriz de.

Birebir ilişkilerde, demokratik ya da daha yüksek politik örgütlenmelerde emekçiler, aralarındaki diyalogu sıkı tutmaz ve istikrarlı görüşmezlerse yabancılaşma, herkesin kendi dünyasında boğulup kalması kaçınılmaz olur. Yabancılaşmanın olduğu yerde de ortak eylemlilikler, ortak duygular, ortak idealler oluşturmak mümkün olmaz. Güvensizlik yaşama damgasını vurur "acaba şimdi ne haldedir, çağırırsam gelir mi?" kuşkusu yaşandığı an birlikte mücadele etme anlayışı yara almış demektir. Tüm bunları mahkum etmek emekçilerin kendi ellerinde, kendi bilinçlerinde kendi kararlılıklarındadır. Ve emekçiler bunu yapacak güçtedir. Hele bir okulumu bitireyim(...) hele bir çocuklarımı büyüteyim(...) hele bir işimi kurayım ondan sonra uğraşırım demek, özünde uğraşmayı istememek, kendini ve toplumu kandırmaktır. İkiyüzlülük insanlığın düşebileceği en iğrenç bataklıktır. Ya görüldüğümüz gibi olmalı ya da olduğumuz gibi görünmeliyiz.

Devrimcilik bir yaşam biçimidir. Her türlü sorunumuzu devrimin sorunlarından bağımsız görmektir. Devrimcilik boş zamanları değerlendirecek bir "hobi" yada geçim aracı asla değildir.

Unutmaki, susturulmak istenen senin sesindir, ayaklar altına alınmaya çalışılan senin onurundur. Ve karartılmak istenen senin geleceğindir. **"Bir benle bir şey olmaz" diye "Ben olmazsam olmaz" de.** Başkalarının kan can ödeyerek kazanmaya çalıştığı hakkı emek verme-

den kullanmayı yakıştırmaya kendine. Asalaklığı reddet. Bu çorbada benim de tuzum olmalı de.

Ağız dolusu gülmeyi, dostluğu, arkadaşlığı, insanlığı, kardeşliği yaşamak istiyorsan, yarın çocuklarının "insanlık için ne yaptın?" soruları altında ezilmek istemiyorsan sen de katılmalısın kavgaya. Katıldığın oranda göreceksin milyonların yaratıcı gücünü; topuna, tüfeğine, sermayesine rağmen düşmanın güçsüzlüğünü. Çünkü sen tarihsel haklılığa sahipsindir, çünkü sen YARATANSIN, YÖNETEN DE SEN OLMALISIN!

Toplumsal mücadelenin içinde bulunduğu düzeyden dolayı bu DKÖ'lerin çoğu tabandan gelen bir talep ve sahiplenmeyle değil genelde duyarlı devrimci, demokrat, sosyalist insanların önderliğinde oluşmaktadır. Bu nedenle bu DKÖ'leri kitleleştirme, ete kemiğe büründürmek önemli bir görev olarak karşımızda durmaktadır. Bunu sağlamanın yolu da DKÖ'lerin perspektif ve görevlerini doğru tespitten geçer.

Mitinge Vali engeli

■ **İzmir/Özgür Gelecek:** Buca Cezaevi'ndeki olayları protesto amacıyla yapılması düşünülen anma mitingi faşist TC.'nin bürokratları tarafından engellendi. 01.10.95 Pazar günü yapılması gereken miting, İzmir Valisi Kutlu Aktaş tarafından iptal edildi.

Bunu üzerine miting için gelen kitle **BSP** ve **Hadep**'de toplandı. Tertip komitesinin toplantı yapmasının ardından alınan kararlar gereği kitle hep birlikte saat 1.30'da Oluşum Dershanesi'nin olduğu yere doğru yöneldi. 700'e yakın bir kitle hep birlikte "Buca'nın Hesabını Soracağız!", "Faşistlerden Hesap Sorduk, Soracağız!" sloganlarıyla dershane önüne geldi. Her zaman olduğu gibi en ufak bir hak arayışına, bir sese bile tahammül göstermeyen faşist diktatörlük kolluk güçlerini devreye sokarak kitleyi çembere aldılar. Burada tekrar aynı sloganlar eşliğinde Buca'daki olaylar ve mitingin iptal edilmesi kararı protesto edilerek basın açıklaması yapıldı. Ve 02.10.95 günü Buca olayları hakkında Savcılığa suç duyurusunda bulunacaklarına dair bir duyuru yapıldı.

Tutsak yakınlarına saldırı

■ **İstanbul/Özgür Gelecek:** 6 Ekim'de Bayrampaşa Sağmalcılar Cezaevi'nde tutsak yakınları Buca katliamını protesto etmek ve binlerce devrimci tutsağın başlattıkları açlık grevi direnişini desteklemek amacıyla bir basın açıklaması yaptılar. Hak arayışlarına tahammülsüzlüğü günden güne had safhaya ulaşan faşist T.C.'nin kolluk kuvvetleri ise her zaman olduğu gibi toplanan kitleye vahşice saldırdı. Saldırı sonucunda tutsak yakını ve Kızılbayrak çalışanı olduğunu öğrendiğimiz Cemil Bal, DMP (Demokratik Mücadele Platformu) üyesi 2 tutsak yakını gözaltına alındılar. Tutsak yakınlarının, çeşitli sivil toplum örgütlerinin dışarıdan yürütmüş oldukları destek eylemlerinin devletin başına bir karabasan gibi çökmesi hem tutsaklara büyük bir moral ve güç kaynağı olmakta, hem de topyekün verilen mücadele karşısında egemenleri zor durumda bırakmaktadır. Fakat şüde bir gerçektir ki, tutsaklara verilen destek, dayanışma yetersizdir. Tutsak yakınları herşeyden önce örgütlü bir güçle devletin faşizan politikalarına karşı koymak ve bu bağlamda gerçekleştirdikleri gösterilerinin boyutunu yükseltmek zorundadır.

Zindanlardaki direniş ateşini harlayanlar açlık grevinde

Buca'nın savaşılarından açıklama

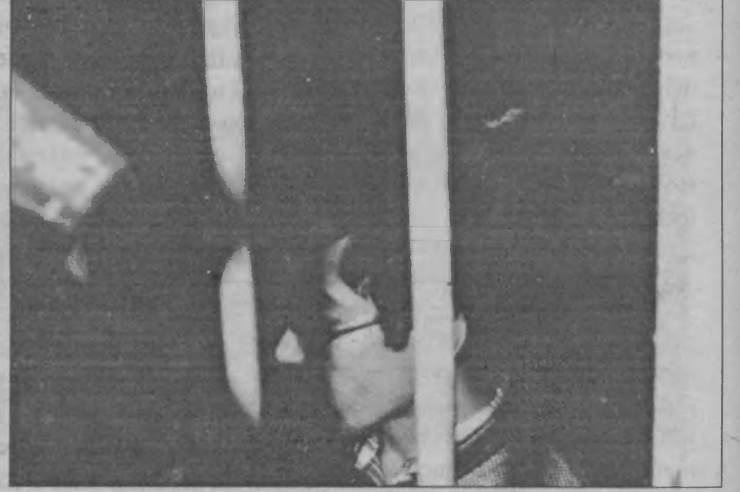
■ **İstanbul/Özgür Gelecek:** 21 Eylül 1995 günü Buca Cezaevi'nde, faşist diktatörlüğün devrimci tutsaklara yönelik yüzlerce askeri, özel timi ve gardiyanyla 3 DHKP/C savaşçısının şehit düşmesine ve çok sayıda devrimci tutsağın ağır yaralanmasına neden olan vahşi katliamı, kamuoyunda, tutsak yakınları, DKÖ'ler ve diğer cezaevlerinde yatmakta olan devrimcilerin aktif protesto eylemleri sonucu büyük çapta teşhir oldu.

TKP(ML), MLKP- DHKP-C ve Ekim davasından tutuklu bulunan tutsaklar, usulüne uygun olmayan sevklerin durdurulması, Ümraniye tabutluğunun kapatılması, Buca katliamının sorumlularının yargılanması talepleriyle 29 Eylül'den itibaren süresiz açlık grevine başladılar.

Bu alçakça saldırıyı yaşayan DHKP/C, TDKP, PKK, Rızgari, YRNK, EKİM, TKP/ML, MLKP, TİKB, TKP(ML) davası tutsakları 3 Ekim günü yaptıkları basın açıklamasıyla katliamı tüm ayrıntılarıyla kamuoyuna sundular. Tutsaklar, egemen sınıflarca gerçekleştirilen bu katliamın tüm ülke cezaevlerinde siyasi kimlik ve onur

✓ **Gözaltında buldukları süre boyunca işkence tezgahlarından geçirilerek cezaevine gönderilen tutsaklar cezaevine gelir gelmez tekrar işkenceye maruz kalmakta, en doğal hakları ve ihtiyaçları kısıtlanmakta, karşılanmamaktadır. Haklarını ancak mücadelelerle alabileceklerinin bilincinde olan tutsaklar, haklarını almak için direnişe geçtiler.**

mücadelesi veren devrimci tutsaklara yönelik bir göz dağı olduğunu ve "boyun eğmezsen katlederim" tehditi ile teslim alınmaya çalışıldığını ifade ettiler. Olayın gelişim sürecinde anlatan tutsaklar özellikle saldırının yüzlerce özel tim, asker ve gardiyanla birlikte, başlarında Savcı Yaşar Aslan, 1. Müdür Vedat Ergin ve Yarbay olduğu halde gerçekleştirildiğine dikkat çektiler. Açıklamada devrimci tutsaklar, "Saatler süren direniş sonucu içeriye giren katliam çetesi bombalar, demir çubuklar, kalaslar ve tazyikli suyla tutsaklara ödüresiye saldırıya geçtiler. Kalas, demir çubuk ve jop darbeleriyle bayıltıkları tutsakların üzerinde tepinen asker, özel tim ve gardiyanlar diğer koğuştaki tutsaklara Bozkurt işaretleri yaparak maltaya sürükledikleri tutsaklara burada da saldırmaya devam eden katil sürüleri, birbirlerine bakın bu hala yaşıyor diyerek tekrar tekrar saldırıyor, boğazını sıkıyor ve naralar atarak üzerlerinde tepiniyorlardı" dediler. Ayrıca, 26 Eylül Salı günü hastaneden taburcu edilerek koğuşa geri getirilen tutsaklardan Halil Bozkurt'un boğazında kesik yaraları görüldüğü

Faşizm, uğruna herşeyi göze aldığı emekçi halkına "işte oğullarınızı, kızlarınızı teslim aldık, umudunuzu yok ettik" demek istiyor, sen ki buna izin vermedin ve bedeli ne olursa olsun vermeyeceksin. Direnişlerin bunun kanıtıdır.

belirtili. Evet, işte olay bu kadar iğrenç ve bir o kadar da alçakça. Fakat, bu alçaklık ve iğrençlikler içersinde güzel olan bir şey var ki, ne kelimeler, ne de sayfalar dolusu yazılar anlatmaya muktedir olabilir. Nedir bu güzellik? Elbetteki, çirkinlikler ortasında güzelliklere sevdalı olan devrimcilerin, boyun eğmez militan direnişleri, devrimci tutsaklar arası yoldaşlığın, dayanışmanın ve siper arkadaşlığının davası büyüklükteki gücüdür.

Öte yandan Mehmet Karnaz adlı özgürlük mahkumunun halen yoğun bakımda olduğu ve hayatından ümit kesildiği de belirtildi. Ayrıca, Bernar Satar, Kaan Toksoy, Mesut Avcı, Barış Yıldırım, Murat Becerikli, İsmet Avcı, Barış Kaya adlı devrimci tutsakların halen hayati tehlikeyi atlamadıklarını ve müşahade altında tutuldukları öğrenildi.

Açıklamanın sonunda; "Başbakan, Adalet ve İçişleri Bakanlıkları, Cezaevleri Savcısı, 1. Müdür, Jandarma Subaylar, Yarbay, Yüzbaşı ve Burjuva Basın Başta Olmak Üzere Saldırıya Katılan Tüm Subay, Astsubay ve Uzman Çavuşlar, Erler ve Gardiyanlar Katliamın 1. Dereceden Sorumlularıdır. Er ya da Geç Halka ve Devrimcilere Hesap Vermekten Kurtulamayacaklardır." denildi.

Erzurum Cezaevi

■ **İstanbul/Özgür Gelecek:** Faşist diktatörlüğün cezaevlerine yönelik faşizan politikaları durmak bilmiyor. Buna karşılık onurundan, siyasi kimliğinden taviz vermeyen devrimci tutsaklar misyonlarının duyarlılığıyla zaman zaman bedenlerini ölüm orucuna yatılarak, zaman zaman katil sürülerinin saldırılarına karşılık barikatlar koya-

rak ve zaman zamanda sayım vermeyerek militanca direniyorlar.

Erzurum Cezaevi'nde 25 Eylül'den bu yana süresiz açlık grevine giren 11 DHKP-C tutsağı eylemlerini devam ettiriyorlar. TKP/ML dava tutsaklarında 4 Ekim'den itibaren süresiz açlık grevine başladılar.

Tutsakların talepleri ise kısaca şöyle, 1- Buca Cezaevi'ndeki katliamın sorumlularının açıklanıp yargılanması, 2- Ümraniye Cezaevi'nin kapatılması, 3- Erzurum Cezaevindeki koşulların iyileştirilmesi, 4- Ülke genelinde devrimci tutsaklara yönelik saldırıların kaldırılması.

Ümraniye Cezaevi

■ **İstanbul/ Özgür Gelecek:** Kamuoyunda aylarca "en konforlu cezaevi" olarak propagandası yapılan Ümraniye tabutluğu yaklaşık 2,5 ay önce açıldı. Gözaltında buldukları süre boyunca işkence tezgahlarından geçirilerek cezaevine gönderilen tutsaklar cezaevine gelir gelmez tekrar işkenceye maruz kalmakta, en doğal hakları ve ihtiyaçları kısıtlanmakta, karşılanmamaktadır. Haklarını ancak mücadelelerle alabileceklerinin bilincinde olan tutsaklar, haklarını almak için direnişe geçtiler.

Ümraniye tabutluğunda yatmakta olan MLKP davası tutsakları faşist devletin devrimci tutsaklara yönelik saldırılarına bir set oluşturmak ve Buca Katliamı'nı gerçekleştirenlerden hesap sormak, Ümraniye tabutluğunun kapatılması ve devrimci tutsakların kimliğine yönelik saldırılar ve tecrit, sürgün, sevk politikalarına son verilmesi için 27 Eylül tarihinde başlattıkları 3 günlük açlık grevini 5 Ekim'den itibaren süresiz açlık grevine çevirdiler. ■

Tutsak yakınlarının içerideki özgürlük mahkumlarını desteklemesi ve bu uğurda eylemliliklere girişmesi tutsakların gücüne güç katarken faşizme korku salıyor.

Süresiz Açlık Grevinde Olan Cezaevleri

Sağmalcılar- MLKP, DHKP-C, TKP(ML), TKEP/L, EKİM
Bayrampaşa Özel Tip - MLKP, TKEP/L
Ümraniye - MLKP, DHKP-C, TKEP/L
Çanakkale ve Bursa - MLKP, DHKP-C, TKP(ML)
Tokat-Zile, Aydın, Sakarya - DHKP-C
İskenderun - MLKP
Bartın, Yozgat - DHKP-C, TKEP/L
Erzurum, Kayseri - DHKP-C, TKP(ML)
Çankırı, Malatya - DHKP-C, MLKP
Ankara - MLKP, DHKP-C, TKP(ML), TKEP/L
Nevşehir - MLKP, TKP/ML - TİKKO
Amasya - DHKP-C, TKEP/L, DDP
Adana - TKP/ML, DHKP-C
Buca - TKP(ML), DHKP-C, MLKP, EKİM

Sanat Üzerine

L.N. Tolstoy

Sanat Nedir?

Daha önce duyulmayan, görülmeyen, bilinmeyen gerçeklerin açık ifadelerle ortaya konması ve toplumun duyularına sunulması, gerçek sanatı yakalayabilme uğraşısı diye nitelenebilir. Çalışma sonucunda ortaya çıkan eser böyle bir niteliği kazandığında, sanatçının içinde bulunduğu sıkıntı süreci üretkenliğe ve verimliliğe dönüşecektir.

Geldiğimiz bu noktada sanatın bir tanımını yapabiliriz: Sıkıntı sürecinde oluşan, düşünceyle yoğunlaşan, emekle hazırlanan ve en iyiyi veremeyi amaçlayan faaliyete sanat denir. Yanlızca düşünce, sanatın oluşması için yeterli midir? Hayır... Sanatın, gerçekleri ortaya koyabilmesi ve bir anlam ifade edebilmesi için, sevgi dolu, kötülüklerle karşı, haz veren ve insanı, sanatsal bir çabıyla yücelten özellikler taşıması gerekmektedir. Bunun yanı sıra, sanat yeniliklerle dolu olmalıdır. Sanatın içinde bulundurması gereken değerler şöyle sıralanabilir:

- 1- Yeniliğin, insana faydalı olması zorunluluğu,
  - 2- Yazarın, yüzeysel davranmayıp, konuların ayrıntılarını da ortaya koyması zorunluluğu,
  - 4- İlginc ve çekici olması
- İlginc faydalı bilgiler içeren sağlıklı düşünceler sanatın içinde yer alabilir. Fakat, yazarın düşüncesini ifade ederken dikkat etmesi gereken tek nokta, samimiyettir. Ne tür sanat yaparsak yapalım, öncelikle samimi olmayı, kendimizi aldatmadan istediğimizi anlatmayı esas almamızdır. Buradaki sorun ise, bir eserde bulunması gereken samimiyetin nasıl şekillendirileceği konusudur. Eserin başarılı olabilmesi için, temanın fazla basite indirgenmeden anlatılması, mesajın, albenili unsurlarla kodlanması gerekmektedir. Eserin edebi başarısı içinde, sanatsal bir ifadeyle kaleme alınması ve içtenlikle yazılması gerekmektedir. Yazarın samimiyetteki başarısı, yazdıklarına inanıp inanmamasıyla anlaşılabilir. Sanat, yukarıdaki özellikleri içermektedir.

Sanat Nedir?,
L. N. Tolstoy
Şule Yayınları,
Sf. 59-60

EKB TİYATRO TOPLULUĞU'NDAN

"Kadınlar, Kadınlarımız"

Demokratik Kadın Hareketi'nde iyi bir mevzi yaratma uğraşı veren EKB, işçi-emekçi kadın ve erkeklerimize bir defa da 15 ekim pazar günü EKB Kültür ve Sanat Merkezi'nde Zeki Göker'in yönettiği EKB tiyatro topluluğunun 'Kadınlar Kadınlarımız' adlı oyunuyla seslendi.

Amatör sanatçılardan oluşması ve birçoğunun ilk oyunu olmasına rağmen oyunda, coşku, özveri, disiplin ve ahenk vardı. Oyuncular sanat yoluyla emekçilere sınıf bilinci taşımanın heyecanı içindeydiler. Bu-

nu sahne arkasında ve sahnede görmek mümkündür.

Oyun, ülkemizde ve dünyada kadınların yaşadıkları sorunları dile getiren ortak dili, ortak duyguyu ve ortak ideolojiyi yansıtan, insanda özgürlük ve enternasyonalizm coşkusu yaşatan konuları içermektedir. Evet dünyanın her yanında ezenler ve ezilenler vardır. Ve dünyanın emekçi kadınları aynı sorunlarla karşılaşılıyor ve özgürlük için aynı bedelleri ödüyorlardı. İşte Türkiye, işte İran, işte Şili, işte Amerika'daki Newyork tektstil işçileri. Zulüm ve direnişi yaşama damga-

sını vuran ve tarih direnenlerden yana hükümünü koydu koyuyor koyacak; ta ki sınıfsız, sınırsız, bir dünya yaratılana dek.

Oyundan sonra EKB adına söz alan Seza Mis, Emekçi Kadınlar Birliğinin 1992 Temmuz'unda yapılan EKB (Emekçi Kadınlar Kurultayı) dan günümüze kadar ki sürecini, yaptıklarını ve yapmak istediklerini kısaca anlattıktan sonra, Demokratik Kadın Hareketinin güçlendirilmesinin, bu kavgaya omuz verilmesinin ve bunun sınıf mücadelesini geliştiren ve sınıfsal kurtuluşu

hızlandırmadaki önemini vurguladı.

Son günlerde egemenlerin demokratik kitle örgütlerine saldırmasına da dikkat çeken Seza Mis "Kan can pahasına yaratılan bu mevzilerin korunması için ortak eylemliliklerin düzenlenmesi, sahiplenilmesi bir zorunluluk olarak dayatılmaktadır. Unutmayalım ki kendi meşruluğunu savunmayan geleceğini kuramaz" diyerek sahiplenmeye çağırdı. Daha sonra gelen izleyicilerle birlikte, Atılım gazetesindeki açlık grevini desteklemeye gitti.

"Varolmanın Dayanılmaz Hafifliği" üzerinden Varoluşçuluk

Kitap, 1986'lı yıllarda tam bir fırtına gibi esmişti tüm dünyada. Daha doğrusu fırtına Varolmanın Dayanılmaz Hafifliği adlı filmin oynamasından sonra başlamıştı. Ve filmle başlayıp, kitaplara da yansıyor, Milan Kundera kasırgasına dönüştü. Neydi bu kadar ilgi çeken? Filmini izlemekle yetinmeyip, kitabı satın alma isteği uyandıran? Çok güzel oluşumu, kendimizden bir parça bulmamız mı? Ya da toplumsal bir konuyu incelemesi mi? Bütün bunların hiçbirini değil. İlgi çeken anlaşılabilir oluşuydu. Filmini seyredipte hiçbir şey anlamayan insanlar, bu sefer kitabını okuyup birşeyler anlamaya çalıştılar. Ama filmin anlatmadığını kitapta anlatamıyordu. Bu kitabı okumadan önce, edebiyat akımlarını bilen ve bu kitabı okumadan birinden veya bir otoriteden dinlemiş olmanız gerekiyor. Çünkü kitap Varoluşçuluk'a dayanıyor. Ve anlamak için de Varoluşçuluğu araştırmanız gerekiyor. O zaman varoluşçuluk nedir? İlk önce bunu açalım.

Hiçbir toplumsal dayanağı olmayan, tamamen bireysel, toplum kurallarını hiçe sayan, onun yerine kişinin, bireyin istemlerini koyan idealist bir akımdır varoluşçuluk. Bireyin özgürlüğünü, bireyi sınırlayan toplum ve toplumsal değer yargılarından kendisini soyutlayarak mümkün olacağını savunur. Toplumun değer yargılarını bireyin özgürlüğüne önünde bir engel gibi görürken kendi içinde bir çelişki yaratarak, toplumun bu kendilerine göre engelleyiciliğini ortadan kaldırmak için hiçbir adım da atmıyor. Normal düşünme sınırlarına göre toplumu veya herhangi birşeyi özgürlük önünde bir engel olarak görüyorsanız, amacınız bu engeli kaldırmak için birşeyler yapmak olmalı, değil midir? Varoluşçulukta ise bunu bulamazsınız? Önemli

Ne Okuyalım?

olan bireyin istemleridir. Yani hiçbir şeye, hiç kimseye karışmam, ama onlarda bana karışmanın mantığı hakimdir. Tabi ki bunun sonucunda kapitalizmle birlikte bireylerde ortaya çıkan liberalizmde gelişme imkanını rahatlıkla bulur. Varoluşçuluğun temel ilkesi olan toplumdan uzaklaşma, sonucu birey kendi ruhsal sorunları içerisinde boğulmaya başlar. Kendi iç dünyasına kapanma, bireyin sorunlarını daha da ağırlaştırır. Paylaşım ve yardım eksikliği, insanın dayanma gücünü zorlamaya başlar. Kendi sorunları bir kısır döngü oluşturur. Başlangıç ve bitim noktaları diye birşey sözkonusu olamaz. Varoluşçuluk idealist bir görüş olmasına karşın kendi içerisinde ikiye ayrılmıştır. Bir kolu mistik ve dinselken, diğer kolu ateistlik koludur. Bir yerde birinci kolu olan mistik ve dinsel taraf tanrıyla yakınlaşma sonucuna varabiliyorken, ateist yanı ise insanın kendi kendisini yaratmasından yola çıkarak ret ettiği tanrıya dayanarak, kendi iç dünyasında, sorunlarını ancak kendisinin

çözümleyebileceğine varır. Edebiyat alanında ateistlik kolunun geliştirici ve devam ettirici yazarları arasında Jean-Paul Sartre, Albert Camus, Gabriel Marcel ve Milan Kundera'yı sayabiliriz.

Milan Kundera'nın yazdığı Varolmanın Dayanılmaz Hafifliği adlı kitapta kahramanlar da Tanrı kavramını red ederek, insanların toplumdaki diğer insanlarla olan ilişkilerden koparak (ama en azından hayatında birkaç kişi olabilir) kendi içsel dünyasındaki sorunların sürüklediği topluma yabancılaşma ve bunun sonucunda kendine yabancılaşmadan doğan bunalımın nihai sonu olarak intihar.

Kitapta ki başlıca dört kahramanda kural tanımazlıklarla birbirleriyle yarış halindedir. Bu yarış kişisel sorunlarında da sürüp gidiyor. İnsanı sıkın (garip ama sıkıldığınız ve işe yaramaz dediğiniz halde sonunu merak ediyorsunuz) bir dil ve olaylar akışı var. Karşılıklı konuşmaların çok az olduğu kitap, tamamen kahramanın kendi kendisiyle konuşmasına, geçmişe dönmesiyle, kendisine sorular sormasıyla dolu. Yazar kitabıyla hiçbir sistemin (kapitalist, sosyalist) doğru olmadığını, hepsinin de sonunda insanların özgürlüğünü sınırladığını ispatlamaya çalışıyor. Ayrıca Stalin düşmanlığı yapmaktan da geri kalmıyor. II. Dünya Savaşı yıllarını ve sonrasını anlatırken Stalin düşmanlığını açıkça ortaya koyuyor.

Burada kısa bir ara vererek bunun nedenlerini de yazmak gerekiyor. 1948-50 ve 1956-70 yılları arasında Çekoslovakya Komünist Partisi (KSC) üyesi olan Milan Kundera, Komünistlerin 1948'de iktidara geçişini coşkuyla karşılayan romantik ve talihsiz bir karakteri anlatan ikinci romanı Zivot Je Jinda (Yaşam Başka Yerde) ile yetkililerin suçlamalarına hedef oldu ve Çekoslovakya'da yayımlanması yasaklandı. Ve sonunda Kundera öğretim üyeliğinden uzaklaştırıldı ve KSC'den çıkarıldı. Ve o dönem ülkede Stalincilik egemendi. Kundera'nın Stalin düşmanlığı bu dönemde başlamıştı. Tabi burada Varoluşçuluğun bir akımı olarak yükselmesinin diğer bir sebebini de açmak

gerekiyor. Bu akımın yükselme dönemi, Sovyetlerde geri dönüşün yaşandığı dönemdi. Sosyalizm adı altında yapılan çirkefliler bir bütün olarak dünya gericiği tarafından sosyalizme mal edilmişti. Bunun doğal sonucu olarak dünya çapında sosyalizmin itibar kaybına uğradığı bir süreç yaşandı. Bu bunalımın dönemin sonucunda, aydınlar kapitalizmin yıkılmayacağına yönelik bir umutsuzluk aydınlar kendisini toplumun kendini gerçekleştirmesi (komünizm) yerine bireyin kendini gerçekleştirmesi, varolması gibi idealist bakış açılarının gelişmesine yol açtı. Varoluşçulukta bu bakış açısına yönelen aydınlar, yazarlar arasında kendisine gelişme zemini buldu. Milan Kundera'da bu umutsuzluk ve savrulmuşluğu Varolmanın Dayanılmaz Hafifliği'ndeki kahramanlardan birinin kişiliğine yüklüyor. Ve bunu Sovyetler Birliği'nin Prag'ı işgal etmesiyle temellendiriyor.

Kitabın kahramanları dünyanın dört bir ülkesine savrulup duruyorlar. Ayrıca kişilerde birbirlerine bağlanma korkusu ön plana çıkıyor. Öyle ki birbirlerini sevdikleri halde, sevgilerinin özgürlüklerini kısıtlayacağı düşüncesiyle sevgilerini istedikleri kadar belli etmeme, sevmenin kendilerini sevdiklerinin bulunduğu yerlere, ülkelere bağlayacağı korkusuyla devamlı olarak onlardan ayrı mekanlara taşınma daha doğrusu sevmekten kaçmayla uğraşıp duruyorlar. Duygusalığın hakim olduğu bir anlatım şekli var. Ama yazar araya erotik fantazileri, yazdığı bir olaya dayandırarak serpiştirmeyi de ihmal etmemiş.

Sonuçta kitap idealist felsefenin savunusunu, farklı bir koldan Varoluşçuluk temelinde süslü- püslü ve bir o kadar da karışık bir şekilde yapıyor. Ama ne kadar karışık bir şekilde vermeye çalışsa da, Varoluşçuluğu sağlam temellere oturtmaya çalışsa da, kendini toplumdan soyutlayan, toplumun değer yargılarını umursamayan bir anlayışın sonunda varacağı yeri gizleyemiyor. Ama yine de farklı insan psikolojisini, düşünüş şekillerini anlamak için okunabilir bir kitap.

Aşk ve Parti

Ogün K.

Aşk, en çok bize yakışır unutmayın ve aşık olmaktan utanmayın. Aşk sözcüğünü ağızımıza alıp diledirmek ne zordur çoğumuz için. **Yasaklı bir sözcüktür sanki aşk.** Utanılan ve küçümsenmesidir. Aklın en gizli dehlizlerinde saklanan ve sanki bizlere yakışmayandır. Büyük davanın içindeyken aşktan söz etmek ve hele ki aşık olmak garipsenir ve hatta aşağılanır. Ve çoğumuz bu yüzden olsa gerek pek söz etmeyiz ondan, adını pek anmayız. Utanılacak ve ayıplanacak bir şeymişcesine kaçırız ondan. Ve yine ne gariptir ki aşkı burjuvaziye özgü bir kavram olarak değerlendiririz. Daha doğrusu aşkı burjuvazinin kanlı ellerine teslim ederiz.

Oysa, geleceği özgürleştirme savaşının yürütücülerini insana dair bütün duygu ve düşüncelerle olgunlaştığı ve hayatın gerçeği olduğu yadigarı olmamalıdır. Aşk, insana dairdir. Ve gerçekçi aşkın sahipleri hayatı değiştirme savaşının insanlarıdır. Onlar, sevme ve sevilme bütünselliğini herkesten çok hakedenlerdir. Aşk, bir büyük erdemdir. Bir büyük uğraşın göze alınması, emek verilmesi, ırk tilmesi, beslenmesi ve geliştirilmesi gerektirir. Ve sınıf savaşımının partizanları aşk için gereken büyük yeteneği sergileme yeteneğinde olanlardır. Bu yüzden ki, savaşın içinde, savaşın coşkusunu duyumsayıp cesareti yaratanlar, aşkı da yaratanlardır.

Sınıf savaşımının aşka zaman tanımadığı ya da aşkla "zaman kaybedilmemesi" üzerine lafazanlık edenlerin hayatı

tanıdıkları ve kavradıkları şüphelidir. Çünkü, bizzat sınıf savaşımı içinde yerleştirilebilen ve sürdürülebilir ya da bulunulan bir aşk, hem kavranın güzelliklerine güzellik katmakta hem de bizleri hayata daha sıkı bağlamakta, umutlarımızı kıskırtmaktadır. Sınıf savaşımı, gerçekte aşkın da özgürleşme savaşımıdır. Baskı altına alınan, tutsak edilen, gerici değer yargılarıyla kuşatılan ve faşist diktatörlüğün zulmü ile ezilmeye çalışılan gerçekte aşk. Kısacası, gerçek aşk-özgür aşk, burjuva feodal düzenin köleliği altındadır. Yalnızca hayallere ve rüyalara izin vermektedir faşizm. Aşkın, özgürce yaşanmasına zor yoluyla, tarihsel olarak yarattığı toplumsal değer yargılarıyla yanıt vermekte ve bunu da bizzat gericileştirildiği kitlelerle yapmaktadır. Oysa biz, özgür, eşit ve gerçekçi bir aşktan söz ediyoruz. İşte bu yüzden, sınıf savaşımının bir yanıyla da aşkın özgürleştirilmesi savaşı olduğunu söylüyoruz.

Her sevme aşk değildir kuşkusuz. Ama her aşk bir çok sevmedir de. Daha açığı, aşk, birçok sevmenin biriktirilmesi sonucunda nitel bir yükselme, niteliksel bir değişimdir. Aşk, niceliksel olarak birikmiş ve gelişmekte olan sevginin, belli bir noktadan itibaren sıçrama göstererek niteliksel olarak değişmesi ve farklı bir renge bürünmesidir. Sevginin daha yoğun, daha derin ve süreklileşmiş üst boyutudur, aşk.

Aşkın, devrimci sınıf savaşımı-mücadelesi içinde yaşanmasıysa, ona daha büyük bir nitelik değeri kazandırmaktadır. Bu değer iki sevginin toplumu ve kendilerini özgürleştirme/değiştirme bilincine varmış olmalarından kaynaklanmaktadır. Halk savaşını geliştirme ve yayma sürecinin içinde, silahların kızgınlığını aşkın isyanına katabilmek kadar güzel olan ve iki insana haz veren ne olabilir? Hele ki bir partizan sevgilisi olmak ya da bir partizana aşık olmak, aşkın ve ihtilalin bütünselliğini yakalamaktadır.

Kuşkusuz ne sınıf savaşımı aşkın önündedir, ne de aşk sınıf savaşımının. Başka bir söylemle aşk ve ihtilal birbirlerine rakip değildir, birbirlerinin yerine ikame edilemez. Aralarında bir öncelik ve sonralık ilişkisi yoktur. Aksine birbir-

lerini bütünleyen, birbirlerini besleyenlerdir. Bu, ihtilalin içinde aşkı bulmak, aşkın içinde ihtilale kavuşmaktır.

Bozkırları tutuşturma bilinci ve isteğinin iki güzel sevgili eliyle omuz omuza yürütülmesi kadar onur verici ne olabilir ki. Kentlerin kenar mahallelerinde, ara sokaklarında ve

giderek cadde-lerinde faşizme karşı aynı barikatların ardında savaşmak, aynı gece y i ay-

dinlatan ateşin manzarasını paylaşmak kadar güzel ne olabilir ki. Kuşatılmış bir evin içinde yürek yüreğe, el ele son mermiye kadar çarpışmak ve gerektiğinde birlikte ölmek kadar onur veren ne olabilir ki... Kısacası, faşizme karşı silahlarını kuşanmış bir aşkı sözünü edilen. Birbirlerini, kavranın güzelliğine yeni güzellikler katarak, nesnel gerçekliğe kendi öznel gerçekçi aşklarını katarak sevenlerden ve savaşanlardan söz etmek-teyiz.

Gerçek-özgür aşk, faşizme karşı isyan etmenin ve birbirlerine olan birikmiş sevgilerini bu savaş içinde yüceltirenlerin aşkıdır.

Aşkı bilmek gerek. Aşkı bilmek için de aşkı yaşamak gerek. Birbirlerinin gözlerinde özgür geleceğin ışığını görebilenler ve bu ışık uğruna aşkı ateşe yatanlar, aşkı ve ihtilali gerçekten bilenlerdir. Bu bilginin somutlaştığı yer, bu bilginin olgunlaştığı yer elbetteki hayatın kendisine müdahale sürecidir. Hayata müdahalede bulunabilenler, aşka da müdahalede bulunabilirler. Onun-aşkı-esaretten kurtarabilirler.

Aşkın hayata müdahale etmesi, onu değiştirme süreci içine girilmesidir. Aşkı, faşizmin elinden kurtarma sürecinin içinde bulunulmasıdır. Yapay aşka karşı (ki yapay aşk, faşizmin fuhuşa indirge-diği ve dejenere ettiği aşktır) gerçek-öz-

gür aşkı savunmak için, ikisi arasındaki savaşta taraf olmak ve tarafgirliğini de somutlamak gerekmektedir. Gerçek-özgür aşkın tarafı, proletarya partisidir. Çünkü bir tek proletarya partisi bütün bir hayatı tepetakla etme gücüne sahiptir. Bu, bir yanıyla da aşkın örgütlenmesidir. Örgütlenmeyen ve kendine terk edilen aşk, olsa olsa yapay aşk olabilir. Ki faşizm, bütün bir tarihsel süreç içinde bundan yana olmuş, aşkı hayattan soyutlayıp rüyalar dünyasına çevirmiş ve orada insanları-aşıkları yalnızlaştırmış ve böylelikle de sömürü ve baskıyı sürdürü-bilmiştir. Bunun karşısına dikilen özgür-gerçek aşksa, hapsedilmiş, toplumsal yaşamdan ve mücadeleden yalıtılmışlığa karşı bütün aşkların-aşıkların-örgütlenmesinden, örgütlenmiş aşkın özgürleşebileceğinden yola çıkmaktadır. Örgütlenmenin merkezini proletarya partisi olduğu gün gibi ortadadır. Aşkın hem kendi içinde, yani iki insan arasında örgütlenmesi ve hem de parti çatısı altında örgütlenmesi... Sorun burada düğümlenmektedir. Aşkı mümkün değil ve sonuçsuz kılan, aşkın örgütsüzlüğüdür. Ki bu, faşizme teslim olmaktadır.

Proletarya partisi sosyal kurtuluş savaşımını verirken aynı zamanda aşkın da sosyal kurtuluşunun savaşımını vermektedir. Bu yüzden aşktan korkmak, utanmak ve onu ayıplamak değil, aksine ondan gururlanmak gerekmektedir. Ayıplanacak ve utanılacak olan, varolan bir gerçeğe karşı yokmuşçasına davranmak, bir başka deyişle rol yapmak, yapmacık yaşamaktır. Aşkı gururla dile getirmek, hayatı ciddiye almanın da işaretidir. Partizanların ve partizan dostlarının sevgi ve aşk üzerine söyleyecek o kadar çok şeyi var ki gerçekte; sorun, düzenin-faşizmin beyinlere vurduğu zincirleri kopartabilmekte. Beyindeki zinciri kırabilenler ruhlarını da özgürleştireceklerdir.

Faşizmin dayattığı yapay aşka karşı, Marksizm-Leninizm-Maoizmin gerçek-özgür aşkı savunmak gerekliliktir. Çünkü sevgi ve aşk bize dairdir. Ve çünkü bütün partizanlar aşık olunacak ve aşık olacak güzelliktedir. Bu güzellik, estetiksel bir bütünlükle olgunlaşmış aklın ve ruhun güzelliğidir.

Elbette aşk zordur, ama gerçekte kolaydır. Zor olan ilk adımı atmaktır, ilk adım bozkırları tutuşturacak kıvılcım olmaktadır. Yani, aşkı en güzel yerinden öpmektir.■

“Sesini sesimin yanına koy”

13 Ekim Cumartesi günü, Harbiye Açık hava Tiyatrosu coşku dolu bir geceye sahne oldu. O gün Ekin Kültür Merkezi ve Grup Kızılırmak'ın ortaklaşa düzenledikleri bir etkinlik yapılacaktı.

Saat 19.00'da insanlar yavaş yavaş etkinliğin yapılacağı tiyatronun önünde birikmeye başladı. Daha sonra ise polislin geniş güvenlik (!) önlemleri altında tiyatroya girildi ve herkes yerini aldı. Saat 19.30'da gösteriler başladı. İlk gösteriyi EKM Tiyatro Topluluğu sundu. Siyah uzun giysiler içinde bir kadın elinde bir meşaleyle tüm sahneyi dolaştı. Elindeki ateş insanlığa yol gösteren ışığı temsil ediyordu ve sahnenin en yüksek yerinde yanmaya devam etti. Bu esnada şiirler okunuyor ve çeşitli mi-sansenler sunuluyordu. Ve kitleye şu

mesaj iletiliyordu: “Sesini sesimin yanına koy.”

Bu gösterinin ardından yine EKM'ye ait bir şiir grubu Nazım'ın ve Adnan Yücel'in şiirlerini seslendirdi. Bu dinletiyeye sazla çalınan halk müziği eşlik ediyordu. İlk şiir dinletisinin ardından Sağmalcılar Cezaevi Direniş Hareketi Tutsakları'nın gön-

dermiş olduğu bir mesaj okundu. Mesajdan sonra tekrar sahneye çıkan EKM Tiyatro Topluluğu askerliği ve kadın sorununu işleyen iki oyun sergiledi. Oyunlar bittikten sonra tekrar şiir dinletisi verildi. Gece saat 21.30'a kadar bu şekilde ve kitlenin coşkulu ilgisiyle devam etti. Kitle tarafından sloganlar atılıyor, zaman zaman şiirlere eşlik ediliyordu.

Daha sonra ise Grup Kızılırmak sahnede ki yerini aldı. Seslendirdikleri yumuşak ezgilerinin eşliğinde, bugüne kadar Türkiye'de faşizm tarafından gözaltında kaybedilen yiğit insanların görüntüleri sahne perdesinin üzerine düşüyordu. Dinleyenlerin yüreği buruklaştı. Fakat gözler neşeye rağmen gelecek güzel günlerin umudu ve inancıyla doluydu. Bu arada müzik ve duygu yoğunluğuyla

birlikte Kızılırmak tüm alana hakim hale gelmişti. Derken dinletinin bir yerinde “İbrahim yoldaş” adlı parçalarını seslendirmeye başladılar. Bununla birlikte yedibin kişi ayağa kalktı, yumruklar havada komünist önderi selamladı ve onun nezdinde tüm devrim şehitlerini andı.

Saatler ilerledikçe şarkıların temposu da yükseliyordu. Yoldaşlar, dostlar, arkadaşlar omuz omuza, el ele halaya kalktılar ve tiilileriyle, zılgılarıyla coşkularını dile getirdiler. Bu arada Gani Nar sahneye davet edildi. Gani Nar o güzel sesiyle çok güzel uzun havalar çaktı. Saat 22.30'a gelindiğinde yapılan etkinlik coşku ve dostluk dolu bir iz bırakarak sona erdi. Etkinliği yaklaşık yedibin kişi izledi.■

MİLLİ MAÇLARA, ÇEŞİTLİ SİLAH TALİMLERİYLE HAZIRLANAN M.H.P'Lİ FAŞİSTLERİN HEVE SLEKİ KURSAKLARINDA KALDI.

LAN O'KADARDA HAZIRLIKLI GELMİŞTİK MİLLİ MAÇA.

NEYSEKİ ÖNÜMÜZDE İNGİLTERE MAÇIMIZ VAR. BUNDA BİRİKEL SIKIYMA. DİK YA BENONA ZÜLÜYÖM.

"ÖVÜNMEK GİBİ OLMASIN AMA..."

İşte farkımız!

ABD'de çöplükte oynayan iki çocuk öldü, 25 trilyon tazminat ödendi. Bizde koca çöplük patladı, 39 kişi öldü, sorumlusu bile bulunamadı.

...Ve devlet, göç eden köylüye yardım elini uzattı

İşçi dostu Türk-İş, Ankara'da işçi eylemi yapacak ya...

Haberi duyan Zağar yerinden fırladı.

-Ne işçi eylemi mi, hem de Ankara'da mı?!

Bu arada Zağar'ın yalakalarından birisi söze girer.

-Şey sayın Zağar... Korkacak birşey yok...

-Korkmuyorum Rıfki, ben işçiden korkacak adam mıyım, meclis falan basarlarsa diyom, hani nemelazım.

-Hayır ben aslında..

-Aması maması yok Rıfki koş basına açıklama yap, malum kurumlar çevresinde yapılacak eylemlere, malum düzeni bozulacağından dolayı vs. vs.

Haberi alan Bayram Meral de buna karşılık yaptığı açıklamasında,

-Senin canın sağolsun yaa, zaten bizimki de demokratik talep filan da değil maksat eylem olsun...

Bu açıklama karşısında rahat koltuğunda derinbir nefes alan Zağar

-Yahu ne kadar da vesveseliyim yaa. Ee, sen ne diyodun?..

-Biran önce şu pantolonunuzu değiştirtseniz kokmaya başlamıştı da...

*Ülkeyi Sarsan Genel Grev nedeniyle resmi gazete basılamadı.

"O da eylemleri kıramayınca illegal yollardan çıkardı."

*Hiyanet İşleri Başkanı bas bas bağıyor; Cami yapımın da ölçüyü kaçırdık.

"yine minarenin ucu MGK'ya dokunmuş desene"

Dinar felaketinin sorumlusu PKK imiş.

"Demekki Dinar Valisi başta olmak üzere deprem öncesinde deprem filan yok diyen yetkili ağızlar da örgüt üyesi oluyor"

*On yılda sekiz bin polis çeşitli suçlardan açığa alınmış.

"Peki' o açığa alınanlara ne olmuş"

*Sınır ötesi operasyonda şehit düşen ve cesedi PKK'lılar ca kaçırılan askere yüz yirmi milyonluk tüfek davası açılmış.

"Cesedi hala bulunamadığı için askeri hakimce takipsizlik kararı alındı."

*Polis okullarda uyuşturucu dersi veriyormuş.

"Herifler bunun ticaretini yapıyor, millieğitim onlardan dahamı iyi bilecek."

*MIT Bayram Meral, Mesut Yılmaz ve Mustafa Kaleml'i de takibe aldı.

"Desene yukarda kim kime, düm teka bir, kemik kavgası sürüyor."

*Devlet DEP'lilerin millet vekilliklerinin bitmesi ceza değildir diyor.

"Adam haklı buda cezamı ki, nerdeee o güzelim Nazi Almanyasının gaz odaları AUSTWIÇH kampları"

BİNALI

Hii!.. ANACIIM FAŞOLARI!

EHM, YANI...

DEVLET DES-TEKLI ÖRGÜTLEN MEYİSTADIM. HERSİ BLL...

basından seçmeler

Düğüne bayrama gerek yok. Boru hattı bizi "abad" edemez

Türkmesintan gazı, Azerbaycan petrolü ile Türkiye'nin "abad" olacağına (abad: mamur, şen, bayındır demektir) halkımız inanmaya başlıyor. Yazıktır, günahdır. Boş yere halkımızı ümitlendirmeyelim.(...)

1. Petrol boru hattı geliri, bir servis bir hizmet geliri. Kerkük-Yumurtalık (Ceyhan) boru hattından yılda 70-80 milyon ton petrol aktığı dönemlerde Türkiye'nin yıllık "servis-hizmet geliri" 300 milyon dolar olmuş.(...)

3. Boru hattı işletmeciliğinde "beynelmilel piyasada biz sabıkalıyız". Amerika göz kırpinca mevcut borunun musluğunu patt diye kapattık. Amerika izin vermiyor diye borunun içindeki petrolü boşaltamıyoruz. Böyle işletmeye güvenilir mi?(...)

Şu anda Türkiye'de koskoca bir "Kerkük-Yumurtalık" boru hattı var... Bu hattan 1989 yılında 82 milyon ton Irak petrolü aktı.

Hayali ile "düğün bayram ettiğimiz" Azerbaycan petrollerinde ulaşılacak ek üretim hedefi topu topu 45 milyon ton. Bu petrol 3 borudan akarsa ve üç borudan aksa aksa ne kadar petrol akar? Siz hesap ediniz.

Ali Rıza Kardüz
12 Ekim 1995 Sabah

Demirel: 'Ayıp!... Yalan!.. Kuyruklu yalan!..'

(...)

Her depremde "böyle" olur, Dinar depreminde de "öyle" oldu.

Önce "kamu binaları" yıkıldı. Halkımız plansız, projersiz ev yapar.

Halkımız bazen çimento yerine çamur kullanır.

Ama ya devlet?

Planı, projesi vardır.

Demiri, kumu, çimentosu vardır.

Mühendisi, mimarı vardır.

"Kontrol ekipleri" vardır.

Depremde, kamu binalarının "bir anıt gibi" ayakta durması beklenir.

Oysa, tam tersi...

Önce kamu binaları yıkılıveriyor.

Zira "devletin malı deniz..."

Yasalar, "cibinliğe" benziyor.

Ufak sinekler "takılıp, kalıyorlar."

"Eşekarıları" ise delip, geçiyorlar.

Devleti soyuyorlar.
Simit çalan "adaletin huzurunda."
Devleti soyan ise "saygın vatandaş" konumunda.

TV'lerde ne kadar "böyle gitmez" diye programlar yapılsa da, "böyle gelmiş, böyle gidiyor."

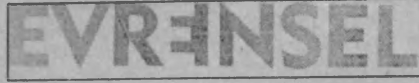
(...)

Yavuz Donat,
Milliyet 3 Ekim 1995 Salı

"Papatyalar"ı anlat

NAP lideri Yılmaz, sendika Adelegelerine konuşması sırasında sonuna kadar işçilerin yanında olacaklarını bildirdi. Yılmaz'ın konuşması sırasında bir işçi "Özal'ı, Papatyaları anlat" deyince, Türk-İş Başkanı Meral müdahale etti. Meral, "Dokuz aydır bizi sürdüren insanları savunan varsa, burada oturmasın" dedi. Meral'nin bu sözlerini işçiler alkışları.

Mesut Yılmaz,
Milliyet 7 Ekim 1995

Grevleri değerlendirmeliyiz

Hiçbir Cumhurbaşkanı ve Başbakan işçiler haklıdır demediler, demeleri beklenmemelidir. İşçilerin haklılığının kabulü, onun örgütlü mücadele birliğinin oluşturulmasıyla mümkündür; bu nedenle bu mücadele sürecinde bu güç oluşturulmalıdır. Yine bu dönemde de geçmişte olduğu ve yaşadığı şekliyle, 2 aylık, bir aylık özveriler işçilerden istendi. Özveride bulunulmazsa biraz daha ileri gidilerek aba altından sopa gösterildi. Bütün bunlar gösteriyor ki eskimiş, yıllanmış yanlış politikalar o politikaların sahipleriyle birlikte terkedilmeli, değiştirilmelidir.(...)

Çünkü işçi, öncüsünü yanında görmek; liderini, grev kumanyasını kendisiyle paylaşırken görmek ister.(...)

Çünkü işçi kendisiyle birlikte yaşayan, mücadelede yalnız bırakmayan, çadırdan yatan, çadırdan oturan, mücadele süresince kendisinin iyisini, kötüsünü kendisiyle paylaşan önderleri özlemiştir. Arkasından yürüyeceği önderine çok inanmak, çok güvenmek ister.. Ve bu gibi önderlerin arkasındaki kitle, ham toprak gibi kendisini işleyecek ustaların ellerinde şekillenmeye hazır haldedirler. Sınıfsal mücadelenin çekirdek kadroları bu grev boylarında, liderlerin siyasi ve ideolojik söylemleri, öğretileriyle oluşur ve grev okulundan mezun olurlar.(...)

Atılay Ayçın
3 Ekim 95 Salı Evrensel

Grevlerle çocuk

2 Ekim Dünya Çocuk Günü çeşitli etkinliklerle kutlandı.(...)

Afrika'da her gün binlerce çocuk bir lokma yiyecek bulamadan açlıktankırılıyor. Balkanlarda süren kirli savaşta çocuklar her an yeni bir bombardımanda hayatını kaybetme tehlikesi altında. Irak'ta ilaç ambargosu nedeniyle çocuklar hastalık pençesinde. Ülkemiz Kürtlerinin özgürlük çığlığına katılan anasının kamındaki minik Aşiti, henüz göremediği hayata gözlerini kapamak zorunda bırakılıyor.

Bütün bunlar saklanmaya çalışılarak, gelecek kuşağı katledenler çocuk dostu olarak sunulmaya çalışılıyor burjuvazi ve medya tarafından. Çocukların, her şeye layık olduğunu söyleyenler okul kapatmalarla, eğitim haklarıyla öğrenim haklarını gasp ediyorlar minicik beyinlerin.

Oyun oynaması gereken yaşta ki ufacık bedenlerin torna, makine başında çiraklık adı altında emeklerine el koyuyorlar.

Yüzbinlerce işçinin %5,4 zamlı yetinmesi gerektiğini söyleyerek çoluk, çocuk milyonları açlığa ve yoksulluğa mahkûm ediyorlar.

(...)

Semih Hiçyılmaz
3 Ekim Salı 95 Evrensel

Özgür Ülke

Bir önceki pazar günü Show TV, Bünlü kitaptan uyarlanan 'Kızım Olmadan Asla' adlı filmi gösterecekti. Film, gerçek bir olaya dayanıyordu. İranlı kocasından olan kızını almaya gelen bir Amerikalı kadının Humeyni dönemindeki rejim sırasında karşılaştığı olayları anlatıyordu.

Ama Show TV, bu filmi gösteremedi. Son anda yapılan değişiklikle 'Kızım Olmadan Asla' yayından çıkarıldı. İleri sürülen neden ise TV izleyicilerinin çoğuna her halde inandırıcı gelmedi. Yayın akışında sarkma olduğu için 'Kızım Olmadan Asla' gösterilememiştir. Ama onun yerine yayına konulan 'Terminatör' adlı bir başka filme yer açılabilmişti. Acaba ne olmuştu? Gerçek neden, acaba hangi kaygıyla Show TV izleyicilerinden saklanıyordu?

Önce bir başka nokta üzerinde durmakta yarar var. 'Kızım Olmadan Asla' adlı filmin bir özel TV kanalında gösterilmesinin yasaklanması kimilerini biraz şaşırtmış. Eskiden, bu gibi film yasaklamalarına TRT'de rastlıyorduk. Şimdi aynı uygulamayla özel kanallardan birinde karşılaşmamız mı bu hayrete yol açıyor? Yoksa Türkiye'de artık yasakların kalktığı mı sanılıyordu?

(...)

Mahmut T. Öngören
3 Ekim 1995 Salı Cumhuriyet

Şiiri görüntülemek

"Klip" diyorlar. Türkçede yok "K" böyle bir sözcük.

Fransızcadaki "clip" ise "Mandalla tutturulan mücevher, mandallı iğne" anlamına geliyor.

Bizde de kullanıldığı için Fransızcadan geldiği belirtilerek "klips" yazılışıyla Türkçe Sözlük'e alınmış; "yayı bir pensle tuturulmuş küpe, iğne ve benzerleri."

Ama şu günlerde ortalarda dolaşan "klip" başka bir "klip" ... Bu, İngilizcede "kesmek, kırpmak, biçmek" çevresinde dönenen birçok anlamı var.

Hani futbolda ayaklarına dalıp oyuncuyu yere indirmeye "biçmek" deriz, onun da İngilizcesi "clip" ...

Sonra gazete kesikleri... Onlar da "clip" İngilizcede. Biz, Fransızca "coupure" den alıp "kupür" demişiz.

Saç kesmek, koyun kırmak, falan filan diye giderken bu ele avuca sığmaz sözcük, konumuza en uygun, "kısa kesmek" anlamına da geliyor.

Bir şarkı için kısa kesilmiş film...

Ama "müzik klipleri" deyince yalnızca kısalık gelmiyor akla; teknolojinin sonsuz olanaklarıyla aykırılıklar yapıp ilgi çekmeyi sanat sananların, insan duyarlığının üstüne karabasan gibi çöken düzeysiz çalışmaları geliyor...

Şimdi bu anlayışla şiirlere mi yönelinecek?

"Şiir klipleri" sözünü duyunca tüyleri diken diken oluyor insanın.

Memet Fuat

30 Eylül 95 Cumartesi, Cumhuriyet

Almiriye ve Ur

(...)

İran-İrak Savaşı sırasında 34'ü Finli, 10'u da İsveçli şirketler tarafından yapılan, fakat o savaş sırasında hiçbiri kullanılmayan 44 sığınaktan biri, Almiriye'deki, Körfez Savaşı sırasında bombalanmış.

Teknolojinin en son yenilikleri kullanılarak.

Önce, elektronik nişan araçlarıyla yönlendirilen bir ağır bomba, metrelerce kalınlıktaki betonarme tavanı burğu gibi deliyor: Beş dakika sonra yine aynı elektronik araçlarla yönlendirilen bir başka bomba o delikten girerek içeriye 4 bin santigrat sıcaklıkta bir cehennem çeviriyor. Sonuç, 1.200 ölü; Çocuklar, kadınlar yaşlılar...

Kavrularak betonlara yapışan etleri, kara lekeler halinde hala duvarlarda durmakta.

(...)

Mümtaz Soysal,
Hürriyet-4 Ekim 1995

Kavganın Güncesi

Ekim Devrimi

Rusya'da Bolşevik partisi önderliğinde gerçekleşen 1917 Ekim Devrimiyle insanlık tarihinin de yeni bir çağ açılmış, o zamana kadar kendisi için bir sınıf olma bilincine tam olarak erişememiş olan proletarya artık burjuvazinin yedeğinden kurtularak ve yedeğine köylülüğünde alarak feodalizme ve burjuvaziye karşı kendisi ve tüm ezilenler için bir çağ açmıştır.

Tarihe "Proleter Devrimleri Çağı" olarak geçen Ekim Devrimini hazırlayan, elbetteki ulusal ve uluslararası somut koşullar vardı.

Bu somut koşulları kısa kısa maddeler halinde sıralarsak

- 1- Emek ile sermaye arasındaki çelişki
- 2- Çeşitli mali gruplar ve emperyalist devletler arasındaki çelişkiler
- 3- Emperyalist devletler arasındaki çelişkilerin çatışmalara dönüşmesi ve genel olarak kapitalizmin zayıflaması
- 4- Emperyalist devletlerle, sömürülen ve bağımlı ülkeler arasındaki çelişkiler
- 5- Gerici Çarlık Rusya'sının halk üzerindeki despotluğu
- 6- Çarlık Rusyası'nın batı emperyalizminin başlıca yedeği konumunda olması

7- Çarlığın Orta ve Doğu Asya'nın sömürgelerinin batının mali sermayesine bağlayan destekçisi durumunda olması

Tüm bu etkenler emperyalist zincirin Çarlık Rusya'sı halkasının koparak SSCB'ye dönüşmesi için objektif şartları oluşturuyordu. Ve nitekim de dünyanın altıda birini kapsayan topraklarda sosyalist devrim gerçekleşti ve diğer ülkelerde de proletaryanın iktidarı ele geçirmesinin önünü açtı. Yaşadığımız dönemde prolateryanın iktidarda olduğu hiçbir ülke olmasada Ekim Devrimi emekçi sınıflar için zengin bir miras olarak hala varlığını korumaktadır. Ve prolaterya bugünde Ekim Devriminin

biraktığı zengin mirastan yararlanarak dünyanın her yerinde oportunist, revizyonist burjuva ideolojilerine karşıda daha uyanık bir şekilde olarak sermaye sınıfına karşı savaşımını sürdürmektedir.

seçimleremüdahale edeceklerini" belirtiyordu ve T. Kürdistanı'nda burjuva partilerin bürolarına müdahale ederek kapattırıyorlardı.

Tüm bu gelişmelerden sonra Demirel "Bu işi Ankara'da çözemeyiniz, ülkenin ayağına diken batmıştır. Diken nerede battıysa orada çıkaracaksınız" diyor.

Ve 22 Ekim'de aniden bir general öldürülüyor. TC uygulamak istediği senaryo için kendi generalini kurban seçmiş ve öldürmüştü.

Sonrasında olaylar geliyor, medyada üzerine düşeni yaparak manşetten "250 terörist, ilçeye bayrak dikmek için saldırdı" "PKK daha önce Cizre ve Şırnak'ta denediği isyan provasını bu kez Lice'de uygulamak istedi" v.b.

Faşist devlet katliamlarına bir yenisini daha ekleyerek faşist Saddam'ın Kürt ulusuna yönelik yaptığı ve tarihe "Halepçe katliamı" olarak geçen katliama benzer bir katliamı bu kez Şırnak, Cizre, Doğu Beyazıt, Çukurca ve Yüksekova'dan sonra Lice'de uygulamıştı.

Enver Hoca

16 Ekim 1908'de Arnavutluk'un güney doğusundaki Girokastra'da doğan Enver Hoca Mart 1943'de yapılan ilk parti kongresinde genel sekreterliğe getirildi.

Güney Arnavutluk'un tamamen işgaliden kurtarılmasından sonra 2 Mayıs 1944'de toplanan 1. Kurtuluş Komiteleri Kongresi Enver Hoca Başkanlığında Ulusal Kurtuluş Konseyi adını alan bir yürütme organı seçti. Bu konsey Ekim 1944'de Arnavutluk geçici hükümetine dönüştü. Kurtuluş sonrası yapılan kuruluş meclis seçimlerinde komünistler, çoğunluğu sağladılar ve 11 Ocak 1946'da kurulan Arnavutluk Halk Cumhuriyeti'nin Başkanlığına Enver Hoca getirildi.

Sovyetler Birliği ve diğer Demokratik Halk Cumhuriyetlerinde Stalin'in ölümünden sonra Kuruşçef önderliğinde geliştirilen Stalin düşmanlığına, kapitalist yola ve revizyonizme, Başkan Mao'nun yanınd asaf tutarak tutarlı bir tarzda tavır alıp Stalin'i, Sosyalizmi-Marksizm-Leninizmi savunan EnverHoca Mao'nun ölümünden sonra, Mao'nun UKH içerisindeki otoritesini kırıp, kendi otoritesini tesis etmek için, Lin Biao ve Deng Şiao-Ping hainleri tarafından geliştirilen ve Mao'ya ait olduğu iddia edilen karşı devrimci "Uç Dünya Teorisi" tezine sarılarak, Mao'ya saldırmaya başlamasıyla birlikte ML ve Sosyalizm güzergahını yavaş yavaş terk etmeye başlamıştır.

Enver Hoca, sadece bununlada kalmamış daha da pervasızlaşarak, omuz omuz olduğu, övgüler dizdiği ve hiç bir şekilde eleştirilmediği döneme ilişkin bir çok asılsız saldırılarda bulunarak, Mao Zedung'un UKH içindeki haklı prestijini sarsmaya çalışarak UKH'yi ayrı ayrı saflaşmaya zorladı.

"Uç Dünya Teorisi"nin tartışıldığı 1977-78 dönemlerinde UKH'nin bölünmesini ve AEP'in revizyonizme kayışını önlemek amacıyla TKP/ML, sorunu tartışmak amacıyla ısrarla

görüşme talebinde bulunmasına rağmen, AEP ve Enver Hoca, TKP/ML'nin bu çağrılarını cevapsız bırakarak revizyonizm kervanına katılmıştır.

Enver Hoca, 12 Eylül Askeri Faşist Cunta şartlarında olan Türkiye'de yüzlerce devrimci-komünist, işkencehanelerde, dağbaşlarında, sokak ortalarında, sokaklarda, darağaçlarında katledilirken, yüzbinlercesi en vahşi işkenceden geçirilip, zindanlara tıkkılırken, faşist TC'yle her alanda ilişkilerini geliştirip bununla birlikte Kemalizme ve cuntacılara övgüler dizerek revizyonist hattını sistemleştirmiştir.

Türkiye'de ise Arnavutluk'u ve E. Hoca'yı kible yapıp secdeye duran Hoca'ya dogmatik revizyonist hareketler "tek sosyalist kale Arnavutluk sonuna dek savunulacaktır" "şiarıyla, savunmayı seyirci kalmak olarak anılıyor olmalı ki tüm bu gelişmelere tek bir eleştiri yöneltmeden seyirci kalmışlardır. E. Hoca'nın ölümünden sonra AEP'in başına geçen Ramiz Alia'ya da övgüler düzen bizim "komünistlerimiz(!)" Arnavutluk'taki sosyalizm maskeli bürokrat burjuva düzen yıkılınca şaşkına dönmüşlerdir. Bir şeyin birden bire başka bir şeye dönüşmesinin mümkün olamayacağını bilen "komünistlerimiz!", "aslında Arnavutluk'taki geriye dönüşü 4-5 yıl önce görmüş-tük" diyerek durumu kurtarmaya çalıştılar. Tabi bu arada adına övgüler dizilen Alia birden bire hain ilan edildi.

Roma Yürüyüşü ve İktidar

Gelişen toplumsal muhalefet bastırmak, "diken-siz gül bahçesinin" ömrünü daha da uzatmak amacıyla sermayenin; sınıfsal konumlanışından dolayı, emeğe karşı vazgeçemediği biricik yönetim biçimi faşizm İtalya'da Mussolini'yi destekleyerek işçi sınıfına karşı topyekün saldırıya geçmişti. Ve tarih Ağustos 1922'ye geldiğinde bu çabalarında önemli başarılar da elde etmişlerdi.

15 Ekim 1922'de de hükümetin istifasından sonra, faşist Mussolini'nin ik-

tidarı tamamen ele geçirme planları, 28 Ekim'de Kara Gömlekçiler'in Napoli'den ayrılarak "Roma üzerine yürüyüş"e geçmeleriyle "başarıyla" noktalandı.

İstifa etmiş hükümetin Başbakanı Facto'nun yürüyüş esnasında uğradıkları şehirlerin resmi binalarını işgal eden faşistlere karşı pek istekli olmadan kabul ettiği sıkıyönetim kararı, Kral Emmanuel tarafından reddedildi. Ve Facta hükümetten tamamen çekildi. Kral tarafından Salandra'ya teklif edilen yeni hükümeti

kurma girişimi Salandra'nın teklifi reddetmesinden sonra Mussolini'ye kaldı. Mussolini teklifi resmen aldıktan sonra kralıda alaşağı edeceği faşist hükümeti kurdu.

★ yeşermek üzere toprağa düşenler ★

Behzat FIRİK

1962 yılında, Dersim'in Burda köyünde doğdu. İlk ve orta öğrenimini Yatılı Bölge Okulunda yaptı. Ovacık Lisesini birincilikle bitirdi. Örenci hareketine katıldı. 1979'da hayvancılıkla uğraşmak için kela mezrasına taşındı.

1981 Eylül'ünde Dersim'de sürdürülen operasyonlarda Behzat evinden alınarak ormanda sorguya çekildi. Düşman ondan yoldaşlarının barındığı yeri söylemesini istiyordu.

Behzat'ı konuşmaya bilmek, ondan bilgi almak için en aşığılık işkencelere başvurdular. Başka bir ağaçta bağlı bulunan abisinin

karşısında ayaklarını ateşe soktular, ateşte ısıttıkları kızgın demirle yoldaşın vücudunun çeşitli yerlerini yaktilar. Behzat'da önderi İbrahim Kaypak'ya gibi "ser verip sir vermeme" ilkesini karallıkla yerine getirdi.

Artık birşey elde edemeyeceğini anlayan faşist köpekler çareyi yoldaşı kurşuna dizmekte buldular.

TKP/ML'nin yılmaz bir sempatizanı olan Behzat FIRİK'in gösterdiği şanlı direniş zafere dek bizimle olacaktır.

★ 27 Ekim gecesi Suriye'nin İskenderiye köyünden ülkeye giriş yapmak isteyen TKP/ML Hareketi militanlarından, Mehmet Başgen, Müslüm Akyol, Erdoğan Tatar

Hasan Çiçek, Ertan Uzunyayla ve Saim Bozkurt TKP/ML Hareketi militanı 27 Ekim 1991

★ Burhan Remzi KAFADEN: Devrimci Sol taraftarı 26 Ekim 1984

★ Mustafa KAMACI: Devrimci Sol militanı, 28 Ekim 1988

★ Hayretin BAKIŞ: TKP/ML militanı 24 Ekim 1983

★ Cuma POLAT: TKP/ML militanı 22 Ekim, 1979

★ O. Özcan DOYURANLAR: TKP/ML: militanı Ekim 1982

★ Giyasettin YÖREK: TKP/ML: militanı 24 Ekim 1978

★ M. Kemal AKPINAR: TKP/ML militanı, 18 Ekim 1979

★ H. İbrahim KATER: TKP/ML militanı Ekim 1979

Hüseyin TORAMAN: TKP/ML Hareketi militanı 27 Ekim 1991

Hasan YAŞAR TKP/ML militanı 24 Ekim 1978.

Ekim Devrimi ve kadınların kazanımları

Ekim Devrimi'nin kadınları sağlamış olduğu kazanımları daha iyi kavrayabilmemiz için Çarlık Rusyası'ndaki kadının durumuna kısaca değinmekte fayda vardır.

Çarlık Rusyası'nda kadının durumunu belirleyen ana tema tamamen haktan yoksun oluşlarıydı. Kadın, çarlık iktidarı, kilise ve koca baskısından oluşan bir şeytan üçgeniyle boyunduruk altında tutuluyordu. Bu dönemde en yaygın kadın mesleği hizmetçilikti. Bunu istatistiki bir rakamla ifade edecek olursak; ücretli kadınların % 55'i hizmetçi veya gündelikçi olarak toprak beylerinin yanında çalışırken sadece % 13'ü büyük sanayide ve inşaat sanayiinde çalışıyordu. Sanayide çoğunlukla tekstil ve konfeksiyon endüstrisinde çalışan kadınlar ücretlerin düşük de çalışmaları koşullarının ağır olması nedeniyle daha da katmerli sömürüyorlardı.

Rusya'da kapitalizmin gelişmesi ile birlikte toplumsal üretime çekilen kadınların işçi sınıfı içindeki oranı Ekim Devrimi öncesinde % 30'la varıyordu. Elbetteki bunda I. Dünya Savaşı'nın patlak vermesiyle birlikte erkeklerin cepheye gitmesi de etkiliydi. Çarlık Rusyası esas olarak sanayinin az gelişmiş olduğu geri bir köylü ülkesiydi. İşçi sınıfı ise tüm emekçi halkın içinde görece küçük bir topluluk oluşturuyordu. Devrim öncesi çalışan kadınların sayısı ülke nüfusunun sadece % 8'ini teşkil etmekteydi.

Ve Ekim Devrimi

24-25 Ekim 1917'de burjuva diktatörlüğü yerle bir edilip, Rusya Komünist Partisi/ Bolşevik'in öncülüğünde proletarya diktatörlüğü kuruldu. Ekim Devrimi'nin çığır açıcı özelliği, dünya tarihinde ilk defa üretim araçları üzerindeki özel mülkiyetin ortadan kaldırılmasını mümkün kılması, böylece tüm baskı ve sömürün temeline, insanın insan tarafından sömürülmesinin maddi temelini saldırmasıdır. İkinci olarak, Ekim Devrimi, çocuk bakımı ve ev işlerini toplumsallaştırma temelinde bütün çalışabilir yaşta kadın nüfusunun üretimi çekilmesinin maddi koşullarını yaratmanın yolunu açmıştır. Üçüncüsü kadın emeğinin kalifiye emeğe dönüştürülmesinin, dolayısıyla "eşit işe eşit ücret" ilkesinin biçimsel olarak kabulü değil, gerçek bir toplumsal uygulamaya haline gelmesinin şartlarını yaratmanın yolunu açmıştır. Bolşevikler iktidarı ele geçirdiklerinden dördüncü gününde 8 saatlik iş gününü ve kadın emeğinin, özde anne ve çocuğun korunmasına dair yasaları ilan eden bir deklarasyon yayınladılar.

Lenin ve onun önderliğindeki Komünist Partisi en güç, en çetin görevin yıkılmış feodal ve yarı yıkılmış kapitalist yapının yerine yeni sosyalist ekonominin temelini konulması olduğunu görmüş ve bu uğurda hedefe varmak için yeni yollar arama bulma görevlerine sarılmışlardır.

1921-1925 yılları savaş komünizmi (Ekim Devrimi'ni izleyen iç savaş ve müdahale döneminde proleter devlet uyguladığı politikaya savaş komünizmi adı verilir) politikası döneminden, ekonominin barışçıl şartlarda restore edilmesi politikasına geçiş yılları, **Yeni Ekonomik Politikayı** Lenin şu şekilde açıklıyor ve savunuyor:

"Karşılaştığımız güçlükler ölçülemeyecek kadar büyük. Ama biz ölçülemeyecek derecede büyük güçlüklerle mücadeleye alışmışız. Düşmanlarımız bize boş yere 'kaya gibi sağlam adamlar', 'kemik gibi sert politika'nın savunucuları' demiyorlar. Fakat devrimde gerekli olan bir başka sanattadır, hiç değilse belirli bir ölçüye kadar olsun öğrendik: esneklik, taktikimizi hızla ve aniden değiştirebilmek, değişen nesnel koşulları gözönünde bulundurmak, eğer daha önceden tuttuğumuz yolun içinde bulunduğumuz zaman dilimi için amaca uygun olmadığı, imkansız olduğu ortaya çıkmışsa, hedefimize varacak değişik bir yol seçmek"

Genel olarak değerlendirdiğimizde, sosyalizmin inşasının hazırlayıcısı olan Yeni Ekonomik Politika, ülke ekonomisinin canlanmasına hizmet ederken, ilk anda kadınların belli zararlar (üretim istenen düzeyde çekilememesi) görmesini de beraberinde getirmiştir. Komünist Partisi çeşitli tedbirlerle bu zararı en alt seviyede tutmaya çalışmıştır. Ve sonuç olarak, genel açıdan bakıldığında, geniş emekçi kadın kitlelerini açık tehlikesinden kurtarılması, yaşam ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi, politik yaşama daha aktif katılımı vb.'nide getirmiştir.

Yeni Ekonomik Politika döneminde ülke ekonomisinin, restorasyonunda önemli başarılar elde edilmiş ve işçi-köylü ittifakı güçlendirilmişti. Bundan sonraki aşama sosyalist sanayileşme aşamasıydı.

1926-29 yıllarında ülkenin sanayileşmesi uğruna mücadelede muazzam başarılar elde edildi.

1930-34 dönemi, tarımın kolektifleştirilmesi uğruna mücadele dönemi.

1935-37 yıllarında önde duran görev, sosyalist toplumun inşasının tamamlanması mücadelesiydi.

1937-45 yılları arasındaki dönem belirleyen, emperyalistlerin savaş hazırlığı, Hitler Almanya'sının sosyalist Sovyetler Birliği'ne saldırması ve "Sosyalist Anavatan Savunması" dönemidir.

Savaş sonrası ise alınan yaraların mümkün olan en kısa zamanda kapatılması, ekonominin büyük fedakarlıklarla biran önce düzeltilmesi görevi esas olmuştur.

Sosyalizmin inşasının ilerlemesiyle birlikte, başlangıçtaki zorluklar adım adım aşılmış ve kadınların üretime çekilmesi yükselen bir çizgi izlemiştir. Gelişmeyi gözetleyen, yönlendiren ve denetleyen KP, her aşamada ağırlığın verileceği sorunları, hata ve eksiklikleri tespit ederek, öncü rolünü yerine getirmiştir.

Kadınların üretime çekilmesi, aynı zamanda kadınların sosyalizmin maddi temellerini yaratma, sosyalizmin inşası çalışmasına aktif olarak katılmaları anlamına geliyordu. SBKP, sosyalizmin inşası sürecinin kavranması ve çözülmesi gereken her büyük görevi bağlamında kitleleri seferber etmek için çeşitli kampanyaları kullanmayı başarıyla gerçekleştirmişti. Örneğin, savaş döneminde yıkıntıya uğrayan ülke ekonomisini ayakları üzerine dikmek için "**Komünist Cumartesi**" kampanyası açılmıştır. Tatil günü olan cumartesi günlerinde gönüllü çalışma anlamına gelen bu kampanyaya katılma konusunda başlanılan çekingen kalan partiye kadın kitleleri, gelişme içerisinde erkeklerin katılım oranını artırarak bu kampanyaya coşku ile katılmışlardır.

Kadının üretime çekilmesi ve ye-

ni sosyalist çalışma biçimlerinin yaratılması bağlamında tarım alanındaki sosyalist dönüşüm, yani tarımın kolektifleştirilmesi için verilen mücadelenin büyük önemi vardır. Başlangıçta köylü kadınların kolektif çiftliklere katılma bağlamındaki çekingenlikleri partinin ve onun kadınlar kolunun sabırlı ikna çalışması ve aydınlatma kampanyası ile ve köylü kadınların bizzat pratikte kolektif çiftliklerin özel küçük çaplı tarımında daha iyi oldukları görülmeleri sonucu, köylü kadınlarda kolektif çiftliklere akın etmiş, ve hatta kısa zamanda kolektifleştirilmenin yaygınlaştırılması mücadelesinin en ön saflarında yerlerini almışlardır.

Kadınların üretime çekilmesi ve ekonomik alanda eşit kılınması, eski toplumun bir mirası olan kadının cahilliği ve mesleki eğitimde yoksunluğuna karşı mücadele merkezi bir görev olarak kendini dayatıyordu. Ve bu konudaki ilk önemli adım, okur- yazarlığın yaygınlaştırılması kampanyasıyla atıldı.

Bir yandan mümkün olan en büyük kadın kitlelerini üretime çekmeye çalışırken, diğer yandan da kadın emeğini kalifiyeleştirme alanındaki planlı ve sistemli bir politika güden, eskiden beri erkeğin tekelinde olan sanayi ve iş alanlarını- sadece lafta değil, kadınların gerçekten bu iş alanları için yetişmesinin imkanlarını sağlayarak- kadınlara açmıştır. Bu amaçla, meslek okullarında, fabrika ve işletmelerde açılan çırak okulları ve kurslarına kadınların mümkün olan en büyük oranda katılımı sağlanmaya çalışılmış ve kota uygulamasında dahil olmak üzere bir dizi tedbir başlatılmıştır.

Kadın emeğinin korunması, özellikle de anne olarak kadının korunması, Komünist Kadın Hareketi'nin en başından itibaren uğruna mücadele ettiği temel taleplerden biriydi.

Sovyet Rusya, kadının doğurganlığını, toplumsal bir fonksiyon olarak kabul eden, ilk ülke olmuştur. Anne ve bebeği koruma yasalarına ilişkin SBKP şöyle demektedir:

"Anne ve bebeğin korunması, kadınları ve çocukları dikkatinin merkezine koymakta ve kadın, çocuğun kolektif içindeki konumunu yaşamın yeni toplumsal temellere göre yeniden örgütlenmesi bakış açısı ile ele almaktadır." Ekim Devrimi'nin hemenertesinde, kadın emeğinin anne ve bebeğin korunmasına ilişkin diğer taleplerde yasalarca sağlandı. 1917 Ekim'inin sonunda özel bir deklarasyonla kadınların gece çalıştırılması, fazla mesai yaptırılması ve yeraltında çalıştırılmaları yasaklandı. Ayrıca yasalarla yetinilmeyip, anne ve bebeğin korunmasını gerçek hayatta mümkün kılacak çocuk kreşleri ve yuvaları fabrika ve işletmelerde çocuk emzirme odaları anne ve bebeğin kalabileceği yurtlar ve her türlü sağlık hizmetlerini veren kurumların yaratılması için büyük çaba gösterilmişti.

Ve öte yandan kadını aptallaştıran bunaltan ev işlerinden yalıtılmak ve üretime sokmak için bulaşık, yemek, çocuk bakımı gibi görevler toplumsal ihtiyaca göre kolektif içerisinde giderilmeye çalışılmış ve bu amaçla yemekhaneler, bulaşıkhaneler, çamaşırhaneler, çocuk kreşleri açılmıştır.

Özcesi, Ekim Devrimi kadınları bir bütün olarak toplumsal üretime çekmeye ve kolektifin bir parçası haline getirmeye çalışmış ve sağlamıştır.

Hemşireler yürüdü

"Parlak doktor" filmlerinden bakan ve aşağılanmaya karşı kınarını haykıran hemşireler, Hindistan'ın başkenti **Yeni Delhi**'de yürüyüş yaptılar. Hemşirelerin tepkisini Hindistan'da yayın yapmakta olan ZEE kanalında gösterilen "**Kalp Uzmanı**" filmi çekti. Filmdeki na tema "parlak" bir kalp uzmanı olan orta yaşta bir doktorun etrafında pervane olan ve ona yılmışmaya çalışan mini etekli hemşirelerdi. Geçtiğimiz Nisan ayında gösterime giren film için hemşireler, hükümete baskı yapmış ve yayınlanmasına engel koydurtmuşlardı. Ancak daha sonra filmi gösterime sokan şirket Bombay Yüksek Mahkemesi'ne başvurarak, yasağı iptal ettirmişti. Bu karar üzerine 4 ekim de YeniDelhi sokaklarını dolduran yüzlerce hemşire, filmi "ahlaksız ve adanmış" bulduklarını haykırdılar.

Peki yaşıyoruz coğrafyada durum farklı mı? Kısa bir süre önce özellikle lümpen, yoz genç-

lik tarafından izlenen "Kral TV" kanalında yayınlanan "**Dr. Erol Bey**" isimindeki şarkının- şarkı demeye bile dilimiz varmıyorsa bizce soytarınlık- ardından **Haydarpaşa Numune** ve **Şişli Etfal Hastanesi**'nde görev yapan hemşireler tepki göstermiş ve protesto etmişlerdi. Asıl mesleği doktorluk olan ve halen Haydarpaşa Numune Hastanesi'nde görev yapan bu soytarınlığın yaratıcısı **Dr. Erol Köse** ise pişkince "şarkının hemşireleri aşağılamak olmadığını" söylemiş. "Şarkı'nın klibinde yarı çıplak hemşireler raks ederek doktorun etrafında dolanıyorlar. Şimdi sormak gerekiyor dünyanın bir ucundaki bir filmle Türkiye'deki bir "şarkı" klibinin arasındaki benzerlik neyin göstergesidir? Elbetteki kadınları yaptığı meslekten ötürü değilde, cinsiyetlerinden dolayı yargılamak ve değerlendirmektedir. Bu sömürücülerin kadını cinsel meta olarak görmesi, toplumu ve insanlığı bu yönde şekillendirerek cinsiyetlerinden dolayı kadınları aşağılamışlardır. Bu öyle bir rezilliktir ki, insan sağlığı ve hayatı konusunda önemli bir görev icra etmekte olan hemşireler bile nasiplerine düşeni fazlasıyla alıyorlar. Hemşirelerin kısmide olsa tepkilerini dile getirerek "**Aşağılanmaya Hayır!**" sloganını haykırmaları güzeldir. Fakat görülmelidir ki, kendilerini aşağılayan, ikinci sınıf insan olarak gören, sömüren, cinsiyetlerini bir meta gibi kullanan burjuva- feodal sistemin ta kendisidir. Dr. Erol Köse ve onun gibiler işi düştükçe inamlar üzerinde yaptıkları diğer denarasyonun, kültürel şekillendirişin yalnızca ve yalnızca birer ürünüdürler.

Omuz Omuz

Gülistan Deniz

Çaba...

Kadın sorun özel bir araştırma gerektirmektedir, söylemi tarihsel olarak geçmişten günümüze kadınların toplumdaki durumunu, geçirdiği süreçleri, sorunlarını, gerçek kurtuluşunu, çözüm yollarını vb. incelemeyi kapsar.

Devasa büyüklükte bir kadın sorunu var hem yaşadığımız coğrafyada, hemde dünyada. Artık sorun görmezlikten gelinmiyor ve her sınıf kendince alternatifleri, çözüm yollarını göstermeye çalışıyor. Hakim sınıflar düzen dışı arayışlara ve rotaya giren bu olgu karşısında yeni yeni söylemler ve taktiklerle karşımıza çıkıyor. Komünistler açısından bu durumun özü ve taşınan amaç bellidir: Düzen dışına kayan bu kitleyi ve sorunu düzen içerisinde çekmek, sahte söylem ve uygulamaları insanları kandırmak, pasifize etmek. Peki neler yapıyoruz? İşçi, emekçi kadınları kendi potansiyellerini, taleplerini kısmi çözüm ve şafşafata laflarla nötrale etmek için "**kadın sendikacılar kurultayı**"ni gerçekleştirmiyor. Dünya kadınının artık belli bir noktaya gelen sorunları ve çıkmazı karşısında sözde geniş bir yelpazeyi kapsadığını, herkesin kendini rahatlıkla ifade edebileceğini söyledikleri "uluslararası kadın konferansları" düzenliyorlar. Burjuva, reformist partiler ise partilerinde kadın kotaları uygulamayı karara bağlıyorlar. Yapılmaya çalışılan bu olgulara baktığımızda ise karşımıza şu gerçekler en acımasız haliyle dikiliyor. Bunları gerçekleştirenler BM'ler gibi emperyalistlerin çıkarları amacıyla kurulmuş kurumlar, Türk-İş gibi efendilerine uşaklık yapmaktan kusur eylemeyen sendika ağaları ve işçilerin, emekçilerin kanını illiğine kadar sömüren emperyalizmin yaşadığımız coğrafyadaki temsilcilerinden biri olan DYP. Demek ki, burjuvazi bile gelişen olaylar ve sorunlar karşısında kafa yoruyor, kendi çıkarlarına uygun en iy yöntemleri hayata geçirmeye çalışıyor.

Peki ya devrimciler, komünistler? Ne yazık ki, arzulanmış cevabı veremiyoruz. Sorunun bir devrim sorunu olduğunu söylemek doğrudur, ama yeterli değildir. Yaşadığımız coğrafyada kadınlarımızın özel mülkiyet sistemi içerisindeki konumları nedir? İşçi ve emekçi kadınlarımız, ev kadınları, hayat kadınları, genç kızlar, köylü kadınlar, dullar, bekarlar. Hepsi ama hepsinin farklı boyutlarda yaşadığı sorunlar var. Herşeyden önce bunların neler olduğunu bilmek, araştırmak bizim açısından küçümsenmeyecek verilere sahip olmamızı doğuracaktır. Özcesi, kadınların bugünkü durumu, çeşitli alanlardaki sorunları, çözüm yolu, bunlar doğrultusunda nasıl hareket edebileceği ve özel örgütlülüklerin nasıl yapılması, ele alınması gerektiğidir. Bu da kuşkusuz belli bir somut araştırmayı, incelemeyi gerektirir.

Kuşkusuz bu sorunlar ve sorunlar üzerinde durulurken, her an, hem düşünce hem de davranış ve günlük partimizde bilimsel olarak hareket etmek, sorunun kaynağını teşkil eden burjuva- feodal özel mülkiyet sistemin ve bu sistemin gün geçtikçe kadınlar üzerindeki yıkımı, köleliği, nereye sürüklendiği vb.'nin siyasal teşhirini yapmak. Ve bu bağlamda kadınların bu baskılardan kurtuluşunu nasıl olacağı, bunun yolu, devrim ve sosyalizm ve komünizmin kadınları nasıl kurtuluşa ulaştıracağına, sistemi açıklarak kadınlara siyasal bilinç taşımak, onları sermaye sistemine karşı örgütlü mücadeleye çekmek, örgütlenmenin yaygınlaşma yolu ve yöntemini göstermek olacaktır. Kadınların örgütlüğe kavuşmasının yolunun ancak ve ancak erkek sınıf kardeşleriyle birlikte sermaye sınıfı ve devletinin yıkılmasıyla mümkün olacağı bilincini taşımak olacaktır.

Kadın sorunu ve sorunlarına bunun dışındaki her yaklaşım, her önerimi küçümseme, sorun üzerine boş şeyler söylemek, gevezelik yapmak, proleter sınıf mücadelesine zarar vermek, ihanet etmek ve sınıf düşmanlarını güçlendirmek olacaktır.

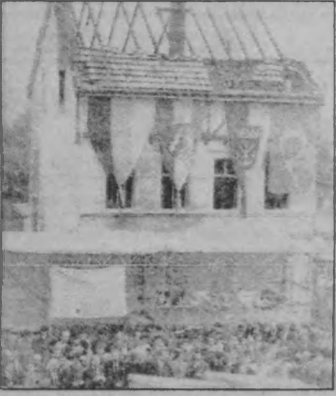
Devrimin gevezeleri, palavracılar olmak istemiyorsak, devrim ve proletarya partisinin her sorun ve görevleri gibi kadın sorununda da üzerimize düşen görev ve sorumluluklara sarılmak ve yerine getirmek zorundayız.

Okuyucuya şunu hatırlatmak fayda görüyorum. Sorunun adının koymada ve kavramada bize yardımcı olacak değerleri, yazınları, kendimizi rehber edindiğimiz Marksizm- Leninizm- Maoizm'in yaratıcıları olan ustalarımızdan, önderlerimizden rahatlıkla bulabiliriz. İşte bir kaç örnek: F. Engels'in "**Alienation, Özel Mülkiyetin ve Devletin Kökeni**" Lenin'in "**Kadın ve Aile**", Clara Zetkin'in "**Kadın Sorunu Üzerine**", August Bebel'in "**Kadın ve Sosyalizm**".

kısa... kısa... kısa...

Solingen davası sonuçlandı

■ **Dış Haberler Servisi-** 28 Mayıs 1993'te, Almanya'nın Solingen kentinde 5 insanı yakarak katleden Markus Gartmann, Felix K., Christian B. ve Christian R. adlı neo naziler, toplam 45 yıl cezaya çarptırıldı. Duruşma nedeniyle Düsseldorf Yüksek Eyalet Mahkemesi'nin önünde 13 ekim günü nazi zihniyetini protesto eden çok sayıda insan toplandı. Mahkeme yargıcı, kararı okumadan önce "tarihi ve affedilemeyecek bir suç işlenmiştir" dedi. Davanın sonuçlanması Türk boyalı basınında yargılanan ırkçılardan hiç de geri kalmayan Türk ırkçılığı propagandasıyla işlendi. Alman egemenleri ise, nazizmin kendi emperyalist sistemlerinin değil birkaç suçlunun ideolojisi olduğu aldatmacasına girişerek, tarihi ve affedilemeyecek suçlarının faturasını 4 piyona çıkardılar.

Claes yargılanacak

■ **Dış Haberler Servisi-** NATO Genel Sekreteri Willy Claes, hakkındaki yolsuzluk soruşturması nedeniyle yargılanacak. Claes hakkında, ülkesi Belçika'nın yargıtayı tarafından bir dosya hazırlanmıştı. Bu dosyaya göre, geçen yıl Manfred Woerner'in kanserden ölmesinden sonra NATO yönetimine gelen Claes'in 1988'de İtalyan Augusta şirketinin Belçika'daki bir helikopter ihalesini kazanabilmesi için para almış. Dosyada, yolsuzluğa karışan isimler arasında, eski Belçika bakanlarından Guy Coeme'nin de adı geçiyor. Yolsuzlukları inceleyen Özel Komisyon tarafından ifadesi alınan Claes, istifa edebileceğini ifade etti. Claes olayı, NATO'nun "barış güvercini" rolünü oynamasını oldukça güçleştirdi..

Fransa yine deneme yaptı!

Dış Haberler Servisi- Fransa, yaptığı nükleer denemelerle dünyanın sarsılmasına neden oldu. En son 1 ekimde Güney Pasifik'te gerçekleştirdiği nükleer denemeyle, Fransa'nın toplam nükleer deneme sayısı 206'ya ulaştı. Son denemede kullanılan TNT adlı patlayıcı madde miktarı, 1945'de ABD'nin Japonya'nın Hiroşima kentine attığı bombanın 6 katı daha yüksek. Fransa böylece bir ay içerisinde iki kez nükleer deneme yapmış oluyor. Fransız egemen sınıflarının sözcüleri, her zamanki yüzüzlükleriyle '96 Mayıs'ına kadar 4 veya 6 denemenin daha yapılacağını açıkladılar.

DÜNYA ÇATIRDIYOR

Emperyalistlerin nükleer denemeleri devam ederken, bu denemelerin sebep olduğu deprem dalgaları felaketler getiriyor.

Fransa'nın nükleer deneme yaptığı gün, Türkiye'nin Afyon iline bağlı Dinar ilçesinde meydana gelen deprem, 80'e yakın can aldı. İlçe harabeye döndü.

6 gün sonra, 7 ekimde Endonezya'da 7 şiddetindeki deprem sonucu 75 kişi ölüyor, 673'ü ağır olmak üzere 1990 kişi yaralandı. Deprem nedeniyle 10 bin ev yıkıldı.

Bir gün sonra, 8 ekimde Güney Kore'de 3.5 şiddetinde bir deprem meydana geldi. Bu depremle beraber bu yıl içinde Güney Kore'de meydana gelen deprem sayısı 25'e yükseldi.

Yine bir gün sonra, 9 ekimde bu kez Meksika sarsıldı. 7.6 şiddetindeki deprem 66 can al-

30 Eylül günü Paris'te yürüyüş yapan bin kişi ilginç protesto şekilleri geliştirdi. Cumhurbaşkanı Jacques Chirac'ın sonunun geldiğini söyleyen resimdeki protestocu "Bu bomba benim için" pankartını taşıyor.

di. Yaralı sayısı konusunda bir açıklama yapılmazken, aynı günün gecesi Meksika bir kez daha, 4.6 şiddetindeki ikinci bir depremle sarsıldı.

2 gün sonra, 11 ekimde İtalya sarsıldı. 5 şiddetindeki depremde ölü ve yaralı yokken, tarihi Pisa Kulesi yıkılmaktan kılpayı kurtuldu.

12 ekimde, iki ada, Japonya ve Kıbrıs sarsıldı. Japonya'nın başkenti Tokyo'da 4.3, Kıbrıs'ta ise 3.5 şiddetinde yer sarsıntıları meydana geldi.

FRANSIZ EMEKÇİLER DİRENİYOR

Fransa egemenleri, nükleer denemelerin faturasını, tüm kapitalistler gibi ezilenlere çıkarıyor. Başbakan Alain Juppé'nin 4 Eylülde açıkladığı

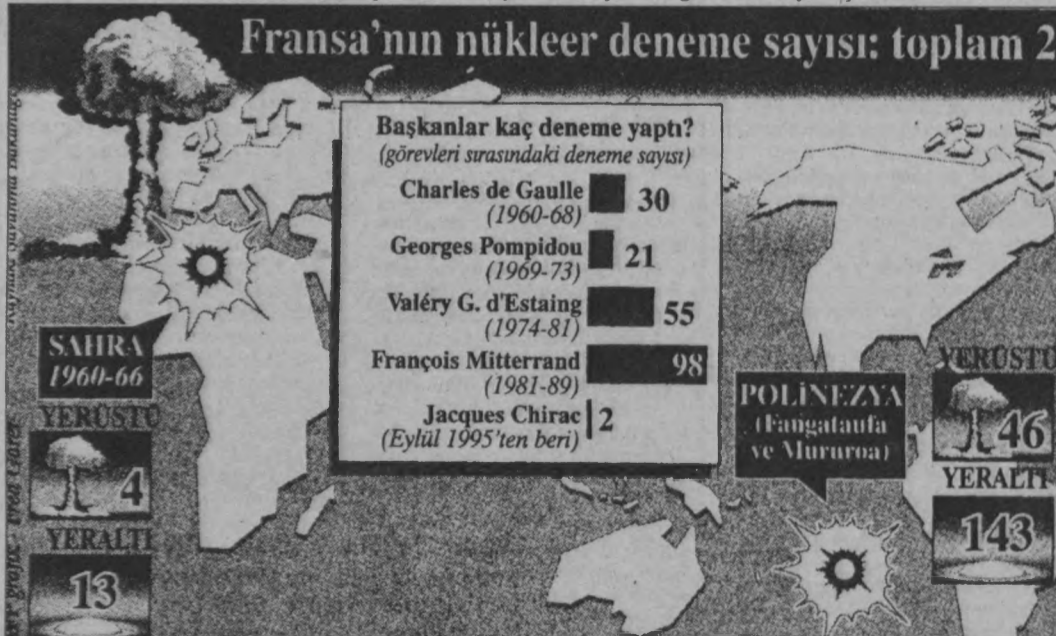
"1996'da kamu sektöründe ücretlerin dondurulması kararı" Fransız emekçilerinin sabrını taşırdı. Dahası, hükümet sendikalarla herhangi bir görüşme yapmadan ve toplu sözleşme döneminde beklemeden ücretlerin dondurulacağını açıklamış ve kamu sektörü emekçilerini "ayrıcılık" olarak tanımlayarak tecrit etmeye çalışmıştı. Fakat oyun tutmadı. 10 ekimde, 100'e yakın kentten 400 bin kişi sokaklara döküldü ve yapılan grev 14 yıldan bu yana Fransa'da yapılan en büyük eylem olarak tarihe geçti. Eğitim, ulaşım, PTT hizmetleri, enerji, demiryolları, havaalanları, belediyeler, vergi daireleri gibi birçok sektörde hayat tamamen durdu. Özel sektöre ait işyerlerinde de dayanışma amacıyla iş bırakıldı.

Ekonomik ve demokratik taleplerinin haykıran, işçilerin Enternasyonal'i okuması da dikkat çekti.

TEPKİLER

Yeni Zelanda'da bir grup nükleer karşıtı gösterici Wellington'daki Fransız büyükelçisinin yolunu kesti. Greenpeace üyesi eylemciler, lüks giriş kapısı ve garajın önündeki betonlara kendilerini kelepçelediler. Fransa'nın sömürgesi olan Tahiti'de, olası protestoları engellemek için adeta sıkı yönetim ilan edildi. Ülkede durum gergin olduğu bildiriliyor. Protestolardan bir diğeri, Pasifik'te kıyısı olan 16 üyeli Güney Pasifik Forumu'ndan geldi. Forum, Fransa ile tüm ilişkilerini keseceğini açıkladı. Bu arada Fransız Havayolları Air France, Avustralya'ya yaptığı seferlerden birini durdurdu. Nükleer denemeleri protesto eden bir sendika, Fransız uçaklarına yakıt ikmali yapmayarak ulaşımı engelledi. İngiltere'nin Birmingham kentinde daha önce Fransız Ticaret Odası olarak kullanılan görkemli bir binanın içi ve dışı kırmızıya boyanarak, Fransa'nın kan emiciliği vurgulandı. Japonya'da da bir grup gösterici Tokyo'daki Fransız Büyükelçiliği'nin önünde gösteri yaptı.

Bu arada ABD ve diğer bazı emperyalistler, Fransa'yı "kınadılar". Oysa, en çok nükleer deneme yapan ülkeler arasında ABD'nin ismi ön sıralarda.

özgür gelecek

Elinize daha sağlıklı geçiş istiyorsanız ABONE OLUN !

UMUT YAYIMCILIK VE BAŞIM SAN. LTD. ŞTİ Adına Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Fehiman Bozgun Yönetim Yeri: Küçük Avasofya Cad. Oğul Sokak No: 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel: (0212) 516 25 38 / (0212) 516 60 20 Faks: (0212) 518 23 23 BÜROLAR: KARTAL: Hamam Sok. Demirli İş Hanı No: 57/14 Kartal, Tel: (0216) 306 16 02 ANKARA: Necatibeyi Cad. No: 10-12 Maltaba Teletik (0312) 230 11 33 İZMİR: Gaziosmanpaşa Bulvarı Koças İşhanı No: 87-D, 318 Konak İZMİR Tel: (0232) 441 93 09 ÇUKUROVA: Melegirmez Çarşısı 39. Sokak No: 30 Kat: 1 ADANA MALATYA: Tabakhane Mah. Bakırcılar Çarşısı Yarı Sarıbeyoğlu İşhanı K:2 NO:64 Telefaks: (0422) 322 08 04 AVRUPA MERKEZ BÜRO: Kaiser-Wilhelm Str. 284 47169- Duisburg-DEUTSCHLAND Tel: 0049203- 4061032 Baskı: CEYLAN MAT.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 240.000 TL/480.000 TL'yi Yurtiçi Hesap No: 97454-3 Erdal ÇİÇEK: Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesine yatırdım. Makbuzun fotokopisi ekte.

— Yurtiçi Hesap No: Makbuzun fotokopisi ekte.

ADI SOYADI:

İMZA

Banka makbuzunun fotokopisini: "Özgür Gelecek Gazetesi, Umut Yayımcılık Ltd. Şti. Oğul Sok. No. 16/2 Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

Paris'te "Uluslararası Marks Kongresi"

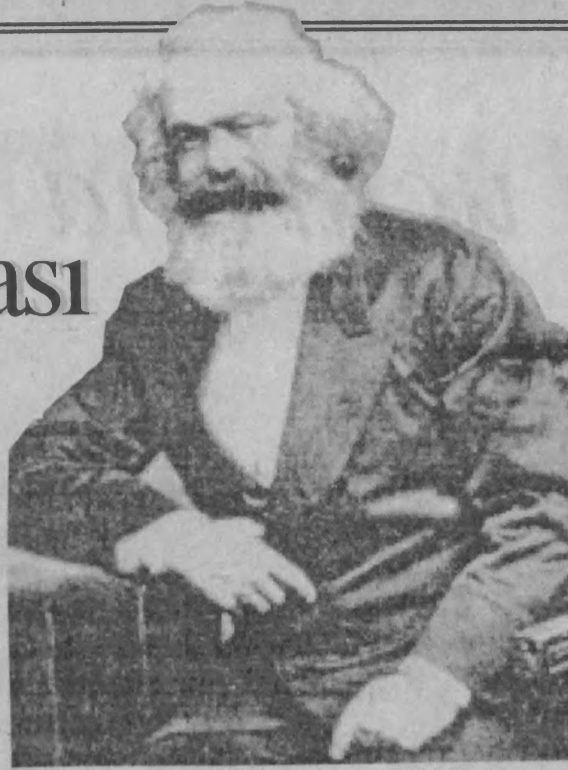

Dış Haberler Servisi- Actuel Marx dergisi tarafından 27-30 Eylül tarihleri arasında Paris'te düzenlenen "Uluslararası

Marks Kongresi"nde, dünya proletaryası ve ezilen halklarının ilk büyük ustası Karl Marks "modası geçmiş" ilan edildi. Kongrenin açılış L'Humanite Şenliği'nden sonra Sorbonne Üniversitesi'nde yapıldı. Böylece, hava yumuşatılarak, Marks'ın sadece bir tarihsel ilgi kaynağı haline getirilmesi çabalarına girildi.

Kongrenin açılış konuşmasını, ülkemizde "Maozm'in Geleceği" kitabıyla tanınan Samir Amin yaptı. Amin, konuşmasında "Dünyaya egemenliğini ilan eden kapitalizm tek alternatif, onun pazar ekonomisi ve siyasal yapısı insanlığın tek seçeneği mi olacak?" sorusunu yöneltti. Amin, konuşmasının devamında sormaya devam ederek şunları ifade etti: "İnsanlığın vardığı tek sonuç bu mu? Neydi o zaman Marks'ın kapitalist ekonomi ve politikaya yönelttiği eleştirisi?" Amin, konuşmasının sonuna doğru bu soruların yanıtına geçti ve kapitalist sistemin tüm dünyada hakim bir sistem olmaya ca-

Lenin, emperyalist sistemin, tüm dünyayı iki cepheye ayırdığını, ve emperyalizmin dünyada girmediği tek karış toprak olmadığını yıllar önce saptamıştı.

lıştığını, birleşik bir ekonomik sisteme doğru gittiğini vurguladı. Oysa, Samir Amin de dahil orada bulunan tüm araştırmacılar Marks'tan hemen sonra Lenin'in, Marks'tan aldığı miras üzerinde emperyalizm, yani kapitalizmin son aşamasını tahlil ettiğini biliyorlardı. Lenin, emperyalist sistemin, tüm dünyayı iki cepheye ayırdığını, bu cephelerden birinin emperyalist ve gelişmiş kapitalist ülkeler, diğerinin ise sömürge ve yarı-sömürge ülkeler olduğunu, emperyalizmin dünyada girmediği tek karış toprak olmadığını yıllar önce saptamıştı. Fakat bu husus ısrarla kapatıldı. Amin, açılış konuşmasında "Kapitalizmin karşıtındaki cephe de genişleyerek enternasyonalist bir birlik sağlanmalıdır" derken, şekilsiz birşeyden bahsediyordu. Çünkü Marksizm; Leninizm ve Maoizm'le bütünleşmişti ve bu bütünlük içerisinde ele alınmayan her enternasyonalist birlik, tıpkı "Uluslararası Marks Kongresi" gibi, geveze aydınların tarihi ilgisinden öteye gidemezdi.

Kongrede "Çağın Marksist Bilançosu", "Reel Sosyalizmin Çöküşü", "Dünyalaşan Kapitalizm", "Kapitalizm,

Doğu ve Kültür", "Yeni Sosyal Mücadele" gibi konular üzerinde duruldu.

Bu konular üzerinde durulurken, revizyonizm Marksizm'le aynı yere konularak, çöken Rus sosyal emperyalizmi "sosyalist" olarak değerlendirildi. Dolayısıyla "reel sosyalizm" dedikleri sosyal emperyalizmin çökmesi nedeniyle "yeni" bir "sosyal mücadele" tarzının geliştirilmesi yönlü görüşler ağırlık kazandı.

Kongrenin en canalıcı konularından biri de, Marks'ın tezlerinin günümüzde de geçerli olup olmadığıydı. Her ne kadar "Marks'ta ağırlıklı olan hatalaradaysa da", burjuva araştırmacılar, O'nun kapitalizmi tahlil eden tezlerini çürütmediler. Buna karşılık O'nun insan unsuru, çevre sorunu, kadın hareketi gibi konuları ihmal ettiğini belirttiler. Araştırmacılara göre, insan unsuru ile sistem birbirinden ayrı kavramlardı. Marks sistem uğruna insan unsurunun "harcanmasına" yol açan bir bakış açısına sahipti. Çevre sorununa az değinmişti. Araştırmacılarımızın kadın hareketinden kastı ise feminizm idi.

Oysa Marks, tüm bu sorunların sisteme bağlı sorunlar olduğunu ısrarla belirtiyordu. Tarih, bireylerin, kahramanların değil, sınıf savaşmalarının tarihiydi.

İnsan unsurunun ve bireyin tarihteki rolü, nesnel yasalar çerçevesinde ve varolan ekonomik sistemle bütünlüklü ele alınmalıydı. Kadın sorunu, sınıflı toplum sorununun bir parçasıydı. Gerçekten de Marks, çevre sorununa, kadın sorununa vb. birçok soruna ayrıntılıyla değinmemişti ama, ana hatlarıyla bu sorunları işlemiş veya bu sorunların nasıl işleneceği yollu bir birikim bırakmıştı. Marks bu sorunlara değinmemişti, çünkü ömrü ancak ağırlıklı olarak uğraştığı en büyük eserine, Das Kapi-

Peki 6 ana ve 42 tali çalışma yapan, 170 konuşmacının katıldığı kongre, böylesine inkarcılıkla "eleştirdiği" ve sadece tarihsel bu ilgi duyduğu bir adamla neden bu kadar uğraşmıştı? Şüphesiz kongre buna cevap veremezdi.

tal'e yetti. Marks, insanlığın binlerce yıl doğanın ve toplum yasalarından, yani insanın kendisini şekillendiren yasalardan habersiz yaşadığını söylüyordu. Doğa ve toplumun belli yasaları vardı, ancak, insanlık bunun farkında değildi veya Tanrıya ve benzeri metafizik olgulara bağlıyordu. Karl Marks, sınıflı toplum gerçeğini ve bu toplumun yasalarını, en ince ayrıntılarıyla kapitalist toplumun yasalarını tahlil etti. Araştırmacılarımız, Marks'ın insanlığa bu büyük katkısını değil O'nun açıklarını aradıkları için adeta körleşmişlerdi.

Peki 6 ana ve 42 tali çalışma yapan, 170 konuşmacının katıldığı kongre, böylesine inkarcılıkla "eleştirdiği" ve sadece tarihsel bir ilgi duyduğu bu adamla neden bu kadar uğraşmıştı? Şüphesiz kongre buna cevap veremezdi.

Bundan bir süre önce de, İngiltere'de yine bir profesörler guruhu Marks'ı "yargılamış"lardı. Elbette bu yakın "ilgi"nin bir nedeni var. Kapitalizmin tüm dünyayı kapsayan bir sistem olduğu doğrudur. Ancak bu sistemin can çektiği, Bosna'dan Kamboçya'ya kadar haksız savaşlar ve insanlıkla bağdaşmayan sömürü, baskı ve katliamlar sayesinde ayakta durmaya çalıştığı da doğrudur.

Dünyada sosyalist bir ülke dahi yok. "Yeni Dünya Düzeni" propagandasıyla zihinler dumura uğrattılıyor. Yani komünistler için, sınıfsız-sınırsız-sömürsüz bir dünya isteyenler ve bu uğurda savaşanlar için ideolojik cephede durum iyi değil. Fakat hala Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao şahsında proletarya ve ezilen halklar cephesi karalanmaya çalışılıyor. Bu sevindirici bir durumdur. Çünkü burjuvazi ustaların ve takipçilerinin ülkülerinin dünyayı altın çağa götüreceği ve kapitalist sistemi tarihin çöp tenekesine gönderecek güçte olduğunu gayet iyi biliyor-

kısa... kısa... kısa...

İsrail'in yerleşimcileri

■ **Dış Haberler Servisi-** Geçtiğimiz haftalarda FKÖ ile İsrail arasında imzalanan ihanet anlaşmasından sonra, İsraili "yerleşimcilerin" Batı Şeria ve Doğu Kudüs'te yaptıkları evler son üç yılın en yüksek seviyesine fırladı. Bu bölgelerde toplam 6 bin yeni evin inşası sürerken, bu yıl içinde de ek olarak 1.400 evde çalışmalar başlatıldı. "Yerleşimciler", Filistin topraklarını işgali kendilerine hak sayan ve siyonistlerin en aktif militanlarından oluşuyor.

PKP yayılıyor

■ **Dış Haberler Servisi-** Fujimori'nin yeniden seçilip göreve başladığı tarih olan 28 temmuzda, Yukarı Huallaga Vadisi'nin Aucayacu bölgesinde pusu kuran gerillalar 47 asker ve polisi safdışı bıraktılar. Bu saldırıdan bir hafta önce meydana gelen saldırıda ise 21 askerin ölmesiyle, temmuz ayının son haftasında hükümet güçlerinin Aucayacu bölgesindeki kayıp sayısı 68'e yükseldi. Öte yandan aynı bölgedeki iki askeri üs, ard arda üç gece boyunca PKP önderliğindeki Halk Kurtuluş Ordusu tarafından yoğun havan topu ateşine tutuldu. Saldırıları üzerine kamuoyuna açıklama yapan askeri yetkililer, "Geçen sene biz üstündük, ancak bu sene Aydınlık Yol kendisini toparladı" ifadesini kullandılar. Öte yandan Peru'da yayınlanmakta olan Ideele dergisinde bir hükümet raporu yer aldı. Rapora göre, sadece bu yılın mayıs ve haziran ayları arasında, Peru'daki 23 eyaletin 11'inde 63 gerilla saldırısı meydana geldi. Huanuco, San Martin, Aucayacu, Ayacucho, Junin, La Libertad, Huancavelica ve başkent Lima bölgelerinde saldırıların yoğunlaştığına dikkat çeken raporda, ordunun daha dikkatli olması gerektiği vurgulanıyor. Geçtiğimiz günlerde Reuters haber ajansının geçtiği bir haberde ise, başkent Lima ile çevresindeki dağlık alanları birbirine bağlayan Merkezi Anayol üzerindeki birçok stratejik noktanın "Aydınlık Yol" tarafından denetim altında tutulduğu kaydedildi.

www.partizanlarisivi.net

Gökyüzünde uçurtma olmak...

Çocuklar ürkek, çocuklar utangaç, çocuklar yaramaz ve çocuklar halkımızın çocukları...

2 Ekim Dünya Çocuklar Günü... Çocuklarımızın haberi bile olmadı kendi günlerinden. O gün ne bayramlık elbiselerini giydiler, ne lunaparka gittiler, ne de ellerine harçlık verildi. Hergünkü gibi, sıradan bir gündü işte...

Bizim içinde değişen birşey yoktu. Her sabah vapurdan indiğimizde karşılaştığımız, "Abiler, okunmuş gazteee! Abiler okunmuş gazteee!" diye bağırarak çocuğun yüzüne ne dikkatle baktık, ne de saçını okşadık... Belki de işyerimize geldiğimizde, gazetelere göz atarken çarptı şöyle gözümüze o günün dünya çocuklar günü olduğu... Okuduktan sonra da hiç düşünmedik çocuklarımızı...

Nedir çocuklar, kimdir, ne katar yaşamımıza?

Bir siyah beyaz fotoğraf düşünün. Ve bu siyah- beyaz fotoğrafa rengarenk, alı al, moru mor renkte bir boyanın döküldüğünü. İşte bu renk cümbüşüdür çocuklarımız... Veya gece karanlığında yanan ateş böcekleri...

Çocuk olmak ne demektir peki? Çocuk olmak, doyasya ağlamak ve doyasya gülmektir. Sınırsız bir hayal gücü, her gece kanatlı atlara binerek, heryere gidebilmek, herkesi görebilmektir.

Peki çocukların bindiği bu kanatlı atın kanatlarını koparan nedir?

Sabahları erkenden kalkıp işe gitmek... Tıklım tikiş arabalarda, binbir zorlukla, üç kuruş kazanmak için yollara düşmektir... Ustasının hata yaptığı için yüzüne inmek için kalkan elidir. Hak ettiği paranın yarısından bile azını al-

Bugün yaba tutan minik eller yarın orak- çekiç ve yıldızlı bayrağı taşıyacak olan koca ellere dönüşecektir.

maktır, kimbilir belki de makinaya sıkışan kendi parmaklarıdır hayallerindeki atın kanatlarını kopartan.

Belki de sistemin emrettiğini yaptığı için düştüğü mapushane damlarında, önüne dikilen dikenli tellerdir, parmaklıklardır ve sıfır numaraya vurulmuş kendi saçlarıdır.

Veya okulda öğleden sonra veya önce gittiği boyacılığın izleri olan ellerini saklamaktır utanarak arkadaşlarından, öğretmenlerinden.

Sokaklarda çocukların oynadığı topaçları satarken, kendisinin o topaçlarla oynayamamasıdır.

Ayda yılda bir alınan ayakkabası eskimesin diye, can attığı halde sokakta top koşturamamasıdır, ip atlayamamasıdır.

O güzel meyveleri görüpte, dili dudaklarında dolaşarak yiyemektir doyasya.

Ve belkide bombaların, kurşunların altında yaşamaya çalışmak, faşizm kapisını çalmasın diye küçük elleriyle dua etmektir. Ve ağlamaktır babasının, anasının, abisinin mezarı başında.

Bu bembeyaz atın kanatlarını koparan kimdir, hangi güçtür peki?

Daha, daha, daha diye bağırarak, hiç doymayan sömürü sistemidir bu katil. Yetmez ona yoksul emekçinin sırtına binmek, erkek-kadın demeden sömürmek? Sistemin patron- ağalarıdır hergün elindeki kamçıyı acımasızca insanların sırtına indiren. Onlar için çocuk, güzellik demek değil, kârına daha fazla hem de kolayca kâr katmak demektir. Metadır onun gözünde çocuk ama olması gereken bir meta. Çünkü çocuklar büyüyecek, fabrikasında işçi, tarla-

Biz hamalız sevgi tarlasında Ellerimiz kaba ve nasırlı Biz ağlayanın yanındayız Çünkü bizde ağlıyoruz

sında ırgat olacaktır. Ve cebi dolacaktır patron ağaların.

Ama bir çocuk doğdu, adı UMUT

Ve haykırdı gökyüzüne doğru: "Gün gelecek, kanatlı beyaz atımızın kanatlarını kopartan kimse olmayacak. Artık ne Armutlu'da panzerin altında ezileceğiz, ne Kürdistan'da ağlayacağız, ne de Gazi'de faşizmin kucağında resmimiz olacak. Kuşlarla yarışacağız masmavi gökyüzünde, uçurtma olacağız ve bu uçurtmanın ipi hiçbir zaman olmayacak."

Hani çocuğum ya Aklım ermez ya hani Peki gözlerimi ne yapacaksınız? En marifetli ordulara Köyleri yakarken Tüm vahşetinle Öldürürken insanları Yok ederken çiçeği sevgiyi Gözlerimi Nasıl engelleyeceksiniz? Gözlerimi... Gözlerimi...

Kapılar ne kadar sürgülüde olsa ve anahtarları çıpsız kuyularda gibi görünsede umut hapsedilmez, gelecek hiç hapsedilemez